

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, the 24th April 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund, at 1 p.m., Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Statue of Kannagi

* 121 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the cost involved in making the statue of Kannagi; and

(b) the authentic record on which the statue was based?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 300.

(b) The statue is based on a copy of the photo of Kannagi as installed in Ceylon.

SRI A. A. RASHEED : In view of the fact that Kannagi became famous because of Kovalan, is there any proposal to raise a statue for Kovalan also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think we intend to raise a statue for Kovalan. But it is Kannagi, who is not only a historical figure but a legendary figure also.

SRI J. MATHA GOWDER : முன்னூறு ரூபாயில் படம் வரைவதை விட சிலையாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The cost involved in making the statue is Rs. 300.

SRI K. RAMACHANDRAN : எந்த இடத்தில் நிறுவப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : காவேரிப்பூம்பட்டினத்தில் நிறுவப்படும்.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government consider the question of erecting statues for Kamban, Valluvar and Avvai also as for Kannagi?

MR. SPEAKER : How does the question arise out of the main question? The hon. Member must put a separate question.

[24th April 1959]

SRI T. VELUCHAMI : இந்தக் கற்புக்கரசி கண்ணகியின் சிலை நிறுவப்படுவதன் நோக்கம் கற்பு நிலைக்கு ஊக்கம் காட்டுவதற்காகவா? அதே போல் கற்புக்கரசர்களின் சிலையை நிறுவி ஆண்களின் கற்புக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒவ்வொரு சிலையைப் பார்க்கும்போதும் அவரவர் மனப்பான்மைக்குத் தகுந்தவாறு கருத்துத் தோன்றும்.

SRI S. LAZAR : இந்தச் சிலையை செய்ய இருக்கிற சிற்பி யார் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : உலகப் புலவரால் போற்றப்பட்ட ஒழுக்க ராமன் சிலை நிறுவப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை.

[An hon. Member was seen waving his hands.]

MR. SPEAKER : Why does the hon. Member wave his hands like that? I can see him if he just raises his hands. If I do not see him, it means I do not want to call him. Let him not wave his hands like that.

SRI V. SANKARAN : கண்ணகியின் சிலையை கோவலனை இழந்த நிலையில் சித்தரித்திருக்கிறார்களா? அல்லது கோவலன் இருக்கும்போது உள்ள நிலையில் சித்தரித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கோவலன் இருக்கும்போது இருந்த நிலையும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. பின்னால் இருந்த நிலையும் தெரியாது. யுகத்தில் அந்தச் சிலை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைப் போய்ப் பார்த்து அது எந்த நிலை என்று சொல்லலாம்.

SRI C. MUTHIAH : கண்ணகி சிலை ஏன் தொகுதியில் இருப்பதால் அங்கு கண்ணகி சிலை ஏற்படுத்திய பின்பு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு பூஜை செய்ய வருவதன் காரணமாக அங்கு தங்குவோர் மண்டபம் கட்ட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிலை வைக்க மட்டுந்தான் ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறது. கோயிலாக்க உத்தேசம் இல்லை. மடம் கட்டுவதாகவும் உத்தேசம் இல்லை.

Murder cases

* 122 Q.—**SRI A. A. RASHEED** (on behalf of **SRI P. S. SANTHANAM**): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலிருந்து 1959-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முடிய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நடந்த கொலைக் குற்றங்கள் எத்தனை?

24th April 1959]

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன?

(இ) இந்தக் கொலைக் குற்றங்களில் எத்தனைக் குற்றங்கள் போலிஸ் துப்பு அறியும் நாயால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 53.

(b) 44.

(c) Nil.

Fire Service station for Nilakottai taluk

* 123 Q.—SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கணம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

நிலக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஒரு தீயணைக்கும் படை வைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no proposal at present.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : நிலக்கோட்டை தாலுக்காவில் அடிக்கடி தீயினால் சேதம் அதிகப்படியாக ஏற்படுகிறது. தீ பிடித்து விட்டால் ட்ரங்க் கால் செய்து வெளியிலிருந்து தீயணைக்கும் எஞ்சினை வரவைமழக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே மறு பரிசீலனை செய்து நிலக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஒரு தீயணைக்கும் படையை அமைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நகரப் பகுதிகளில் தீயணைக்கும் படைக்கு அதிக அவசியம் இருக்கிறது. இன்னும் சில நகரப் பகுதிகளில் தீ அணைக்கும் படை அமைக்கப்படவில்லை. அதை முதலில் கவனித்துவிட்டுத்தான் கிராமப் பகுதிகளைக் கவனிக்க முடியும்.

Hindu Religious and Charitable Endowments

* 124 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal to exempt the properties of temples and Hindu Religious and Charitable Endowments from the application of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, Madras City Tenants Protection Act, Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, Madras Cultivating Tenants Protection Act and other agrarian legislation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is no proposal with Government to exempt the properties of temples and Hindu Religious and Charitable Endowments from the application of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955, the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, and other agrarian legislations. The question of exempting religious and charitable institutions from the operation of the Madras City Tenants' Protection Act, 1921, is under the consideration of the Government.

[24th April 1959]

SRI V. SANKARAN : கோயில்களில் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வரும் வேலையைப் பார்க்கும்போது சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வசதிக்கும், கோயில்களின் சொந்தத் தேவைக்கும் மனைக்கட்டுகள் தேவையாக இருக்கும் நிலைமையில் அவைகளைத் திரும்பப் பெற இந்த இரண்டு சட்டங்களால் தி மெட்ராஸ் பில்டிங்க்ஸ் (லீஸ் அண்டு ரெண்ட் கண்ட்ரோல்) ஆக்ட், தி மெட்ராஸ் கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்—சாத்திய மில்லாமல் இருப்பதால் அதிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கப்படுமா?

MR. SPEAKER : The hon. Member is reading something.

SRI V. SANKARAN : No, Sir. I went through the question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லீஸ் அண்டு ரெண்ட் கண்ட்ரோல் சட்டத்திலிருந்து எக்சம்ப்ஷன் கொடுப்பதாக உத்தேசம் இல்லை. இரண்டாவது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

SRI V. SANKARAN : கோயில்களில் படித்தரம், உற்சவ செலவுகளெல்லாம் நியாய வாரச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பு கிடைத்த வருமானத்தை வைத்து நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது அந்தச் சட்டத்தில் பெரும் அளவு குறைந்துவிட்டதால் இதிலிருந்து கோயில்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க சர்க்கார் சிந்திக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முன்பே சொன்னேன். விதி விலக்கு அளிக்கப்படமாட்டாது.

Pathways to Harijan colonies

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri M. Jagannathan is not in his seat. The question and answer will be printed in the Official Proceedings.

* 125 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state with reference to the answer given to starred question No. 437 on 23rd September 1958 the further action taken so far to provide pathways to Harijan colonies referred to therein?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (i) *Kandadu and Pudupakkam villages.*—The award has been passed. The Tahsildar, Tindivanam, has been asked to take possession of the lands.

(ii) *Olandianpet.*—The land has been taken possession of. The pathway is being formed.

(iii) *Vannipair.*—The Collector is considering the question of shifting the Harijan colonies wholesale. If that proposal materializes, there will be no need to provide a pathway.

(iv) *Pankolathur.*—The Tahsildar, Tindivanam, has been asked to send up necessary proposals.

(v) *Kilpasar.*—A road has already been formed under the Rural Development Programme. A fresh road is not considered necessary.

24th April 1959]

Pump Irrigation Schemes in Tiruturaipundi taluk

* 127 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா திருத்துரைப்பூண்டி தாலுக்காவில் எத்தனை பம்பு இரிகேஷன் ஸ்கீம்கள் இருக்கின்றன?

(ஆ) அவை ஒவ்வொன்றும் எத்தனை ஏக்கருக்குப் பாசனம் அளிக்கிறது?

(இ) இன்னும் எந்தெந்த இடங்களில் எத்தனை ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சக் கூடிய பம்பிங் ஸ்கீம் ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது?

(ஈ) பம்பிங் ஸ்கீம் புதிதாகக் கோரி எந்தெந்தக் கிராமங்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன?

(உ) அவைகளின் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Five.

(b)—

<i>Name of Schemes.</i>	<i>Acreage.</i>
1 Mulliar Pumping Scheme (Thagattur village)	1,539
2 Ayakkarambalam Pumping Scheme (Ayakkarambalam village).	700
3 Devambalpatnam Pumping Scheme (Segal village).	350
4 Aynoor Pumping Scheme (Aynoor village).	717
5 Pamani Mullur Pumping Scheme under execution (Pamani and Mullur villages).	740

(c)—

1 Valavanur Pumping Scheme (Voimedu village).	1,970
2 Thamudar Pumping Scheme (Thannur village).	1,040
3 Pumping Scheme in Vadukkupayyur, Therku-payyur.	1,183
4 Pumping Schemes in Vilundamadari ..	1,611

(d) (1) Adanur.

(2) Panchanadhikulam Melsethi.

(3) Thanikottagam.

(4) Thennadar.

(5) Voimodu.

(6) Kallimedu.

(7) Ayakkarambalam II Sethi.

[24th April 1959]

(e) *Adanur, Panchanadhikulam Melsethi, Thanikottagam and Ayakkarambalam II Sethi.*—The matter is under consideration of the Public Works Department.

Thannadar and Voimodu.—Agreements are being obtained from the ryots concerned for payment of water charges, etc., before execution of the sanctioned schemes.

Kallimodu.—The scheme was dropped as the ryots were unwilling to bear the cost.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுது புதிதாக எடுக்க உத்தேசித்திருக்கும் பம்பிங் ஸ்கீம் வேலைகள் எல்லாம் எப்பொழுது துவக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பற்றி பரிசீலனை முடிந்த பிறகு விவசாயிகளிடம் ஒப்பந்தம் வாங்கிக்கொள்ளப்படும். அது கிடைத்ததும் துரிதமாக வேலை துவக்கப்படும்.

SRI T. VELUCHAMI : இந்த பம்பிங் ஸ்கீமின் மூலம் 'இர் ரெகுலர் இரிகேஷன்' என்ற அடிப்படையில் வாட்டர் ரேட் போட அருகதை ஆகிவிடுமல்லவா ? அதைத் தடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த பம்பிங் ஸ்கீம் உருவாக்கும் பொழுது இதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது ? விவசாயிகள் எவ்வளவு கொடுத்தால் கட்டுப்படியாகும் என்றெல்லாம் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி திட்டம் உருவாக்கப்படும்.

SRI T. SAMPATH : இந்த ஸ்கீம் மற்றைய பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி ரிவர் பம்பிங் ஸ்கீமுக்கு வசதி இருந்தால் விஸ்தரிக்கப்படும். எந்தெந்த இடங்களில் வசதி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இதை விஸ்தரிப்பதாக திட்டம்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : இந்த பம்பிங் ஸ்கீமின் விஸ்டித்தால் எத்தனை ஏக்கர் பலனடைகிறது என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் எவ்வளவு ஏக்கர் என்று கணக்குக் கொடுத்தேன். அதை எல்லாம் மொத்தமாகக் கூட்டிப் பார்த்தால் எவ்வளவு என்று தெரியும்.

Salaries of teachers

* 128 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have revised the scale of pay of teachers who are employed after 1st July 1958 in elementary and secondary schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

24th April 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : 1958-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு இந்த ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் என்ன காரணத்தினால் மாற்றி அமைக்கப்படவில்லை? மாற்ற ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவர்களுக்கு மட்டும் எதற்காக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் எந்தச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தச் சம்பளம் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட 5 ரூபாய் மானியம் கோவை முனிசிபாலிடி ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் வழங்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கோவை முனிசிபாலிடியைக் கேட்டால் தெரியும்.

Registration of Homœopathic doctors

* 129 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any Statutory Board has been constituted in the State for the registration of Homœopathic doctors having certain standard of education and training; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் இந்த ஹோமியோபதி வரிஸ் டத்தை கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதின் காரணமாக ஏன் ஐந்து வருடம், ஆறு வருடம் பயிற்சி பெற்ற இந்த வைத்தியர்களை ரிகக்னைஸ் செய்து சர்டிபிகேட் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The idea is to recognize the homœopathic system of medicine but the formalities of recognition have not yet been completed.

SRI G. G. GURUMURTHI : கிராமங்களில் ஹோமியோபதி வைத்தியர்கள் 50 ரூபாய் கட்டி லைசென்ஸ் பெற்றுக்கொண்டு ஹோமியோபதியோடு அல்லாமல் அலோபதி மருந்துகளும் கொடுத்துவருவதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? அல்லது அவர்களுக்கு ரெகுலராய் ஒரு காலேஜ் வைத்து சர்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு ஏதாவது திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கிராமங்களில் ஹோமியோபதி முறையைக் கொண்டு மட்டும் வைத்தியம் செய்யவில்லை. எவ்வளவோ விதத்தில் நாங்களும் வைத்தியர் என்று சொல்லிக்கொண்டு சர்வரோக நிவாரணி மருந்து கிடைக்கும் என்று போர்ட் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government stop the use of the title or prefix 'Dr.' to their names by these Homœopathic practitioners?

[24th April 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I remember to have answered a similar question on the floor of this House at Madras. There is no legal ban in their using the prefix 'Dr.' to their names so long as it does not create any bad or adverse effects. If any particular difficulty is brought to the notice of the Government it will be looked into.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது இன்னும் ஹோமியோபதியை ரிகக்னைஸ் செய்வது பற்றி இன்னும் பரிசீலனை முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதை இதுவரையில் ரிகக்னைஸ் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு கொஞ்சம் பார்மாலிட்டிஸ் இருக்கின்றன. அது நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

SRI S. LAZAR : சாதாரணமாகக் கிராமப் புறங்களில் முக்கியமாக ஹோமியோபதி டாக்டர்களோ அல்லது வேறு வைத்தியர்களோ கையாளக் கூடிய முறை சரியாக இருக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு அல்லது அதை அப்போதைக்கப்போது கவனிக்க ஏதாவது ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதா? அப்படி இல்லை யென்றால் அதைக் கவனிக்க ஏதாவது ஒரு தனிப்பட்ட போர்டோ அல்லது ஒரு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரையோ நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மாதிரி சரியான முறையில் பயிற்சி பெறாத வைத்தியர்கள் வைத்தியம் செய்வதால் ஒன்றும் விபரீதமான முடிவு ஏற்படவில்லை. ஏனெனில், சாதாரணமாக நோய்களுக்குத்தான் அவர்கள் மருந்து, மாத்திரைகள், கஷாயம் போன்றவைகள் கொடுக்கிறார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஒரு மாதப் பயிற்சி பெற்ற ஹோமியோபதி வைத்தியர்கள் டாக்டர் என்று தங்கள் முன்னால் பட்டம் வைத்துக்கொள்வதால், நான்கு வருடங்கள் வைத்தியக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களுக்கு அவர்கள் இணையாவார்கள் என்ற தப்பிப்பிரயம் ஏற்பட இடம் கொடுக்கும் அல்லவா? அதை நிறுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம். அப்படியிருக்கிறது. நமது அவையில் கூட ஒரு பெண் அங்கத்தினருக்கு டாக்டர் என்ற பட்டம் பத்திரிகையில் பார்க்கிறேன். இந்த ஹோமியோபதி ரிகக்னிஷன் ஆன பிற்பாடு இதற்கு வேண்டிய விதிகள் ஏற்படும்.

Leyland buses

* 130 Q.—**SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL** (on behalf of **SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how many Leyland buses of the State Transport Department are under repairs; and

(b) how long they have been in shed?

24th April 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Forty-four (44) Leyland buses were under repairs as on 20th March 1959.

(b) The vehicles have been off the road for periods indicated below :—

<i>Period.</i>	<i>Number of vehicles.</i>
1 Less than one month.	Twenty three (23).
2 Over one month but less than two months.	Twelve (12).
3 Over two months	Nine (9).

SRI A. A. RASHEED : When were these vehicles bought and what were the causes for their breakdown?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These were purchased on different dates but the reason for their not being in use are :

Annual overhaul	8
Brake-certificate repairs	6
Monthly maintenance	4
Other repairs	5
	—
Total	23
	—

Over one month and over two months are due to lack of spare parts.

SRI J. MATHA GOWDER : இந்த பழுதடைந்த பஸ்களில் சென்ற வருடம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரால் நடத்திய போராட்டத்தின் விளைவாக தீ ஏறிக்கப்பட்ட பஸ்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இல்லை.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether we are getting enough of Leylands for maintenance and how these are purchased, whether there is any commitment that the Government should purchase only these two models and not other models of buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : After careful examination of all models Government decided to go in for these two models only, namely, Leyland Comet and Mercedes Benz. This restriction helps in the purchasing of spare parts and in improving technical skill of workers because they have to attend to only two models. Therefore, Government decided to go in only for these two models.

SRI K. B. S. MANI : இந்த பஸ்கள், நல்ல வசதிகள் இருந்தும் கூட, அடிக்கடி அதிகம் பஸ்கள் ரிப்பேராவதற்குக் காரணமென்ன ? தொழிலாளர்கள் மூலமாகவோ அல்லது மற்ற காரணங்கள் இருந்தாலும்

[24th April 1959]

சுட ஸ்பெயர் பார்ட்ஸ் வரவில்லை அதனால்தான் அப்படி என்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கே ஸ்பெயர் பார்ட்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் மற்ற ப்ரைவேட் பஸ் ஒனர்களுக்கு ஸ்பெயர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பதில் எவ்வளவு கஷ்டமிருக்கும்? ஆகவே, இந்த ஸ்பெயர் பார்ட்ஸ் அதிகம் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஏதாவது வகை செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் துறையில் நடத்துவதிலும் கஷ்டம் இருக்கிறது. தனி முதலாளிகள் என்றால் என்ன நிலை கொடுத்தாவது, எங்கிருந்தாவது வாங்கி விடலாம். ஆனால் சர்க்காருக்கு, டென்டர் சுப்பிட்டு லேயஸ்ட் டென்டர் வரும் வரையில் பஸ்கள் ஓடாமல் வைத்து இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டப்படி அதுவரை ஓட்ட முடியாது. **Back lag of arrears.** பல வருடங்கள் நின்று போயிருக்கிறது. அடுத்த வருடத்தில் நாம் இப்போழுது புதிதாக அமைத்திருக்கிற கொள்கைப்படி, புதுப்பிக்கும் கொள்கை இருப்பதால் அது ஒன்றிரண்டு வருடங்களில் நிவர்த்தியாகிப் போய்விடும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த லேலன்ட் பஸ்களின் ஆயுள் காலம் எவ்வளவு? மெர்ஸிடஸ் பென்ஸ், ஒரு வண்டி எவ்வளவு காலத்திற்கு உழைக்கும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எட்டு வருடம் ஒரு லேலன்ட் டைகர் ஓடும், குறைந்த பட்சம் அது. நல்ல முறையில் வைத்திருந்தால் இன்னும் கூடுதல் ஒன்றிரண்டு வருடங்கள் ஓடும். மெர்ஸிடஸ் பென்ஸின் ஆயுட்காலம் ஏழு வருடம். அதையும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஓட்ட முடியும். மைலேஜ் கணக்கு என்னிடம் இல்லை.

SRI S. LAZAR : இந்த பஸ்கள் பழுதடைந்திருந்தது, நமது சர்க்கார் பஸ்கள் மட்டும் தான் அதிக நாட்கள் பழுதடைந்திருந்தனவா? அல்லது தனி நபர்களின் பஸ்களும், அதாவது இந்த லேலன்ட் பஸ்களும் இதேமாதிரி இருந்ததா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதன் கணக்கு என்னிடம் இல்லை. அவர்கள் ஸ்பெயர் பார்ட்ஸ்க்காக நம்மிடம் லைசென்ஸுக்கு ரெக்கமெண்டேஷனுக்கு வருவதில் இருந்து அவர்கள் நிலைமையும் அப்படித்தான் என்று தான் தெரிகிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : பஸ்கள் விரைவில் பழுதடைந்து விடுவதற்கு, அதிகப்படியான பிரயாணிகளை ஓட்டிச் செல்வது ஒரு காரணமா? அப்படியானால் ஸ்டான்டிங் பாஸஞ்சேர்ஸரையை ஏற்றுவதை நிறுத்திவைப்பதற்கு வழி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுவும் ஒரு காரணம்தான். ஆனால் சென்னை நகரில் ஸ்டான்டிங் பாஸஞ்சேர்ஸை நாம் ஏற்றவில்லை என்ற நிலைமையை உண்டாக்கினால் ரகன்தான் வந்துவிடும்.

SRI A. VEDARATHNAM : அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட எட்டு வருட காலத்திற்கு பிறகுதான் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட இந்த பஸ்கள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்கிறதா? அல்லது அதற்கு முன்னாலேயே பழுதடைந்திருக்கிறதா? அப்படி முன்னாலேயே என்றால் அதற்குக் காரணமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொரு பஸ்-ம் கீழ் கண்டபடி ரிப்பேருக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆனவல் ரிப்பெயருக்கு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை அனுப்ப வேண்டும். ப்டேக் செர்ட்டிபிகேட்டுக்கு வருடத்திற்கு இரண்டு தடவை அனுப்பவேண்டும். பின்னர் மன்தலி

24th April 1959]

ரிப்பெயருக்கு ஒரு நாள் அனுப்பவேண்டும். இன்று வாங்கின பஸ்ஸாக இருந்தாலும் கூட அதை மன்தலி ரிப்பெயருக்கு மாதந்தோறும் அனுப்ப வேண்டும், ப்ரேக் சர்ட்டிபிக்கட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும், ஆன்வல் ரிப்பெயர்க்கும் அனுப்ப வேண்டும்.

Madras Legislative Assembly Session at Ootacamund

* 131 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to purchase any buildings at Ootacamund other than Arranmore Palace for holding Assembly Sessions; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) There is no such proposal at present.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: வேறு கட்டிடம் வாங்காவிட்டாலும், தமிழகத்தையாவது விஸ்தரித்து ஒவ்வொரு வருஷமும் சட்ட சபையை இங்கு நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: பொறுத்திருந்து பார்த்துத் தான் பின்னால் சொல்ல முடியும்.

SRI J. MATHA GOWDER: நீலகிரியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோரும் சட்ட சபையை குறைந்தது இரண்டு மாதங்களுக்காவது இங்கு நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் இந்தக் கட்டிடத்தை விஸ்தரித்து நிரந்தரமாக இங்கு சட்டசபை நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதுபற்றி ஆலோசனை செய்துதான் பிற்பாடு முடிவு செய்யப்படும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தனியாக எந்த விதமான முடிவும் எடுப்பதாக இல்லை. அங்கத்தினர்கள் எந்த விதத்தில் கருதுகிறார்களோ அந்த விதத்தில் முடிவு எடுப்பதாக இருக்கிறது.

Deep bore-wells for Udayarpalayam taluk

* 132 Q.—SRI S. RAMALINGA PADAYACHI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி ஜில்லா உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் எத்தனை ஆழத் துளை கிணறுகள் போடப்பட்டன?

(ஆ) அதில் எத்தனை கிணறுகளில் தானாகத் தண்ணீர் வெளி வருகின்றது?

(இ) பாக்கியிருக்கும் கிணறுகளில் இருந்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கு சூத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவா?

(ஈ) அப்படியிருந்தால் அதன்மேல் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

[24th April 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Nine.

(b) Two.

(c) Yes, Sir.

(d) The Public Works Department has been asked to provide diesel pumpsets for lifting water.

SRI K. R. VISWANATHAN : ஆழக்குழாய் கிணறுகளில் தண்ணீர்

MR. SPEAKER : The hon. Member must be a little loud. I cannot hear him. He can come to the mike.

SRI K. R. VISWANATHAN : இந்த ஆழக் குழாய் கிணறுகளில் இரண்டில் தானாக தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீரிலிருந்து பயிர் செய்யும் குடியானவர்கள் ஏக்கருக்கு 75 ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி சென்ற ஆண்டில் வசூலித்தார்கள். அதுபற்றி அவர்கள் ஆட்சேபனை கிளப்பி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் சிபார் செய்து

MR. SPEAKER : How does this question arise out of the original question?

SRI K. R. VISWANATHAN : சர்க்கார் இதுபற்றி

MR. SPEAKER : I have already asked, how does this question arise out of the original question which reads—

(a) how many deep bore-wells were sunk in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district;

(b) from how many wells there is an automatic flow of water;

(c) whether there are any possibilities of lifting water from the remaining wells; and

(d) if so, what action is being taken by the Government about this?

But the hon. Member is referring to a different matter and therefore I rule it out of order.

SRI K. R. VISWANATHAN : இந்தக் குழாய் கிணறுகளிலிருந்து மாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு

MR. SPEAKER : I have already ruled it out of order. Next question.

Madras State Tamil Development and Research Council

* 133 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI K. VINAYAKAM) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state when the Madras State Tamil Development and Research Council is expected to submit its report or recommendations?

24th April 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Tamil Development and Research Council has not been constituted for the purpose of making any specific report or recommendation. The Council will function continuously and has been constituted for the development of Tamil language in all its aspects, including the co-ordination of the measures taken by the Official Language Act Implementation Committee within its own field with all other measures for the development of the Tamil language.

SRI K. RAMASUBBU : இந்தக் கழகத்தை தமிழகத்தில் வைத்து நடத்தினால் மிக நன்றாக இருக்கும். அது பற்றி ஆலோசிக்கப்படுமா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் கழகம் சென்னையில் இருந்து இயங்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் அரசாங்கம் இங்கேயே இயங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதோ, அப்பொழுது இந்தக் கழகமும் இங்கே இயங்கும்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தமிழ் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் கேசவன், கோபாலன் போன்ற வார்த்தைகளுக்கு சரியான தமிழ் வார்த்தைகளை எப்படி கண்டு பிடிப்பார்கள்? கோபாலன் என்றால் மாட்டுக்காரன் என்று அர்த்தமாகுமே. அதற்குக் தகுந்த தமிழ்ச் சொல்லை கண்டுபிடிக்க முடியுமா? (சிரிப்பு.)

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த கழகத்திற்கு சர்வ கலாசாலைகளில் தமிழை போதனை மொழியாக்கக்கொண்டு வருவதற்கு வழி வகை வகுப்பதற்கு ஏதாவது அதிகாரம் உண்டா? இந்தக் கவுன்சில் மெம்பர்கள் சர்வகலாசாலைகளை ஆலோசித்து நியமிக்கப்பட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கழகத்திலே சென்னை, அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைகளின் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகிக்கும் கிரார்கள். தமிழ் மொழியை பாட மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது பற்றி ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு சமீபத்திலே வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இரண்டு சர்வகலாசாலைகளின் உப அத்தியக்ஷகர்களைப் கூப்பிட்டு, ஆலோசனை கேட்டு அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில் தான் அந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : இந்தக் குழு இதுவரைக்கும் கூடியிருக்கிறதா. இதுவரைக்கும் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய பணிகளைப்பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கழகம் மூன்று தடவைகள் கூடியிருக்கிறது என்று என்னுடைய ஞாபகம். முதல் முதலில் எடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் தமிழை பாடமொழியாக்க வேண்டுமென்பது தான். பி.எ. வகுப்பில் தமிழை பாட மொழியாக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு திட்டம் வகுத்து, அதை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஒரு கல்லூரியில் பரீட்சார்த்தமாக நடத்திப் பார்க்கவேண்டும் என்கின்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் தமிழினுடைய வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு சில உப கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உப கமிட்டிகள் சீக்கிரமாக திட்டங்களை சமர்ப்பிக்கும்பொழுது, அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு மேல் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி முடிவு செய்யப் படும்.

[24th April 1959]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிய கலைப் பொருள்களை மொழிபெயர்ப்பதில் இந்தக் குழு ஈடுபடுமா? அப்படி ஈடுபடுமானால் எத்தகைய புலவர்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம், தமிழிலேயே எல்லா விதமான பாடங்களும் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு பின்னாலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். ஆனால், உடனடியாக இப்பொழுது பி.ஏ. வகுப்பிற்குள்ள பாடங்களை மட்டும் தமிழிலே சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது திட்டம். பி.எஸ்.ஸி குள்ள விஞ்ஞான பாடங்களை தமிழில் போதிப்பது பற்றி பின்னால் ஆலோசிக்கலாம் என்கின்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விஞ்ஞான சம்பந்தமான கலைச் சொற்களை எந்த விதத்தில் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி தமிழுக்கு மட்டும் ஒரு முடிவு எடுத்து பிரயோசனம் இல்லை. இந்தியாவில் இருக்கும் எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவாக இருக்கக்கூடிய ஒரு முறையில் 'இண்டர்நேஷனல் டர்ம்ஸ்' உபயோகப்படுத்தினால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அந்த முறையில் கூடிய சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI A. A. RASHEED : What is the term of the members of this Council? Are they life-members?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As long as they continue to serve.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : பி.ஏ. வகுப்பில் விஞ்ஞானம் இல்லாத விஷயங்களுக்கு தமிழிலேயே சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தத்துவ சாஸ்திரம், தர்க் சாஸ்திரம் இவைகளுக்கு தகுந்த பாடப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவா? இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வரும்பொழுது பாடப்புத்தகம் இல்லாததினால் மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது இவைகளுக்கு பாடப்புத்தகங்கள் இல்லை. அதனால்தான் ஒரு வருஷம் கழித்து இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் பி.ஏ. வகுப்பில் இருக்கக்கூடிய தத்துவம், சரித்திரம், பூகோளம் போன்ற பாடங்கள் தமிழிலேயே போதிக்கப்படுவதுபற்றி சொன்னார்கள். இப்பொழுது திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பி.ஏ. வகுப்பில் விஞ்ஞானமும் ஓரளவுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். அந்த விஞ்ஞான பாடம் தமிழிலேயே சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். தத்துவம், சரித்திரம், பூகோளம் போன்ற பாடங்கள் ஓரளவுக்கு இப்பொழுது பி.எஸ்.ஸி. வகுப்பிற்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாடங்கள் பி.எஸ்.ஸி. வகுப்பைப் பொறுத்தவரையில் பூராவும் ஆங்கிலத்திலேயேதான் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். பி.ஏ. வகுப்பைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாம் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் திட்டம்.

B.C.G. Vaccination

* 134 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of B.C.G. vaccination done each year during 1956, 1957 and 1958; and

24th April 1959]

(b) the number of Tuberculin tests done during the above three years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :

(a) 1956	...	...	...	...	...	...	82,808
1957	...	...	...	...	...	...	175,109
1958	...	...	...	...	...	...	281,731
(b) 1956	...	...	...	...	...	...	229,357
1957	...	...	...	...	...	...	434,051
1958	...	...	...	...	...	...	851,643

SRI M. K. SOMASUNDARAM : பி.ஸி.ஐ. வாக்ஸினேஷனல் அநேகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவது உண்மைதானா? அப்படியானால் அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி சொல்லப்படுகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த 'டியூபர்குலின் டெஸ்டு' மூலம் நம் மாநாட்டில் எவ்வளவு சதவிகிதம் மக்கள் மத்தியிலே டி.பி. இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? அது எந்தெந்த வட்டாரத்தில் மிக அதிகமாக இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Tuberculin testing B.C.G. vaccination to the susceptible population of 100 lakhs falling within the age-groups of 1 to 25 years is contemplated during the Second Five-Year Plan period.

The B.C.G. vaccination work has been completed in the five districts of Kanyakumari, The Nilgiris, Salem, North Arcot and Coimbatore and it is in progress in the districts of South Arcot and Ramanathapuram. The work in South Arcot is expected to be completed by the first half of April 1959. Then the B.C.G. vaccination Campaign, Unit II, will take up Tanjore and Tiruchirappalli districts. After completion of the work in the Ramanathapuram district, B.C.G. Unit I will take up Madurai and Tirunelveli. Chingleput district will be taken up last by both the Units.

1-30
p.m.

SRI C. R. RAMASWAMI : In view of the fact that there is much doubt about the effectiveness of B.C.G. vaccination, have Government come to definite conclusion that it gives effective protection against tuberculosis?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That controversy has now shifted to some other controversy. (Laughter.)

SRI R. SRINIVASA IYER : Have any cases of evil effects of B.C.G. vaccination been reported to the Government and if so, how many?

[24th April 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There might have been some unexpected developments, in a few cases and it might be one in thousands or so. No adverse effects have so far been reported to Government.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it not a fact that B.C.G., vaccination is carried on in Sweden and other Western countries and they have been found not only harmless, but on the other very useful?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Because of that they have eradicated the disease and sanatoria have been closed.

SRI C. R. RAMASWAMI : In view of the fact that Government have come to definite conclusions, will they consider making B.C.G. vaccination compulsory in all schools?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Even when there is not compulsion, people have different ideas. Why make it compulsory and invite more trouble?

SRI K. VINAYAKAM : Is B.C.G. vaccine just a preventive measure or does it have effect upon people who are affected by tuberculosis?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is why a test is made; it is meant to be preventive.

Saidapet Co-operative Handloom Weavers' Society

* 135 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that a sum of Rs. 45,000 was misappropriated in the Saidapet Co-operative Handloom Weavers' Society during the period 1956-58;

(b) whether two successive secretaries were involved in the case; and

(c) the action taken in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) There was misappropriation of funds in the Saidapet Weavers' Co-operative Society to the extent of Rs. 31,104.

(b) The departmental Secretaries were in charge of the Society successively; but they were not involved in the misappropriation.

(c) A complaint was filed with the Police in July 1957. Out of the 12 cases filed by the police against the ex-President and other Directors of the Society, the accused were found not guilty by the Court and they were acquitted in three cases, and in respect

24th April 1959]

of the remaining cases the offences were compounded with permission of the Court and the accused were acquitted. Departmental action is being pursued separately against the two departmental Secretaries who were found negligent and responsible for non-detection of frauds committed by the office-bearers of the society.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இதே ஸொஸைட்டியில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் கையாடப்பட்டு இருந்தும், சமீபத்தில் அதாவது சென்ற மாதத்தில் அங்குள்ள அதிகாரிகள் மேலும் சில கையாடல்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகின்றார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI T. SAMPATH : ஸார், இம்மாதிரி குற்றங்கள் அடிக்கடி நடந்து கொண்டிருப்பதால் இதை நிரந்தரமாக தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு வகையில், ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட குற்றங்களை நிறுத்துவதற்கு எந்த வகையில் ஒரு நிரந்தரமான நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு சொன்னால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே நன்மையாக இருக்கும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இம்மாதிரி குற்றங்கள் நடக்கும் போது அதன் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லாமல் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே குறைந்த பட்சம் ஆறு மாத காலத்திற்குள் விசாரணை செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கோர்ட் எந்த முறையில் விசாரணை நடத்தி தீர்ப்பு சொல்ல முடியுமோ அந்த முறையில்தான் வழக்குகளை நடத்த முடியும். அதற்காக கோர்ட் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு நமக்கோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கோ அதிகாரம் கிடையாது. சர்க்காருக்கு குற்றங்களைப்பற்றி விபரங்கள் தெரிந்தவுடன் விசாரணை செய்து முடிப்பதற்காகத்தான் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : When was this Rs. 31,000 odd misappropriated? Have not Government taken action for conducting quarterly and concurrent audit of these societies to prevent frauds?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : One of the causes of disciplinary action taken against departmental officers is for their non-detection of these frauds. But now we have strengthened the audit side of the co-operative institutions and it is now in charge of a separate Chief Audit Officer with separate staff. I think when this new system works, detection would be much quicker and more efficient.

[24th April 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : When was action taken against the office-bearers of the society and when against Government officials who were in charge? What type of action was taken?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Action was taken on 1st February 1957 and proceedings are pending against the officers.

SRI K. VINAYAKAM : Was not the fraud spread over a range of period and officers belonging to the department abetting this kind of crime?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The matter is under enquiry and we cannot give any opinion before it is finished.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இத்தகைய கோளாறுகள் அடிக்கடி நடந்து கொண்டிருப்பதால் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்கின்ற அதிகாரிகள் தொடர்ந்து இருப்பதற்குப் பதிலாக அடிக்கடி அவர்களுக்கு இடமாற்றம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றியுள்ள விசாரணை முடிவதற்கு வருஷக் கணக்காக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி ஸ்தாபனங்களில் நடைபெறும் கோளாறுகளைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்காக கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் தனியாக ஏதாவது ஒரு டிபார்ட்மெண்டோ அல்லது தனி செக்ஷனோ ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொரு இலாகாவில் நடைபெறும் குற்றங்களை எல்லாம் விசாரணை செய்வதற்காக அந்தந்த இலாகாவின் கீழ் தனித்தனி யூனிட்டோ அல்லது டிபார்ட்மெண்டோ ஏற்படுத்துவது என்றால் அது வீணாகத்தான் இருக்கும், அதோடு பணமும் விரயமாகும். மேலும் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்கின்ற அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றுவது கிடையாது. மூன்று வருடத்திற்கு ஒருமுறை மாற்ற வேண்டும் என்கின்ற முறையில்தான் மாற்றப்பட்டு வருகிறது. அதல்லாமல் வேறு எந்த காரணத்திற்காகவும் மாற்றப்படுவதில்லை.

Hill tribes

*** 136 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் நரிக்குறவர்கள், குருவிக்காரர்கள் மற்றும் மலை ஜாதியினர் (ஜில்லாவாரியாக)?

(ஆ) இவர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் படிக்கக்கூடியவர்கள்?

(இ) இவர்களில் யாராவது படித்து உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்களா? அப்படியானால் ஜில்லாவாரியாக விவரங்களைத் தெரிவிக்கவும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (c) Particulars are being collected from the Collectors and they will be placed on the table of the House after they are obtained.

Reclamation of saline and alkaline lands

*** 137 Q.—SRI G. G. GURUMURTHI (on behalf of SRI K. R. NALLASIVAM) :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் நஞ்சைப் பகுதிகளில் உள்ள களர் நிலங்களைச் சீர்திருத்த பொதுவான திட்டம் போடப்பட்டுள்ளதா?

24th April 1959]

(ஆ) இந்த வேலைக்காகத் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மான்யம் கொடுக்கும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) There is at present no proposal for granting subsidy to individual cultivators for the reclamation of alkaline lands.

SRI G. G. GURUMURTHI : ஸார், இவ்விதம் ஸப்ஸிடி ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லையாயினும் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு போதுமான உரங்கள், நல்ல விதைகள் இவைகளை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு பொதுவாக ஜிப்ஸம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த முறையில் மேட்டூர், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில பகுதிகள், மதுரை ஜில்லாவில் சில பகுதிகள் இங்கு எல்லாம் இம்மாதிரியான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களில் ஜிப்ஸத்தை உபயோகப்படுத்தி அபிவிருத்திசெய்கின்ற முறைகளைப்பற்றி “மேழிச் செல்வத்” தில் பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட நிலங்களுக்கு எல்லாம் ஜிப்ஸம் கன்ஸெஷன் முறையில் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

Basic B.T. College, Orathanad

* 138 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா ஓரத்த நாட்டிலுள்ள பேஸிக் பி.டி. (Basic B. T. College) காலேஜுக்கு புதிய கட்டிடம் கட்டும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால் எப்போது? எவ்வளவு செலவில்?

(இ) இக்கல்லூரிக்கு விவசாய பயிற்சிக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) A provision of Rs. 1.5 lakhs has been included in the Second Five-Year Plan for this purpose. The buildings are likely to be constructed in 1960-61.

(c) The college has no farm land exclusively for itself. Out of the 4.97 acres of agricultural land belonging to the Government Basic Training School (in the building of which the college is temporarily situated) the college has brought under cultivation one acre.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கல்லூரிக்கு விவசாயத்திற்காக எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? அந்த நிலம் அவர்களுக்கு எப்பொழுது வழங்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது டைரக்டர் ஆபீஸிலே இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் 31 ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்காகவும் கட்டிடத்திற்காகவும் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். முப்பத்தொரு ஏக்கர் நிலம் வரும்போது குறைந்தது 25 ஏக்கராவது விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

[24th April 1959]

SRI T. K. SUBBIAH : பேஸிக் ட்ரெயினிங்குக்காக தேவஸ்தான நிலத்தைக் குத்தகைக்கு கொடுத்தால், அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பேஸிக் பி.டி. காலேஜ் ஓரத்த நாட்டில் இருக்கிறது. பக்கத்திலே தேவஸ்தான பூமி இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

C.M.S. Hospital, Vellore

* 139 Q.—**SRI A. A. RASHEED** (on behalf of **SRI S. M. ANNAMALAI**) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் வேலூரிலுள்ள சி.எம்.எஸ். ஆஸ்பத்திரிக்கு 1956, 1957, 1958-ம் ஆண்டுகளில் சர்க்கார் மானியமாகவும் கடனாகவும் கொடுத்தத் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஆண்டு ஒன்றுக்கு இனாமாக வைத்திய உதவியளிக்கப்படும் ஏழைகள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Rs. 20,000 per year as grant.

(b) 25,145 in-patients and 206,014 out-patients per year on an average.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that patients from one particular community are treated free in the hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No. This big number is supposed to have been treated free. These are all free.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware that persons belonging to one religion are being treated free of charge without any consideration to their economic status?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If any people are treated free based on economic considerations, we are not concerned with that. We are giving a certain amount as grant. We give Rs. 20,000 as grant. Two lakhs of patients are treated free in the hospital.

SRI T. VELUCHAMI : கிறிஸ்தவ மடாதிபதிகள் இம்மாதிரி இலவச ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்துவதுபோல் ஹிந்து மடாதிபதிகள் யாராவது நடத்துகிறார்களா? அல்லது, அவர்களைத் தூண்டுவதற்கோ வற்புறுத்துவதற்கோ ஹிந்து தர்ம பரிபாலன போர்டு சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு அம்சம் இருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : மூலக் கேள்விக்கும் இந்த உப கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே. அமைச்சர் பதிலளிப்பதாக இருந்தால் அளிக்கலாம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ராமகிருஷ்ண மிஷன் இம் மாதிரியாக இலவச வைத்தியத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, வேலூர் ஆஸ்பத்திரியானது நமது ராஜ்யத்திலே சிறந்த ஒரு ஆஸ்பத்திரியாக இருப்பதால், அதற்குக் கொடுத்து வரும் மான்யத் தொகையை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் யோசிப்பார்களா?

24th April 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நாமும் கொடுத்து வருகிறோம். அவர்களுக்கும் நிறையப் பணம் வெளியிலேயிருந்து வருகிறது. அத்துடன், ரொம்பப் பணக்காரர்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைக்காக வருகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்தும் நிறைய கட்டணம் வசூல் செய்து கொள்கிறார்கள்.

SRI J. MATHA GOWDER : மருந்து வாங்குவதற்காக கொடுக்கக்கூடிய மான்யத்திலே பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன கொடுத்தார்களோ அதையே கொடுத்து வருகிறோம். அன்றைக்கிருந்த விலைக்கும் இன்றைக்கிருக்கும் விலைக்கும் மாறுதல் இருக்கிறது. பல மடங்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் மான்யத் தொகையின் அளவை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் பொதுவாக ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொடுக்கிற மான்யத்தைப்பற்றி பேசுகிறார். மூலக் கேள்வி குறிப்பாக வேலூரிலே இருக்கும் மிஷன் ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றியது. முன்பு அவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வந்தோம். இப்போழுது வருஷத்திற்கு இருபதாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, is any grant being given to Sri Ramakrishna Mutt by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. On the usual pattern, they are also given.

Railway Employees' Co-operative Bank, Madras

* 140 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any complaint was received by the Registrar of Co-operative Societies from some of the share-holders containing some allegations against some of the Directors of the Railway Employees' Co-operative Bank, Madras-3; and

(b) what are the allegations and what is the action taken by the Registrar?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The allegations generally relate to the misuse of the funds of the bank. Some of them have been enquired into and found to be baseless. Others are under investigation.

Sinking of wells in Harijan Colonies

* 141 Q.—**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR** (on behalf of **SRI A. GOVINDASAMY**) : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1955-56, 1956-57, 1957-58-ல் (1) சென்னை ராஜ்யம், (2) தென்னாற்காடு ஜில்லா, (3) விழுப்புரம் தாலுகா இவைகளிலுள்ள சேரிகளில் எத்தனை கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன?

[24th April 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : The number of wells sunk in Harijan colonies in Madras State, South Arcot district, and in Villupuram taluk, for the three years from 1955-56 to 1957-58 is as follows :—

		1955-56.	1956-57.	1957-58.
Madras State ..	—	650	1,068	1,061
South Arcot district ..	..	80	113	86
Villupuram taluk ..	..	9	13	9

SRI K. VINAYAKAM : ஹரிஜனங்கள் வாழ்கின்ற இந்தப் பகுதிகளில் அவர்களுக்கென்று தனியாக கிணறுகளை வெட்டுவதிலே, அவர்கள் அப்பிரதேசத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு வாழ்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்வதைவிட ஹரிஜனங்கள் வாழ்கின்ற சேரிகளுக்கும் மற்ற மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமத்திற்கும் மத்தியிலே இரு சாராரும் வந்து கிணற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அரசாங்கம் இனியாகிலும் உத்தரவிடுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏற்கெனவே அந்தக் கொள்கையைத் தான் அரசாங்கம் கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Special Minor Irrigation Programme in Coimbatore District

* 142 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருடத்தில் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் விசேஷ நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது ?

(ஆ) எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Rs. 48,000.

(b) Rs. 13,000.

SRI P. G. MANICKAM : என்ன என்ன திட்டங்களுக்கு இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டது ? அதில் எவ்வளவு தூரம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது கோபிச்செட்டி பாளையம் தாட்பள்ளி சானல் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் பற்றியது. அதற்குத் தான் இந்தத் தொகை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Central Grants

* 143 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the up-to-date position of the grants received from the Central Government during 1958-59;

(b) the purpose for which they are received; and

(c) the amounts so far utilised?

24th April 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) The answers is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ஸென்டரல் கிரான்ட் ப்ளானுக்கும் நான்-ப்ளான் பிரொவீஷனுக்கும் கொடுப்பது எந்த அடிப்படையிலே கொடுக்கிறார்கள்? குறிப்பாக, நான்-ப்ளான் பிரொவீஷனுக்கு எந்த அடிப்படையில் கிடைக்கும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதை ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் எடுத்து நடத்தினால் அதற்குக் குறிப்பிட்ட தொகை கொடுக்கிறோம். ஸ்கீமுக்குத் தகுந்த மாதிரி கிராண்டுகள் வழங்குகிறார்கள். ஆகையால், எந்த அடிப்படையில் என்று இதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியாது. ப்ளானிலும் அதே மாதிரிதான். சிலவற்றுக்குப் பாதியும், சிலவற்றுக்கு முழுத் தொகையும் இன்னும் சிலவற்றுக்கு 25 சத விசிதமும் கொடுக்கிறோம். ஆகையால், அந்தந்த திட்டத்தைப் பொறுத்ததாக இருக்கும்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know, out of the grant allotted to our State, how much has lapsed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Unfortunately we have not been able to get the entire grant allotted to us. As a matter of fact, we are entitled to get Rs. 5 crores as grant. We have so far received Rs. 4 crores and odd. The matter is under correspondence with the Government of India. Therefore there is no question of lapse at all.

SRI C. R. RAMASWAMI : Sir, have the Central Government discontinued the payment of grant for rural electrification work in Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to have notice. I do not think the Central Government were giving us grants at any time. Only loan assistance has been given under the 'Community Development Projects', and that is being utilised. I do not think any grant was given to us at any time. Anyway I would like to have notice.

SRI V. SANKARAN : ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தனித்தனியான விசிதம் என்று கிரான்ட் ஒதுக்குவதைவிட, ஒரேயடியாக மொத்தமாக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கிவிட்டு, அதிலிருந்து இன்ன இன்ன காரியங்களுக்கு நமது மாகாண சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளும்படியான நிலைமையை சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கடைசியில் பார்க்கும்போது கணம் அங்கத்தினர் சொல்வதுமாதிரிதான் முடியும். எத்தனை கிரான்ட் கொடுத்திருந்தாலும், கடைசியிலே ஒரு உச்ச அளவு வைத்திருக்கிறார்களே, அந்த அளவுதான் வருகிறது. உதாரணமாக, அவர்கள் கணக்குப் பிரகாரம் பார்த்தால், பல திட்டங்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பிரகாரம், 6½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நமக்கு கிரான்ட்டுத்

[24th April 1959]

தொகை வரவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திலே மொத்தம் ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று நிதி நிலையை அனுசரித்து உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்து ஐந்து கோடி ரூபாய் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்துதான் நாம் மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் ஒதுக்கீடுகிறோம்.

Handloom goods

* 144 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the off-take of handloom goods during the Deepavali season in 1958 from the co-operative societies; and

(b) the present stock position in the co-operatives, district-war?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House furnishing the particulars asked for in the question.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: தற்சமயம் இருக்கும் ஸ்டாக்கிலே ஹையர் கவுண்ட்ஸிலே எவ்வளவு இருக்கிறது, லோயர் கவுண்டிலே எவ்வளவு இருக்கிறது? பெரும் பகுதி லோயர் கவுண்ட்ஸாக இருக்கும் என்று கருதப்படுகிறதே அது சரியா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதற்குத் தனியாக கேள்வி வேண்டும். தீபாவளியின்போது எவ்வளவு விற்பது, எவ்வளவு பாக்கியிருந்தது என்பதைப்பற்றித்தான் புள்ளி விவரம் இருக்கிறது.

SRI J. MATHA GOWDER: அறிக்கையிலே பார்க்கும்போது நீலகிரி ஜில்லாவிலே ஒரு அணுவுக்குக்கூட விற்கவில்லை என்று காணப்படுகிறது. காரணம், அதிகாரிகள் இதைப்பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி பிரசாரம் செய்யாததா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அடுத்த காலத்தைப் பார்த்தால், அங்கே ஸ்டாக் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தால், “நில்” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றுமே ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளாமல் எப்படி வியாபாரம் செய்வது என்று தெரியவில்லை.

SRI A. MARIAPPAN: தேங்கி இருக்கும் ஜவுளிகளை வாங்கி வைக்க மாகாண சங்கத்தினிடமிருந்து கோரிக்கை ஏதாவது வந்ததா? அதுபற்றி சர்க்கார் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது சர்க்காருக்கு, இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் கடனாக கொடுக்கவேண்டுமென்று மதராஸ் ஸ்டேட் ஹாண்ட்லாம் வீவர்ஸ் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடியார் மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

24th April 1959]

Sathanur Reservoir Project

MR. SPEAKER : கேள்வி எண் 145 கனம் அங்கத்தினர் ப. உ. ஷண்முகம் இ-ததில் இல்லாததால் கேள்வியும் பதிலும் சட்டசபை நடவடிக்கையில் அச்சடிக்கப்படும்.

* 145 Q.—**SRI P. U. SHANMUGAM :** கனம் பெர்துமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா — 1-50 p.m.

(அ) சாத்தனூர் நீர்ப்பாசனத்தால் பலனடையும் கிராமங்களில் நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் தீர்வை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு ?

(ஆ) அந்தப் பகுதிகளில் தண்ணீர் விடப்பட்ட மாதம், யாது ?

(இ) காலம் கடந்து தண்ணீர் விடப்பட்டது உண்மையா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN :

(a) *Wet lands —*

Revised rates of assessment to be charged.

Double wet Rs. 22-8-0 per acre.

Compounded wet. Rs. 15-0-0 per acre.

Single wet Rs. 20-0-0 per acre.

(Normal fasli-jasthi at half the wet assessment will be charged, if a second crop is raised on single crop wet lands with the aid of project water. There will be no charge for the third crop.)

'Community Development Projects', and that is being utilised.

Dry lands —

Rates of water-cess to be charged.

First crop Rs. 15 per acre.

Second crop Rs. 7-8-0 per acre.

Third crop Rs. 3-12-0 per acre.

(The above rates of water-cess will be charged, in addition to the existing rates of assessment.)

(b) 22nd October 1958.

(c) No, Sir.

Tanneries

* 146 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of tanneries working under the Industrial Co-operative Scheme;

(b) whether there is any proposal to open new ones; and

(c) the number of applications pending before the Government and when orders would be passed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There are 9 tanneries working under the Industrial Co-operative Scheme.

(b) No, Sir.

(c) No proposal is pending.

[24th April 1959]

SRI A. A. RASHEED : May I know the type of leather that is produced in these tanneries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI P. G. MANICKAM : தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பெரும்பாலோர் ஹரிஜனங்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு மானிய தொகை கொடுத்து தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்காரிடத்தில் ஏதாவது திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

Co-operative Societies for rearing sheep

* 147 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state how far the schemes to start co-operative societies for rearing sheep at Kodaikanal and at Soundararajapuram near Bodi Hills, have been implemented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The society at Soundararajapuram was started on 27th August 1948. A sum of Rs. 3,205 was sanctioned to the society for purchase of ewes and rams and looms and raw materials for weaving cumblies. Free services of a Junior Inspector was sanctioned to the society from 5th April 1949 to 20th March 1952 and that of a Senior Inspector from 8th September 1952. With the aid of the Government subsidy the society purchased 90 ewes and 5 rams. As on 31st December 1958, the society has multiplied the number to 631 sheep. The society procured raw wool from the sheep maintained by it and distributed the wool to members for weaving cumblies.

In respect of the Kodaikanal Sheep Breeding Society the information and other particulars are being collected and will be placed on the Table of the House in due course.

SRI V. SANKARAN : அங்குள்ள கிராம அபிவிருத்தி கமிட்டிகளிடமிருந்து லோகல் ஸ்டாக் ஷாப்பை அபிவிருத்தி செய்ய ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பெடிக்ரி ராம்ஸ் வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்தனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது கேட்கப் பட்டிருக்கிற கேள்வி கூட்டுறவு சொசைட்டிகளைப்பற்றி. கனம் அங்கத்தினர் கேட்கக்கூடிய கேள்விக்கு இப்பொழுது என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : Are these sheep reared for mutton or for wool?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : For wool. Otherwise, we would not have got any wool and they would have been eaten by this time.

24th April 1959]

Hand-made Paper Units

* 148 Q.—**SRI P. G. MANICKAM** : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கையால் காகிதம் செய்யப்படும் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப் படுவதற்காக இந்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட உதவித்தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) 1958-ம் வருஷத்தில் இத் தொழிற்சாலைகளில் எத்தனை ரூபாய்கள் மதிப்புள்ள காகிதங்கள் உற்பத்திச் செய்யப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) A sum of Rs. 1,71,000 has been sanctioned by the Khadi and Village Industries Commission, Bombay, for the hand-made paper units.

(b) Stationery articles worth Rs. 25,913.21 have been produced up to 31st January 1959.

SRI P. G. MANICKAM : 1958-ம் வருஷம் தென்னாற்காடு, ஆத்தூர், லோயர் பவானி பிரதேசங்களில் மூன்று பேபர் கைத்தொழிற் சாலை ஏற்பட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் எவ்வளவு தொகை கடனாகவோ அல்லது மானியமாகவோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஐந்து பேபர் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு பணம் மானியமாகவோ அல்லது கடனாகவோ கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற தகவல் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

SRI MATHI KAMALAMBUJA AMMAL : அங்கே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பேபர் எல்லாம் விற்பனை செய்யப்படுகிறதா? அரசாங்கம் ஏதாவது வாங்கிக்கொள்ளுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கு செய்யப்படுகிற பேபர் எல்லாம் சுலபமாக விற்பனையாகிறது. அரசாங்கமும் தனது தேவைக்குத் தக்கவாறு வாங்கிக்கொள்ளுகிறது.

SRI P. G. MANICKAM : 1959-ம் வருஷம் நிறுவப்படப்போகும் ஐந்து பேபர் தொழிற்சாலைகள் எந்த எந்த இடங்களில் நிறுவப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது இன்னும் முடிவாகவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : The stationery that is being supplied to us, viz., letter papers and covers, I believe, are made of hand-made paper. It is becoming increasingly difficult to get these as they are in such short supply. Will the Government take steps to produce more of these, at least for the purpose of supplying to us, though not for sale to the public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated that there is a proposal to have 5 more units.

[24th April 1959]

Irrigation schemes

* 149 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the irrigation schemes that are under investigation in Kanyakumari district and in Shencottah taluk, Tirunelveli district; and

(b) the stage at which the irrigation schemes stand?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) A statement^a containing the information is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: நெய்யாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் அந்தப் பகுதியிலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று நமது சர்க்கார் கேரள சர்க்காரிடம் பேசி ஏதாவது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சென்னை மாகாண நீர்ப்பாசன பிரதம இஞ்சினியரும் கேரள ராஜ்ய பிரதம இஞ்சினியரும் கலந்து பேசி சீக்கிரம் இதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. VELUCHAMI: பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படக்கூடிய பஞ்சத் தால் பாதிக்கப்படுகிற நெல்லை ஜில்லாவிலுள்ள பம்பையாறு ஸ்கீம் முதலில் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யப்போகிறார்களா அல்லது நீர்ப்பாசன இலாகாவைச் சேர்ந்த கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஜில்லா வாகிய மதுரையிலுள்ள பெரியார் திட்டத்தை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் சென்னை சட்டசபையில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். பம்பையார், அப்பர் பெரியார் போன்ற திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் உதவி கொண்டு நடத்தவும், அத்துடன் கேரள சர்க்காருடன் கலந்து கொண்டு கடைசியாக ஸோனல் கவுன்சிலில் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: நெய்யாறு திட்டம் எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும். அடுத்த ஸ்கீமாக அதை எடுத்து நடத்தப் போகிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நெய்யாறு திட்ட வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலை நடந்து வருகிறது. நமது மாகாணம் அதற்கு என்று 41 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. கேரள சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டும் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கேரள சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கும்.

SRI T. T. DANIEL: May I know when the Chittar Pattanankal Scheme will be taken up?

THE HON. SRI P. KAKKAN: It is in the list.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister says that it is mentioned in the list placed on the table of the House.

24th April 1959]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பதிலில் கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் நிறைய வேலைகள் நடப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் செங்கோட்டை தாலுகாவில் இரண்டு மூன்று வேலைகள் தான் நடப்பதாக பதிலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் செங்கோட்டை தாலுகாவில் அநேக நதிகள் இன்வெஸ்டிகேட் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவைகளை இன்வெஸ்டிகேட் செய்ய வேண்டும். பல வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து பல மகஜர்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளின் நிலைமை என்ன என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த கன்யாகுமரி ஜில்லாவுக்கு அதிகப்படியான நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய முக்கிய நோக்கமாகும். அங்கே சில சமயங்களில் பருவ மழை தவறி விடுகிறது. மழை பெய்யக்கூடிய காலங்களில் அதிகப் படியான தண்ணீர் வருகிறது. அவைகளை சேதம் செய்யாமல் அணைக் கட்டுகளைக் கட்டி தேக்கி வைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. அப்படி அணைக்கட்டுகளைக் கட்டுவதற்கு சாதனங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் பல திட்டங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அங்கும் பல திட்டங்களை எடுத்து நடத்தப்படும்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : கடவனாறு திட்டம் எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது ஒரு சாதகமான திட்டம்தான். அந்த திட்டத்தை கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யப் படும்.

Chinese method of cultivation

* 150 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the yield per acre said to be obtaining in China by adopting the Chinese method of cultivation; and

(b) some special aspects about the method?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) “ No, Government have no idea about this matter.”

(c) The special aspects of this method are deep ploughing up to a depth of about one meter, very close planting, placement of fertilizers in lower depths and double transplanting of paddy.

SRI S. LAZAR : இதைப்பற்றி தகவல் ஏதாவது அரசாங்கத்தினிடம் வந்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி பரீட்சை செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றிய விவரங்கள் அரசாங்கத்திடம் இல்லை. அதனால் அதைப்பற்றி பரீட்சை செய்வதற்கு இல்லை. மத்திய சர்க்கார் சில நிபுணர்களை அனுப்பி அதைப்பற்றி சீக்கிரம் பார்த்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

[24th April 1959]

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : சீன முறை விவசாயத்தைப் பற்றி நன்கு பரிசீலித்தபின் அதைப்பற்றி பிரசாரம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பரீட்சை செய்த பிறகு தான் பிரசாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். பரீட்சை முடிந்த பிறகுதான் பிரசாரம் செய்யும் வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI S. LAZAR : மத்திய உணவு மந்திரி அவர்கள் இந்த திட்டத்தின் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 360 டன் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்? அப்படி சொல்லியிருப்பது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா. மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து இது பற்றிய தகவல் வந்திருக்கிறதா இந்த அரசாங்கத்திற்கு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 360 டன் என்பது சரியல்ல என்று அந்த அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். 360 என்பதற்கு பதிலாக 3.6 என்று இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk(*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE* ACCIDENT TO A PASSENGER BUS IN THE KUNDALH-KARAMADAI PROJECT ROAD ON 23RD APRIL 1959.

MR. SPEAKER : I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri T. S. Ramaswamy Pillai to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the ghastly accident that happened to a passenger bus at about 4 p.m. yesterday (23rd April 1959) in the Kundah-Karamadai Project Road resulting in the death of 17 passengers on the spot and injuring many seriously. If the Hon. Minister has any information to give, he may give.

²
p.m. **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Government do not have any further information now beyond what has been stated in the motion. The Hon. Minister in charge of Transport has proceeded to the spot and we hope to get more details later. I think Government will be in a position to make a statement by about Monday.

MR. SPEAKER : Then we will take it up on Monday, the 27th April.

III.—ANNOUNCEMENT *RE* NOTICE OF AMENDMENTS OR SUGGESTIONS TO THE ANDHRA PRADESH AND MADRAS (ALTERATION OF BOUNDARIES) BILL, 1959.

MR. SPEAKER : I fix 3 p.m. on Saturday, the 25th April, 1959 as the last hour and date for the receipt of amendments or suggestions to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959.

24th April 1959]

**IV.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE
ON PUBLIC ACCOUNTS.**

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee on Public Accounts, having been authorised by the Committee to submit the report on its behalf, present this Report on the Appropriation Accounts of the State of Madras for the year 1956-57 and the Audit Report 1958, and the Finance Accounts for the year 1956-57 and the Audit Report thereon.

V.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A—BILL.

**THE MADRAS DOWRY PROHIBITION BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 21 OF 1958).**

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Palanisami may move the Bill standing in his name.

SRI N. K. PALANISAMI : It may be postponed, Sir.

MR. SPEAKER : I have no objection. The next item is the resolution given notice of by the hon. Member Sri Ramaswamy Mudaliyar on the Food Policy of the Government.

B.—RESOLUTION.

FOOD POLICY OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Food policy of the Government of Madras be taken into consideration’.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the resolution, Sir.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the Food policy of the Government of Madras be taken into consideration’.

The Hon. Minister will reply to the debate at 4-15 p.m.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Mr. Speaker, Sir, in moving this resolution, I wish to touch upon only some important aspects of the problems that are now facing the Government of our State. The question has been repeatedly discussed on the floor of this House on many occasions and it is now being seriously discussed in the Press and on public platforms. The position for

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [24th April 1959]

all outward appearances at least is rather very gloomy though not very precarious. In the papers we see every day descriptions of scarcity conditions prevailing in almost all the parts of the State and soaring of prices in all important cities and towns. It is regrettable that the Government even after such a long time after the setting up of the State Trading Scheme has not been able to tackle this problem successfully. Recently I had been to some of the plantations in Coimbatore and the Nilgiris and enquiries reveal a very gloomy picture. The merchants both retail and wholesale are complaining bitterly about the scarcity of rice. Even in the plantation areas workers unions and others complained to me about scarcity of rice in their areas. It seems representations were also made by the Planters on behalf of the workers for supply of 700 tons of rice every month for the workers in the Anamalai Plantations. At one stage the Government asked the Planters to procure rice from Tanjore and with very great difficulty they were able to procure only about 50 tons because they had no regular organization, they had no procuring agency.

Everywhere this kind of thing is going on. Great difficulty is experienced especially by the poorer sections of the people. At one stage the Hon. Minister was telling us that there has been hoarding of foodgrains by the merchants. I do not know whether he has been able to book at least some of these hoarders. So also from the producers' point of view, he was telling us that the Government will have to resort to compulsory procurement in case the producers did not co-operate with the Government and surrender the requisitioned stock. My submission is that the ryots produce paddy not with a view to hoard but with a view to find a market as early as possible to meet his needs. We cannot say that if the ryots keep back their stock for a few months in the expectation of getting a better price, they are hoarding the stock. The Government have got a huge machinery under the State Trading Scheme. Have they taken the pains to send their officers incognito to find the truth whether the ryots are really hoarding their stocks or not? If there had been hoarding either by the merchants or the producers, have the Government taken action against the offenders? My submission is that this State Trading Scheme is a failure or it only proves the utter incompetence of the Government in providing or rushing foodgrains to the different parts of the State.

Then, Sir, we find procurement is allowed by merchants from the Andhra Pradesh for rice both boiled and raw. But at the same time a ban has been imposed on the import of paddy. This seems to be a rather funny thing. I do not know why the millers in our area should be allowed to suffer. So far as boiled rice is concerned I do not think, it will find a good market in our State. After the order for procurement of Andhra rice was issued, we find the position has eased to a certain extent. Even though paddy is procured

24th April 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

at a certain rate from Andhra, it is sold at black-market rates here. The consumers do not want to starve. They want to get rice even at higher prices. The Andhra Government are not honouring the zonal arrangements. Though they say they are allowing the free movement of rice within the zonal area, we find that the price is very high in the Andhra Pradesh. Probably their Government are winking at this. They do not want to strictly enforce the price control. The Andhra Government are not giving us rice and the Kerala people, I understand, go about freely procuring paddy at a very high rate from our State. The rumour is that that Government would even go to the extent of subsidising merchants procuring paddy for that State. I do not know how far this is true. But still the fact is Kerala people are going about procuring paddy at a fabulous price. The Government must look into all these things very carefully and see that either we get the required quota from the Andhra Government or ask the Centre to procure paddy or rice for us from Andhra State and supply to us. If the Central Government is not to come to our aid we should see that we do not send a corn of paddy from our State to the Kerala State. That should be the policy of our Government. Unless something is done immediately the position will become worse.

Sir, we find that the Tanjore district has about 30,60,000 acres under paddy cultivation and each acre, on an average, yields about one ton of rice. So, according to statistics, about 4 lakh tons of rice can be given to the people of Tanjore and the balance can be taken to other areas. So far as other areas are concerned, my submission is that the free movement of paddy can be tried for some time and at the same time the price also can be watched and effectively controlled if possible. I hope the Hon. Minister will look into these matters in all seriousness. I do not know what the latest orders of the Government of India are in regard to this matter. About a fortnight ago, our Hon. Minister and some officers went to Delhi and represented the matter. Still I find that the Central Government have not come to our rescue. Recently the Prime Minister had been touring our State and he had been going about from place to place and Hon. Ministers had been following him. I do not know whether a clear picture about the rice position here has been given to him and whether proper representation has been made to him. If proper representation had been made to him, it should have been possible for him to issue peremptory orders. I do not know what has happened?

Recently the State Food Advisory Committee met at Madras and some members of the Committee represented to the Government that a reasonable price acceptable to both the producer and the consumer should be fixed and the Hon. Minister also gave a categorical assurance that a price acceptable to both the parties

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [24th April 1959]

would be fixed. Some members of the Committee worked out figures and placed them before the Committee. But we find that only yesterday they were circulated to all the members and it was also stated that they would be placed at the next meeting of the Committee to be held at Coimbatore on the 1st.

Sir, the Government have not come forward to give figures relating to the actual cost of the working of the seed farms. They have not also stated what is the reasonable price and they have not given directions to the officers concerned. The officers are shirking their responsibility. A senior officer who is in charge of the department should be in a position to go into the whole question and give his advice with regard to the fixation of price. It is a very serious problem and if something is not done, some of us are very seriously thinking of resigning our membership of this Food Advisory Committee as we find that nothing happens.

Ryots have been crying day in and day out about the high cost of production, non-availability of fertilizers, attack of insects and pests and so on. All these factors have to be taken into consideration in fixing the price. Some two days back, I happened to peruse the speech of Sri Venkatachari, retired Chief Engineer, who happened to serve as a member of the Food Procurement Committee, in 'The Hindu'. This is what he says—

“The Prime Minister has not been given proper advice by those associated with him. Whenever and wherever the Government stepped in, the prices of essential commodities went up, as in the case of sugar. When the prices of essential commodities looked like settling down, the price of rice has gone up due to talk of State Trading”

Whatever it is, I am not one of those who say that the State Trading should be completely done away with. But my submission is that the Government should be in a position to bring down prices effectively or they should give up this scheme. There is no point in having this scheme in force and at the same time creating scarcity conditions and allowing starvation deaths to occur among the people. This is a very serious problem. The Government have not also controlled the prices of other essential commodities like dholl and gingelly oil. I do not know what the Government have done to bring down the prices. So, I would request the Government in all earnestness to see that the price of rice is immediately brought down by approaching the Centre to procure food on our behalf from the Andhra Pradesh, and if that is not possible, they must consider whether we cannot stop the export of rice to the Kerala State. At the same time we must see that a price reasonable to both the producers and the consumers should be fixed as early as possible. Sir, the Government are playing with fire. Let them not play with the life of millions of people. It is a very serious problem and it

24th April 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

will have very serious consequences. Unless something is done, the position will become worse. So, I would request the Government in all earnestness to do something. If there is anything more to be said, I shall say so after the Hon. Minister has replied to my points. This is all my submission.

* **SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இன்று நெல்லினுடைய விலை 50 ரூபாயாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உணவு விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அது உண்மையில் கொள்கையாகவே இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் எவ்வித பயனையும் அளிக்காமல் இருப்பது குறித்து மிகவும் வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. உயர்ந்த சம்பா நெல் கோட்டை 39 ரூபாய் என்று சர்க்காரால் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று நடைமுறையில் விற்கக்கூடிய விலை 50 ரூபாய். நேற்று திருநெல்வேலிச் செய்தி ஒன்றை விரிந்து பத்திரிகையில் பார்க்கிறபோது ஊருக்குப் போகவேண்டிய பயமாக இருக்கிறது. கோட்டை 50 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்கி சம்சாரிகள் சாப்பிடவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கும். நாட்டில் இவ்வளவு அதிகமான விலை விற்கிறபோது பொது ஜனங்களுடன் அதிகமாகத் தொடர்பை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற என் போன்றவர்கள் மக்களைச் சந்திக்கும்போது என்ன ஆறுதல் அளிப்பது என்று தெரியவில்லை. மில்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். “நீங்கள் ரஜிடு கொடுக்க வேண்டாம். நெல் அளந்தால் போதும்” என்கிறார்கள். இரவு பசலாக லாரிகளின் மூலம் திருவனந்தபுரத்துக்கு நெல், அரிசி போகிறது. இதை நினைக்கும்போது என்ன கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பேப்பரில்தான் இவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய விலை இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் ஒன்றும் இல்லை. ஒரு படி அரிசி ஒன்னேன் அரைக்கால் ரூபாய் என்றால் ஏழை எளிய மக்கள் சம்சாரிக் குடும்பங்கள் என்ன ஆகும்? இதை எப்படி சகித்துக்கொண்டு அவர்களால் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்று தெரியவில்லை. நான் ஒரு விவசாயி. என்னிடத்தில் 48 ரூபாய் என்று கொடுங்கள் என்று ரைஸ் மில்காரர்கள் வந்து கேட்கிறார்கள். சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குத்தானே நீங்கள் விற்கவேண்டும் என்று கேட்டால் நாங்கள் மூன்று பங்குதானே தரப் போகிறோம். 75 சத விசதம் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியுள்ள 25 சத விசதம் ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பனை நஷ்டம் இல்லாதபடி செய்துகொண்டு விரிவோம் என்கிறார்கள். நானும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறேன். என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் சொன்னால் எழுதிக்கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு இது சம்பந்தமாக என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. நேரடியாக உற்பத்தியாளர்கள் விற்கமுடியுமா. 10 மாண்டு வரை கொடுக்கலாம். அதற்குமேல் விற்குமல் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாங்களும் ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பினோம். நெல்லுக்கும், அரிசிக்கும் வைத்திருக்கிற விலையைப் பார்த்தால் மில்காரர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கொபத்தைக் குறைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் சர்க்காரிடத்தில் நேரடியாக விற்க முன்வருவார்கள்.

நாற்பது ரூபாய் சர்க்கார் ரேட்டு ஆனால், 48 ரூபாய் ப்ளாக் மார்க்கெட் ரேட்டாக இருக்கும்போது எந்த சம்சாரி, எந்த நிலச்சவான்தார் ஒழங்காக நடக்கமுடியும் என்ற சந்தேகம் வருகிறது. ஏனென்றால் நெல் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய புண்ணைக்கு, பருத்திக்கொட்டை விலையைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. “புண்ணைக்கு 17 ரூபாய்க்கு வாங்கும்போது நெல் விலை 35 ரூபாய். இப்பொழுது 25 ரூபாய்க்குப் புண்ணைக்கு வாங்கி நெல்லை கண்ட்ரோல்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [24th April 1959]

விலைக்குக் கொடுக்க முடியுமா? ” “ என்று நிலச்சுவான்தார்களும்,, ப்ரொட்யூசர்களும் சொல்லுகிறார்கள். புண்ணுக்கின் விலையைக் கட்டுப் படுத்திக்கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது “ஆல் இண்டியா பாலிஸி” என்று சொல்லுகிறார்கள். “நாங்கள் அதில் தலையிட முடியாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். செங்கோட்டைக்கு மேற்கே போகக்கூடியதையாவது, நிறுத்துங்கள் என்று சொன்னால் South Zone-க்குள் இருப்பதன் காரணமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கள் பிரதிநிதி என்ன செய்ய முடியும்? விலை விஷம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தச் சமயத்தில் நாட்டில் என்ன நடக்கும் என்று தெரியவில்லை? சம்சாரிகள், விவசாயிகள் நிம்மதியுடன் வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை. மற்ற உணவுப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது.

ஒரு ஏக்கரில் சாகுபடி செய்ய 200 ரூபாய் செலவு ஆகிறது. ஒரு ஏக்கரில் உற்பத்தியான மொத்த நெல்லின் விலை 250 ரூபாய் இருக்கும். ஏக்கருக்கு 5 கோட்டை, 6 கோட்டை என்று நன்றாக விளையக்கூடிய நிலத்தில் இந்த நிலை. டெல்டா ஏரியாவில்தான் இந்த நிலைமை. நாங்கள் இருக்கும் இடத்திற்குக் கடவுள்தான் வழி காட்ட வேண்டும். அங்கு தண்ணீர் கிடையாது. கண்டிப்பாக விளையக்கூடிய நிலமாக இருந்தால் 250 ரூபாய் மொத்த வருமானம் இருந்தால் 200 ரூபாய் வரை விவசாயச் செலவு ஏற்படுகிறது. 50 ரூபாய் மீச்சம். விவசாயி எப்படி கண்டிரோல் விலைக்குக் கொடுக்க முன்வருவான் என்று தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சில வழிகளைச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பு லெவி சில்லம் வைத்திருந்தார்கள். Levy மூலம் கொள்முதல் செய்தது போக பாக்கியை Free market-ல் கொடுக்க லாம் என்ற வழி செய்தால் ஒழுங்கு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். அரிசி கொள்ளுமுதல் செய்வதாகத் தெரிகிறது. இரண்டு மாதத்திற்கு அரிசியைச் சேமித்து வைத்துவிட்டால் சர்க்காரால் அதை விற்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுவிடும். நன்றாக காயப்போட்ட அரிசியாக இருந்தாலும் ஒரு மாதத்திற்கு மேல் இருக்காது. ஒரு கோட்டைக்கு 112 படி நெல் என்று வைத்துக் கொண்டால் அதில் பாதி 56 படி அரிசி குத்தலாம். ஆனால் மில்காரர்கள் 70 படி அரிசி எடுக்கிறார்கள். கோவாப்ப ராட்டில் டிப்பாட்மெண்ட், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எல்லோரும் அந்த அரிசியை வாங்கப் பதறுகிறார்கள். இந்த அரிசியைச் சேமித்து வைத்து ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமா என்ற பயம். சர்க்கார் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளையெல்லாம் சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவது என்பது நடக்காத காரியம். இதையெல்லாம் “செக்” பண்ணும் பொறுப்பை மட்டும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர இதையெல்லாம் சர்க்காரே நேரடியாக நடத்தும் நிலை வந்துவிட்டால் State Trading பிரயோசனப்பாது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ப்ரொட்யூசர்கள் அவரவர்கள் கிராமத்தில் அரிசியாக மாற்றி விற்க ஒரு பர்மிஷன் கொடுத்தால் பொறுப்புள்ளவர்கள் விற்கத் தயாராக இருப்பார்கள் என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அதிகமாகப் பேச பயமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் கட்சியின் அங்கத்தினராக இருப்பதால் நானும் கொஞ்சம் பயப்படுகிறேன். யுத்த காலத்தில்கூட இவ்வளவு துணிச்சலாக அதிக விலைக்கு விற்கப்படவில்லை. இதை எப்படி நிறுத்துவது என்பதற்குச் சர்க்காருக்கு வழி கிடைக்கவில்லையா? Zonal system இருப்பதால் தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஸோனல் சில்லம் இருக்கும் வரையில் திருநெல்வேலி ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு நாளும் விலை இறங்காது. இதற்கு உடனடியாக ஒரு வழி செய்யாவிட்டால் பொது ஜனங்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுவார்கள்.

24th April 1959]

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்து நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் 10 நிமிஷந் தான் கொடுக்கப்படும். இன்னும் 9 பேர் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சென்னை அரசாங்கத்தின் கொள்கை “நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்குப் போதுமான அளவு உணவுப் பொருள் கிடைக்கவேண்டும். ஜனப் பெருக்கம் ஏற்பட ஏற்பட உற்பத்தி அதிகமாக்கப்படவேண்டும். உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் பொது மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் உணவுப் பொருள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான். மேலும், உபரி உணவுப் பொருள்கள் நல்ல விலைக்கு இடே செலவிடப்படமுடியாத உணவுப் பொருள்கள் அந்நிய ராஜ்யங்களுக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தாலும்கூட அதே சமயத்தில் வெளியிடங்களிலிருந்து வாடிக்கையாக வரவழைக்கப்படும் வேறு வகை உணவுப் பொருள்களையும் வழங்கவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்பது எனக்குத் தெரிந்த வரை இருக்கும் நிலைமை. இந்த அடிப்படையில் பல திட்டங்களை அரசாங்கம் தீட்டி இன்றைய தினம் இந்தக் காரியங்களை நடைமுறையில் செய்து வருகிறோம். உணவுப் பொருள்களைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பல திட்டங்கள் இன்றைய தினம் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அவைகளைப் பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேச காலம் இடம் தரவில்லை. விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையினும் அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதே சமயத்தில் உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் பல உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம். அதையனுசரித்து, பிப்ரவரி மாதம் முதற்கொண்டு பல உத்தரவுகள் இன்றைய தினம் வரிசைக் கிரமமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைய தினம் அடிக்கடி உத்தரவுகள் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அடிக்கடி உத்தரவுகள் வந்துகொண்டிருப்பதால் பெருமளவிற்கு உற்பத்தியாளர்களும், அதை வாங்குபவர்களும், அதே சமயத்தில் விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதோடுகூட கூடுமான வரையில் நன்கு ஆலோசித்து அரசாங்கம் உத்தரவுகள் இட வேண்டுமென்றும் அந்த உத்தரவுகள் ஒரு சில நாட்களுக்காவது அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் அரசாங்கத்தினிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிக்கடி, தொடர்ந்து மாறி மாறி உத்தரவுகள் வருவதின் காரணத்தினால் எல்லோருக்கும் குறிப்பாக அதிகாரிகளுக்கு குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உத்தரவுகள் காரணமாக எந்தளவிற்கு இந்த மாகாணத்திலுள்ள மூன்று வகைப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதன்முதலாக, உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் நான் தைரியமாகச் சொல்ல முடியும், இன்றைய தினம் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கக் கூடிய விலை, நியாயமான விலை என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. ரக வாரியாகப் பிரிக்கும்போது, உயர்ந்த ரகத்திற்கு கொஞ்சம் விலை குறைவாகவும், அல்லது தாழ்ந்த ஒன்றிரண்டு ரகத்திற்கு உயர்வாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்வது முடியுமே தவிர விலையைப் பொறுத்த வரையில் நியாய விலை என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஆனால் ஒன்றை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள நிலையில் இந்த விலை தொடர்ச்சியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதைப் பற்றி நாம் பயப்பட

2-30
p.m.

[Sri S. Lazar]

[24th April 1959]

வேண்டியதில்லை. ஆனால் உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு ஆகும் செலவை மனதில் வைத்துப் பார்க்கும்போது, அவர்களது செலவு நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது என்பது தெரிய வரும். விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இது நன்கு தெரியும். உழுவதற்கு கூலி கொடுப்பதிலும், களை எடுப்பது போன்ற மற்றைய வேலைகளுக்கு கூலி கொடுப்பதிலும், உரம் வாங்கும் போதும், அறுவடை செய்யும்போது அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கொடுப்பதிலும், ஆக எல்லாவற்றிலும் நாளுக்குநாள் செலவு அதிகப்பட்டுக் கொண்டேதான் செல்கிறது. அதோடு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய விவசாயக் கருவிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகளின் விலையும் நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இவைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு விலையை நிர்ணயித்தால்தான் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கக் கூடிய விலையை நியாயமான விலை என்று விவசாயிகளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் நடைமுறையில் இந்தப் பொருள்களின் விலை ஜாரம் போல் ஏறிக்கொண்டேதான் செல்கிறது. அரசாங்கம் விநியோகம் செய்யும் உரப்பொருள்களின் விலை கூட அதிகமாகியிருக்கிறது, என்று சொன்னால் இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கூடுதல் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் கிடைக்கக் கூடிய விலை முன்பிருந்ததை விட சிறிது அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று சொன்னாலும் அந்த விலை இன்னும் ஏறாதபடி இருப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகிற பொருள்களின் விலையும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, பொது மக்களைப்பொறுத்த வரையில் இன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கட்டுப்பாடு காரணமாக நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு, எந்த நோக்கத்தோடு இந்த உத்தரவை வெளியிட்டோமோ, ஆனால் உணவுப்பொருள்களின் விலை நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த முறையைக் கையாண்டால் ஒருவேளை அதைச் சமாளிக்க முடியும் என்ற உத்தேசத்திதான் அரசாங்கம் இந்த உத்தரவை வெளியிட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கிறபோது அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவு இன்றையதினம் நிலைமையில்லை என்பதை எல்லோரும் நன்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஒவ்வொரு இத்திலும் ஒவ்வொரு விலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, எந்த நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் இந்த உத்தரவை வெளியிட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்பதைத் தான் நாம் இன்று பார்க்கிறோம். விலையை எடுத்துக்கொண்டால் நெல்லிற்கு அல்லது அரிசிக்கு மட்டுமல்ல, ஏனைய உணவுப் பொருள்களுக்கும், அன்றாடத் தேவைக்கு அவசியமான உணவ்தப் பருப்பு, மிளகாய், மல்லி போன்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறித்தான் இருக்கின்றன. அதையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, எந்த நோக்கத்தோடு நாம் அரிசியின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்தோமோ அதேபோல் மற்றையப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறாதபடி அவைகளின் விலையும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்படி அவைகளின் விலையும் ஏறாதபடி தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மூன்றாவதாக, இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமான மில்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்ல முடியும், ஏறக்குறைய 80 பெரிய மில்கள் அங்கு இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைய தினம் அங்குள்ள நிலைமை, சராசரி தினசரி 20,000 மூட்டைக்கு குறைவில்லாமல் நெல் கொள்முதல் செய்து வேலை செய்து கொண்டிருந்த நிலைமை மாறி ஏறக்குறைய எல்லா மில்களும் இன்று மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் அதைப் பற்றி நாம் கவலைப் படவேண்டியதாக இருக்கிறது. மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது

24th April 1959]

[Sri S. Lazar]

அதனால் மில் முதலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய 7,000 தொழிலாளர்களும் இன்று அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். திருச்சியில் உள்ள பெரிய மார்க்கட்டு மனச்ச நல்லூர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்று அந்த 80 மில் களும் மூடப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக, அந்த மார்க்கட்டில்கூட, 1,000 மூட்டைகள் கூட இல்லை என்று சொன்னால் சாதாரண மார்க்கட்டு சரில், ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் விற்பனையாகும் திருச்சி நகரத்தில் சாதாரணமாக பத்து, இருபது மூட்டைகள் உள்ள கடைகள் கூட இல்லை என்று சொன்னால் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள், பொது மக்கள்தான் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். கன்ஸுமேர்ஸ் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டியில்கூட அரிசி கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால் மில்லர்கள் அல்லது முதலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று மட்டும் இல்லாமல் சாதாரணத் தொழிலாளர்களும், பெருவாரியான மக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் நாம் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, திருச்சி ஜில்லாவில் மில்லர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து ஏராளமாக கொள்முதல் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலையில் தஞ்சையிலிருந்து நெல்லை வெளியே எடுத்துச்செல்லக் கூடாதென்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் அங்கிருந்து தாராளமாக இந்த வியாபாரிகளுக்கு கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. அதோடு நெல்லை வியாபாரம் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொருவரும் லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தரவுப்படி அவர்கள் லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாங்கியுள்ள லைசென்ஸ் வியாபாரம் செய்வதற்காகத்தான். அப்படியிருந்தும், தஞ்சைக்கு சென்று அவர்கள் நெல் கொள்முதல் செய்வவேண்டுமென்றால் மறுபடியும் அவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அதையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவர்கள் நெல் வியாபாரம் செய்ய லைசென்ஸ் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், மறுபடியும் தஞ்சைக்கு சென்று நெல் கொள்முதல் செய்ய மறுபடியும் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் அங்கு சென்று நெல் வாங்கும்போது ஏற்கனவே அவர்களுக்கு கிடைத்து வந்ததுபோல் நெல் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருந்த போதிலும், வியாபாரிகள் போய் நெல் வாங்கும்போது அவர்களுக்கு அந்த விலைக்கு கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் 13 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயித்திருந்த போதிலும் 15 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி விலை கொடுத்து வாங்கி அதை மில்லில் அறைத்து விற்கும்போது, அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கவேண்டிய கோட்டா 75 சத விதிகம் கொடுத்துவிட்டு எஞ்சிய 25 சத விதத்தை என்ன விலைக்கு அவர்கள் விற்க முடியும்? ஆகவே அதை கூடுதல் விலைக்கு விற்க வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நேர்மையுள்ளவர்கள், நியாயமான முறையில் நடக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள் அந்த வியாபாரத்திலிருந்து. ஆனால் நேர்மையில்லாதவர்கள் இரவு பகலாக திருட்டுத் தனமாக அதிகவிலைக்கு விற்கும் ஒரு நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் திருச்சியில் உள்ள வியாபாரிகள்கூட ரங்கூனில் உள்ள நிலைமையைப்பற்றி குறிப்பு எடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கு இன்றைய தினம் குருணி அரிசி என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறதோ அதற்குப் பாதி விலைக்கு அவர்கள் சென்னை யிலேயே டெலிவரி கொடுக்க முடியும் என்று இன்றைய தினம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். துவரை, உளுத்தம் பருப்பு, போன்ற பொருள்கள்கூட இங்குள்ள விலைக்கும் அங்குள்ள விலைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது.

[Sri S. Lazar]

[24th April 1959]

ஆகவே, உணவுப்பொருள்களின் விலைகளை குறைக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் நமது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும்போது ரங்கூனிலிருந்து இவைகளை இறக்குமதி செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். பாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் பிரச்னை இதில் குறுக்கிடலாகாது. மக்களின் வயிற்றுப் பிரச்னைதான் முக்கியம். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதில் ஆட்சேபணை இருந்தபோதிலும்கூட நமது அரசாங்கம் அவர்களிடம் இதை எடுத்துரைத்த இந்த உணவுப்பொருள்களை ரங்கூனிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதைப் போல இன்னும் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் உணவுப்பொருள்களின் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யலாம். நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நிலைமையை சமாளிக்கமுடியும் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு வசதியாக இருப்பதற்கு பல நல்ல சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தயாராக வைத்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களை காலம் கடத்தாமல் உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் உரம் முதலிய சாதனங்கள் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நாட்டிலே மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய பிரச்னையாக இருப்பது உணவுப் பிரச்னை. கழிந்த சில மாதங்களாக உணவுப் பொருள் விலைக்கு கட்டுப்பாடு வந்தபிறகு, விலை ஏறுமுகமாகத் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, இறங்குமுகமாக அல்ல. அறு வடை காலத்திலே விலை இறங்கும் என்பது சாதாரணமாக உள்ள நடைமுறை. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அப்படி நிகழவில்லை. விலைவாசி மேலும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதுபோல, ஒரு மூட்டை அரிசி 48, 50 ரூபாய் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் மத்தியதர வகுப்பினர்களும், கடைக்கோடியிலே வாழ்க்கை நடத்துபவர்களும் எந்த நிலையிலே வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு போகமுடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்னையில் இரு குரல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. ஒன்று, உற்பத்தியாளர்கள் அவர்களுக்குள்ள கவலையை குறிப்பிடுகிறார்கள். மற்றொன்று உபயோகப்படுகிற வர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தங்களது சுய தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களின் குரல் மிகப் பெரிய குரலாக நாட்டிலே தெரிகிறது. அவர்களோடுகூட வியாபாரிகளும் ஒருங்கே சேர்ந்து கொண்டு எப்படியாவது “ஸ்டேட் ட்ரேடிங்”, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு இவைகளைத் தகர்த்துவிடவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்தமட்டிலே, திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை மேற்கொள்ளாமல், “ஹாப் ஹார்ட்டெட்” ஆக ஏதோ செய்தோம் என்ற ஒரு முறையிலே ஒரு திட்டத்தை வகுக்கிறார்கள். அவர்கள் திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை கையாளவில்லை என்பது குறிப்பிடவேண்டிய விஷயம். ஏனென்றால், விலைவாசியை எப்பொழுது கட்டுப்பாடு செய்தோமோ, நியாயமான விலையை எப்பொழுது நிர்ணயம் செய்தோமோ, அதே நேரத்தில் அந்த விலைக்கு அப்பொருள்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வது நமது கடமையாகும். ஆனால், இன்று அந்த விலைக்கு மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்று ஒருமுகமாக இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் கிடைக்கவில்லை? ஒன்று, உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய விலை போதாது என்ற காரணத்தைக் கூறிக்

24th April 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

கொண்டு அவர்கள் பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்கு கொண்டு வருவதில்லை. அதே நேரத்தில் மில் மூலம் ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டுமென்ற திட்டம் தங்களை பாதிக்கும் என்ற எண்ணத்தில் மில் முதலாளிகள் தாங்கள் எவ்வளவு உண்மையிலேயே வாங்குகிறார்களோ அதை காண்பிக்காமல் மறைக்கிறார்கள் என்பது தென்னத் தெளிவு. இந்த முறையில் இரு சாரர்களும் இந்த உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிப்பதற்கு எதிராக வேலை செய்கிறார்கள். நில்ப் பிரபுத்துவத்தை இந்த நாட்டிலே ஒழிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருக்கிற இந்தக் காலகட்டத்தில், அவரவர்கள் நிலத்தில் அவர்களே இறங்கிப் பாடுபட்டு சுய தேவையை பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும், நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்ற நிலைமையிலுள்ள காலகட்டத்தில், நாம் ஒரு திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை வைத்து, விவசாய வருமானவரி கொடுக்க தகுதியுள்ள விவசாயிகளிடம் உபரியாக உள்ள, எல்லா நெல்லையும் கொள்முதல் செய்யவேண்டும், அந்த முறையில் ஒரு லெவி ஸிஸ்டம் ஏற்படுத்தி சுயதேவைக்கு அதிகமாக உள்ள பொருள்களை அவர்களிடமிருந்து ப்ரொக்யூர் செய்தால் மாத்திரம் தான் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நிலைமையை சமாளிக்க முடியும். அப்படி கொள்முதல் செய்து ஒவ்வொரு முக்கியமான நகரங்களிலும், முனிசிபாலிடிகளிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும், தொழிலாளி வாக்கம் அதிகமாக வாழக்கூடிய பகுதிகளிலும், இங்கெல்லாம் நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்து மக்களுக்கு தேவையான தானியங்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்கச் செய்வது நமது கடமையாகும். அதைச் செய்தால்தான் இன்றைய விலைவாசி குறையும் விலைவாசி குறைய வேண்டுமென்றால் இம்மாதிரி ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அதிகத் தொகை கொடுத்து வாங்கக் கூடியவர்கள் இருப்பதினால்தான் நில்பவர்களும் அதற்கு என்று பொருள்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக விலைக்கு விற்பதற்கு முடியாத, சந்தர்ப்பம் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஏற்கனவே நாம் எதிர்பார்த்தபடி இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட நாட்டிலே ஒரு லட்சம் டன் தானியம் ப்ரொக்யூர் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தத் தானியத்தை வைத்துக்கொண்டு உடனடியாக எல்லா இடங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளை திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு கட்டுப்படியானதாக இல்லை என்று பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த விலை அவர்களுக்கு ஒரு வேளை கட்டுப்படியாக இல்லை என்றாலும், வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த விலைதான் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை, நியாயமான விலை. இதை உயர்த்துவது சரியல்ல. நெல் விலையும் உயர்ந்தால் புல் விலை உயரும். அதேமாதிரி நெல் விலை குறைந்தால் புல் விலை குறையும் என்ற அடிப்படையில் நெல் விலை குறைந்தால் புண்ணாக்கு போன்ற சாதனங்களின் விலையும் குறையும். ஆனால் கொஞ்சம் நாள் ஆகும். சர்க்காரும் நீண்டகாலம் கடத்தாமல் இம்மாதிரி சாதனங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்தால்தான், நன்மையாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் உரம் போன்ற பொருள்களை விநியோகம் செய்வதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உரத்தை உபயோகப்படுத்த பவர்களுக்கு அது சரியான முறையில் காலாகாலத்தில் கிடைக்கக் கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். விஞ்ஞான ரீதியிலே பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து பூமியை பல தரங்களாகப் பிரித்து, இன்னென்ன தரத்திற்கு இன்னென்ன முறையில் உரம் இடவேண்டும் என்ற முறையில் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் அந்த ஆராய்ச்சி முறை சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இன்னும் போய்ச் சேரவில்லை. அது அவர்களுக்கு போய்ச் சேரக்கூடிய முறையில் இந்த மாகாணத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலே உள்ள மண்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [24th April 1959]

வளத்தை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து (ஸாயில் டெஸ்ட் செய்து) என்னென்ன பூமிக்கு எந்த அளவு உரம் இடவேண்டும் என்பதை விவசாயிகளுக்குச் சொல்லவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குச் சொல்லவில்லையென்றால், அளவுக்கு மிஞ்சிய உரத்தை பூமியிலே பல இடங்களில் போடுகிறார்கள். ஆகவே, “ஸாயில் டெஸ்ட்” பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் செய்வதற்குள்ள வழிவகைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுதும் “ஸாயில் டெஸ்ட்” செய்வதற்குள்ள சந்தர்ப்பங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆண்டுக்கு 1,000, 1,500 டெஸ்டுகள்தான் செய்யலாம். இப்பொழுது நமது மாகாணத்திலுள்ள லேபரட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு ஆகவே, “ஸாயில் டெஸ்ட்” செய்வதற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு “மொபையல் யூனிட்” ஏற்படுத்தி, குறைந்த மலிவான கட்டணத்தை நிர்ணயம் செய்து, எங்கெல்லாம் “ஸாயில் டெஸ்ட்” தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் மண் வளத்தைப் பரிசீலனை செய்து, தகுந்த ஆலோசனைகளை விவசாயிகளுக்குக் கூறுவது விவசாய இலாகாவின் முக்கியமான கடமையாகும்.

அடுத்தபடியாக, மத்தியதர வகுப்பினரைச் சார்ந்த என். ஜி. ஓ. க்களுக்கு தேவையான பொருள்களை (எஸென்ஷியல் ஆர்டிக்ளஸ்) குறைந்த விலைக்கு, கட்டுப்பாடு விலைக்கு கிடைப்பதற்குள்ள வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைமையிடத்திலும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் அங்குள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தேவைப்படக்கூடிய அத்தனை பொருள்களும் குறிப்பாக அரிசி, எண்ணெய், பருப்பு இவைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய விலைக்கு கிடைப்பதற்கு உள்ள திட்டத்தை வகுத்து, அந்த முறை நிர்வகிக்கவேண்டும். சர்க்கார் “ஸ்டேட் டிரேட்டிங்” எடுத்த அந்த கையிலே இந்தத் திட்டத்தை கொஞ்சம் கூட பரவலாக அமைத்துக்கொண்டு வந்தால் தான் இந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியும். அது இல்லாதவரையில் காலதாமதம் செய்துகொண்டு போகப் போக, விலையும் ஏறுமுகமாக ஏறிக் கொண்டே இருக்குமே தவிர, வேறு எந்த நிலைமையும் ஏற்படாது.

அடுத்தபடியாக, நெல்லை ஜில்லாவில் செங்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கிருந்து கேரளாவிற்கு அதிகமாக உணவுப் பொருள்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது அப்படி அல்ல. இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கிருந்து போவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். நீலகிரிக்கு எப்படி “காட் செக்ஷன்” வழியாக வரவேண்டுமோ, அப்படித்தான் அங்கும் “காட் செக்ஷன்” வழியாக ஒரே ஒரு பாதை மூலம்தான் கேரளாவுக்கு நெல்லைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். எங்கள் செங்கோட்டை மாவட்டத்தில் மொத்தம் 18 ரைஸ் மில்கள் இருக்கின்றன. 18 ரைஸ் மில்களும் கழிந்த 3 மாதங்களாக எந்தவிதமான வேலையும் செய்யாமல் இருக்கின்றன. ஏனென்றால், அவர்கள் கள்ளக்கணக்கு காட்டமுடியாத ஒரு காரணம்தான். எவ்வளவு நெல் அறைத்தாலும், அறைத்த நெல்லை கோளாவுக்குத்தான் அனுப்ப வேண்டும். கேரளாவிற்கு அனுப்பும்பொழுது அங்கு ஒரு “செக் போஸ்ட்” இருக்கிறது. எவ்வளவு பொருள் எந்த மில்லினால் அனுப்பப்பட்டது என்பதற்கு அங்கே புள்ளிவிவரம் கிடைக்கும். அப்படிக் கொள்முதல் செய்த மொத்த தானியத்தில் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 75 சதவிகிதம் சர்க்காருக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

இதற்கு அஞ்சி அவர்கள் வியாபாரம் நடத்துவதையே விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் மற்ற மாவட்டங்களில் அப்படியல்ல, லோக்கல் கன்ஸுமர் ஷனுக்கு கொடுப்பதாக சொல்லி கள்ளக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளமுடியும். ஆகவே எங்கள் பகுதியிலிருந்து அதிகமாக கேரளத்திற்கு தான்யங்கள்

24th April 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியில்லை. முக்கியமாக பார்த்தால் எங்கள் வட்டாரத்திலிருந்து நெல் அதிகமாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்குத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு அறுவடை மோசமாக இருக்கின்றது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் அங்கு அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். உண்மையில் கேரளத்தில் இருக்கின்ற நெல்விலையை எடுத்துக்கொண்டால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற விலையை விட குறைவாக இருக்கிறது. காரணம் சர்க்காரே ஸப்ஸிடி கொடுத்து நியாய விலை கடைகளை ஏற்படுத்தி குறைந்த விலையில் தான்யங்களை விற்று வருகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் குறைந்த விலையில் தான்யங்கள் கிடைப்பதற்கு நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எந்த ஒரு கொள்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதை பூரணமாக ஏற்று எடுத்து நடத்தாவிட்டால் எந்த மாதிரியான சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதற்கு நம்முடைய சர்க்காரின் உணவு நிலைமையின் மீது எடுத்துக்கொண்ட கொள்கை ஒரு சரியான உதாரணமாக இருக்கிறது. உணவு தான்யத்தை வாங்குவதை சர்க்கார் மேற்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லி அதை தடுப்பதற்கு பல முயற்சிகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக இன்றைய தினம் நாட்டில் உணவு தானியங்களின் மீது இருக்கின்ற விலை கடுமையாகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். சுமார் இரண்டு லட்சம் டன் தான்யம் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அந்த இரண்டு லட்சம் தானியத்தை கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் முன்றில் ஒரு பங்கு என்ற முறையில் சுமார் 62 ஆயிரம் டன் தானியத்தான் அரசாங்கத்தால் இதுவரை கொள்முதல் செய்து கொள்ள முடிந்தது என்று தெரியவருகிறது. அரசாங்கத்தின் திட்டப்படி என் பூரா தான்யத்தையும் கொள்முதல் செய்து கொள்ள முடியவில்லை என்று தெரியவில்லை. இவ்விதம் அரசாங்க திட்டத்தின்படி கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அளவு தான்யத்தை கொள்முதல் செய்வதில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தின் காரணமாக உண்மையிலே பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள், இந்த நாட்டிலுள்ள பொதுமக்கள்தான். ஒரு பக்கத்தில் சர்க்கார் 75 சதவிகிதம் தான்யத்தை ரைஸ் மில்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தும் அந்த முறையில் கொள்முதல் செய்து கொள்ள முடியவில்லை, ரைஸ் மில்களுக்கு நெல் வருவதில்லை, அதனால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று அவர்களும் கூறுகின்றார்கள். அப்படியென்றால் இந்த நெல் எல்லாம் எங்கே பதுங்கி இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். தாங்கள் கொள்முதல் செய்து அதில் 75 சத விகிதம் சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் ரைஸ் மில்காரர்கள் தங்கள் தொழிலை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் பதுங்கி கிடக்கும் நெல்லை கொள்முதல் செய்வதற்காக இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது? அல்லது இனிமேல் ரைஸ் மில்காரர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதா என்றுதான் தெரியவில்லை. நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலையின் காரணமாக ரைஸ் மில்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்று சொன்னால் அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டியதுதான். அதல்லாமல் இவ்விதமாக குறைந்த விலை கொடுத்து வாங்கி சர்க்காருக்கு தர முடியாது என்று நினைத்து ரைஸ் மில்காரர்கள் எல்லாம் தங்கள் தொழிலை நிறுத்திக்கொண்ட

[Sri P. S. Chinnadurai]

[24th April 1959.]

டிருப்பதை அரசாங்கம் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று நினைக்கின்றதா என்றும் தெரியவில்லை. ஆகவே இம்மாதிரியே நிலைமை நீடித்துக் கொண்டு போகுமானால் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் யார் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் இப்போது சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலை மிகவும் குறைவு, அதை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று விவசாயிகளிடமிருந்து முறையீடுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன, உண்மையிலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலை குறைவாக இருந்தால் அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு முடியுமா என்பதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இப்போது நிர்ணயித்திருக்கும் விலையைக் கூட்ட வேண்டும் என்று நான் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. உண்மையிலேயே விவசாயிகள் கூறுகின்ற காரணத்தின்படி நெல் விலை மிகவும் குறைவு என்று அரசாங்கம் உணருமானால் சிறிதளவு நெல் விலையை உயர்த்தலாம். இன்றையதினம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலையிலிருந்து அதிகப்படியாக மூட்டை ஒன்றுக்கு 10 அல்லது 15 ரூபாய் கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம், 10, 15 ரூபாய் அதிகவிலை கொடுத்து வாங்குவதற்குப் பதிலாக அரசாங்கம் இப்போது நிர்ணயித்திருக்கும் விலையில் கூடுதலாக ஒன்றிரண்டு ரூபாய் அதிகப்படுத்தினால் என்ன கெட்டுவிடும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே விவசாயிகளின் முறையீட்டில் நியாயமிருக்கும் என்று அரசாங்கம் உணருமானால் நிச்சயமாக இப்போது நிர்ணயித்திருக்கும் விலையை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விலையென்றால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் வெளியில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிற்பந்தம் ஏற்படும். முக்கியமாக தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்ற நகரங்களிலும், இதர தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பிராந்தியங்களிலும் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் படுகின்ற துன்பங்களை சொல்லி முடியாது. அவர்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற ஸொஸைட்டிகள் மூலம் தான்யங்களை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஸொஸைட்டிகளுக்கு எல்லாம் தான்யங்கள் மத்திய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலிருந்து வரவேண்டும். அந்த முறையில் தொழிலாளர்கள் பிராந்தியங்களில் இருக்கும் ஸொஸைட்டிகளுக்குப்போதிய அளவு தான்யங்களை சப்ளை செய்ய மத்திய சங்கத்தால் முடிவதில்லை. ஒரு பிராந்தியத்தில் இருக்கின்ற ஸொஸைட்டிக்கு வேண்டிய அளவில் ஆறில் ஒரு பங்கோ அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கோதான் கிடைக்கின்றது. இதைப்பற்றி சென்ற வாரத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களிடம் தெரிவித்தோம். நடைமுறையில் இதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக ஒரு ஸொஸைட்டிக்கு 500 மூட்டை வேண்டுமென்றால் 50 அல்லது 60 மூட்டைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு போதிய அளவு தானியங்கள் கிடைப்பதில்லை. இவ்விதம் இருக்கின்ற நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைகளைப் பார்க்கப் போவார்களா அல்லது அரிசியை வாங்குவதற்கு போவார்களா அல்லது அரிசி கொடுப்பது போதாது என்று சொல்லி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவார்களா? இதில் இந்த அரசாங்கம் எதை விரும்புகிறது? தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்துகின்ற சமயத்தில் அந்த பிராந்தியத்தில் இருக்கும் அரசியல் கட்சிகள் ஏதாவது சம்பந்தப்பட்டால் அதற்கும் ஏதாவது அரசாங்கம் சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுகிறது. மலைப்பிரதேசங்களிலிருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையும் இதே விதத்தில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய குறைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இவ்விதம் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் நாம் வெறும் சட்டங்களை மட்டும் பேசிக்கொண்டு இருந்தால் தொழிலாளர்களின் கதி என்னவாகும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் உண்மையிலேயே ரைஸ் மில்காரர்களிடமிருந்து

24th April 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

75 சதமானம் தானியங்களை வாங்குவதற்குப் பதிலாக, தானியங்களை கொள்முதல் செய்வதற்காக அவர்களையே ஏஜென்ஸிகளாக நியமித்திருக்கவேண்டும். அவ்விதம் ராஸ்பிஸ்காரர்களே ஏஜென்ஸிகளாக நியமித்து விலையையும் கட்டுப்படுத்தி அவர்கள் மூலமாக கொள்முதல் செய்வதற்காக, அவர்களுக்கு கமிஷன் கொடுப்பது என்கின்ற முறையில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் தானியங்களை கொள்முதல் செய்கின்ற கொள்கை வெற்றிகரமாக நடந்திருக்க முடியும். இன்மேலாவது இந்த முறையில் ஏதாவது நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளி மக்கள், நடுத்தர மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்காமல் விட்டுக்கொண்டிருந்தால் இதன் காரணமாக கிளர்ச்சிகள் ஏற்படுவதைப்பார்த்து பின்னால் வருந்தவதில் எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. அதோடு அரசியல் கட்சிகள் இதில் தலையிட்டு லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவதிலும் பயனில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் உணவுப் பிரச்சனை என்பது தேசிய பிரச்சனையாகவே கருத வேண்டும். அந்த முறையில் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல், எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் தானியங்கள் கிடைக்கக்கூடிய வழியில் வேலை செய்யவேண்டும். கோளத்திற்கு அரிசி அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்கு தெரிந்திருந்தாலும், அதிலும் இவ்வளவு போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்ற நிர்ணயம் சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் கோளத்திற்கு அரிசி போவதைவிட ராஜ்ய சர்க்கார்கள் மூலமாகவே போவது நல்லது என்று கருதுகின்றேன். நம் முண்டைய ராஜ்யத்தின் கதவுகள் கோள ராஜ்யத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அரிசி கொண்டு போவதற்கு திறந்து கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. நாம் வாங்குகிற தானியத்தைச் சரியான படி பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். சரியானபடி பத்திரப்படுத்தி வைக்காவிட்டால், சில காலத்திற்கு முன் மத்திய சர்க்கார் கிடங்குகளிலேயிருந்து கெட்டுப்போன அரிசியை மிக மோசமான விலைக்கு விற்பாடுகளே, அம்மாதிரி கோளன குழந்தை நமக்கு ஏற்படக்கூடாது. பத்து கோடி ரூபாய் வரையில் இதிலே ஈடுபடுத்துகிறோம். பத்து கோடி ரூபாய்க்கு வாங்கி வைக்கும் அரிசி சரியானபடி பாதுகாக்கப்படாமல் பின்னால் கெட்டுப் போய்விட்டது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இருக்காது என்று இன்றைக்கே நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் வியாபாரிகளோடு கலந்து ஆலோசித்து, எந்த முறையில் அதைப் பத்திரப்படுத்தவேண்டும் என்று நன்றாக ஆராய்ந்து, அந்த முறையில் அரசாங்கம் பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும், அதற்கு உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, we are discussing the Food policy of the Government. No party is satisfied with the policy that is followed. The public are not satisfied, the 'produce' is not satisfied, and the merchant also is not satisfied. I expected constructive proposals from the previous speakers, and I am yet to find any. We have got 57.25 lakhs acres of wet lands in which paddy is grown. In this State, production is 31.96 lakhs tons of rice. We have at the same time 54 lakhs of acres under millets. The population is increasing. Along with this the population that is taking to rice is increasing. Who takes cholam or ragi or cumbu

[Sri R. Srinivasa Iyer] [24th April 1959]

as was being done ten years ago? We have got to take this into consideration. We have rushed into this policy in the midst of the season, after a major portion of paddy had been sold out. In the middle of last year, the Ashok Mehta Committee report was published. As soon as I learnt that the Government of India would fix prices for the agricultural produce, I started correspondence in September last, and have been writing to this Government and the Central Government that the price of at least paddy must be fixed in consonance with the cost of production. It cannot be gainsaid that if we take the 1939 cost of production as Rs. 100, the cost of production now is Rs. 200. I have given figures to the Food Advisory Committee that the cost of cultivation now, without using even a pound of fertiliser, is Rs. 200 per acre. What can the producer get? My friend Sri Lazar has stated that the cost of production has gone up and that this had not been properly taken into consideration. When the Central Government wanted to fix the price, they did not take into consideration the increased cost of production. The cost of production in 1958-59 is different from that in 1956-57. It has risen at least by ten or twelve per cent. The price that is fixed to-day is the price that was prevailing in 1956-57.

Sir, this zonal system has been functioning for a time for certain purposes. There is no Act nor there is any rule by which this zonal system can be forced upon us or continued in spite of our difficulties. When was this price fixed? Why was it fixed? What is the total quantity of production that we have? What is our need of rice? What is the population of Kerala, and what is their need? Are the figures given by Kerala State correct? Somebody will have to verify them and find out the real need of Kerala.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I rise on a point of order. Is it in order for an hon. Member to say that the figures given by another State must be verified.

DEPUTY SPEAKER : There is nothing wrong.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I have not stated that the figures are not correct. I have stated that we have to verify them. We have also got to know who is to supply Kerala, and how much we have to supply. It is said that we have got a surplus of ten lakhs tons of rice available for sale. We find the price of rice is increasing. The Government have got a duty both to the producer and also the consumer. Nearly twenty per cent of the population, who live in cities and towns, have got to be supplied rice, and the price of rice in their case has got to be controlled. We have got to give them rice at reasonable rates. At the same time we have got to consider that every commodity required by the producer has increased in price. Let alone all commodities. Even the

24th April 1959]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

wherewithal which he has got to get on everyday, has increased in price. In Salem and Chittoor districts, there was no yield of tamarind this year. The Mysore people have taken away all the available tamarind from Chittoor. This is what I find from the papers. We have got to take all these into consideration. At the same time we have got to think of how to get out of the zone. It is stated that there is a certain kind of rice in our State, which is not consumed here. When there is the need we have got to consume everything. What did we eat during war time? We were eating Burma rice, which was not previously used by anyone. When the need arises, and when our needs cannot be met by the production here, whatever quality of rice is produced, we will have to eat that rice. Our poor people will pay for it at the lower rate and eat it. I agree that kuruva produce in Tanjore district particularly is being taken away by Kerala. But we did not calculate all these things particularly before we rushed to fix the prices. Now there is the complaint by the merchants. I will tell the House what exactly is happening. Fifty per cent of the paddy that is purchased by the merchants should be handed over to the Government. The balance he sells as he likes, to whomsoever he likes, to Kerala merchants and makes large profits. Who is the producer? Where is his stock? How does he stock paddy for six months? We have to consider all this. Can the Government stock paddy for six months in the same manner in which the purchaser stocks it? The producer stocks the paddy for several months in bins made of straw which stands the weather well. There is also the question of aeration. Where is the Government or purchaser going to stock the paddy? Government have no godowns fit enough to stock rice or paddy. Hon. Members who spoke earlier have complained that the rice sold by the miller is bad in quality. It cannot stand being kept in the godown for even fifteen days. If fifteen bags are stored one above another in a godown, possibly the last bag would have gone loose to about four inches thick by crushing. It gets damaged and crushed. It is said that the rice sold in fair price shops is not good. This is true. In Tirunelveli, the District Co-operative Society refused to take paddy from the millers in Tanjore, because the rice was not equal to the sample. This is what happens. The merchants are complaining now against the producers because of two things. The margin that is given to them now is far more than they were getting when ration rules were in force—during the war. Even with this margin they are not satisfied. Government take 75 per cent of the purchase by the miller and leave 25 per cent. This extra 25 per cent they want to sell at very heavy prices—Rs. 4 to Rs. 6 more per bag of rice to all merchants who come from other States. The hon. Member Sri Palanisami will take me to task if I say that merchants from Kerala come and purchase the stock. People from other States come and purchase rice. There is no voucher, and this 25 per cent

[Sri R. Srinivasa Iyer] [24th April 1959]

extra rice allowed to them is being sold at very high prices by the merchants. One suggestion I would make here. The Zonal Council may say 'You cannot prevent rice from going to other States—neighbouring States within the zone'. I ask, 'Why not these merchants sell this 25 per cent at fair prices within this State itself?'. The chowki system is not being worked properly. There is a lot of complaint that the chowkidars are not doing their duties properly. These chowkidars are, after all, petty officers. Therefore, there may be complaints against them, and such complaints are bound to be made. But the rice that is going out of the Tanjore district does not fully come into account. That is another point for consideration.

Sir, I am glad that the Hon. Minister has constituted a Food Advisory Committee. We have had two meetings. And the third meeting is going to be held on the 1st May 1959 at Coimbatore. I hope that the discussion we are having here will enable us to evolve a proper system which would avoid complaints from all quarters and all parties. Because there was a proposal to fix the price of rice, and also because the people knew the price fixed will be less, most of the producers sold all the stocks immediately after harvest. The Government Order came on the 28th February. By that time, most of the harvest was over, and most of the paddy was sold. There is no hoarding by the producer. How and where can the producer hoard paddy? He cannot hoard it in boxes or in his pockets. He has got to keep it only outside his house. It has got to be sold. A moment's scrutiny will show whether the producer has got paddy. His requirements can be easily calculated. The merchants complain that because these producers are not selling the small extra that they have got, they are not able to make the extra profit, which they hope to get from outsiders who purchase. Purchase receipts are made at the controlled rates, but the extra price is paid. I know, as a matter of fact, that this is what is happening.

There is the cry that mills have been closed. Why? Is this a correct picture? You should get at correct statistics and find out what is wrong.

I want to make one constructive suggestion in this connection. If the Government want to control the price of paddy and also if they want to have sufficient stocks of paddy, even in the beginning of the harvest season, they should call for tenders. Let them say that they want, for instance $2\frac{1}{2}$ lakhs tons of paddy or a particular quantity of rice as the case may be. Let them say that any merchant or dealer may submit his tender within a particular time and let them also be told that they will have to deliver the paddy or rice within a particular time at a particular price. When this

24th April 1959] [Sri R. Srinivāsa Iyer.]

is done and when the Government get sufficient stocks to meet their requirements, they can have their fair price shops and all those things. That is my respectful submission.

My second suggestion is this. Even before the harvest begins, the Government may fix the price and introduce a sort of levy system. They may say that so many bags of paddy per acre—say two bags per acre—should be delivered to the Government. If this is done, within the harvest season itself—within 28th February or so—they could have the required quantities and much more. If they were able to procure the required quantities of paddy or rice as the case may be, they could very well satisfy the consumers in cities and towns who are clamouring about high prices. Only about 15 to 20 per cent of the population purchase rice. The others—agricultural workers, harvesters and others—are paid in kind, that is, they get paddy or rice for wages. So, they do not care about these prices of paddy or rice. They care more for the prices of chillies, tamarind and other commodities of daily necessity. We will have to control the price of other articles of daily necessity which are required by the producers, I mean, agriculturists. Then only, we will be able to keep down the prices of all articles. The slogan that, 'If the price of rice goes down, the price of all other articles will go down' is wholly wrong. When the price of all other articles is high, it is not proper to expect the producer of paddy to lower his price in the hope that the price of other articles which he requires very badly will in due course come down, in future years. We have learnt by experience that the system of control which was in vogue for some years in this State, did not work satisfactorily and properly. Therefore, we had given up control. During the war years we had rationing and control. As that system did not work well, we had lifted the controls and we had derationed. We know how the public were glad at the lifting of the controls in those days when they were lifted. Therefore, I wish to point out that the haphazard and hurried order in the middle of the season and the various changing orders issued from day to day and the cry of the millers that they do not get enough paddy for milling, as they were not able to make huge profits, are the reasons for this clamour and for this complaint from all quarters, from the consumers and other people. Thank you, Sir.

SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பிரஸ்தாபத்தில் இருக்கும் உணவு விலையும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மாத்திரம் தனிமையானது அல்ல. தேசம் முழுமையிலும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை நம்மையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. தேசத்தில் இருக்கும் நிலையை உத்தேசித்து இந்த ராஜ்யத்தையும் இளைத்து, தென் பகுதியில் இருக்கும் மற்றும் சில ராஜ்யங்களோடு ஸோனல் வரிஸ்டம் அமுலில் கொண்டுவா அசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது ஸோனல் வரிஸ்டம் அமுல் நடத்தப்படுவதினால் அது ஒன்றைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறது. மைசூர் போன்ற ராஜ்யம் தந்நிறைவுகொண்டதாகயிருக்க, ஆந்நிரப்பிரதேசம் எல்லை மீறிய உற்பத்தி செய்யு, கோளம் தேவையில் இருக்க, நாம்

[Sri M. S. Selvarajan] [24th April 1959]

ஓரளவுக்கு கொடுக்கவும் வாங்கவும் இருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் ஸோனல் லிஸ்டம் தவிர்க்கமுடியாதது என்று நம் மீது சமத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மிகவும் நாணயமான அளவிலே நாம் நடந்துகொள்வதற்கு முயற்சிக்கிறதுதான் நம்முடைய குற்றம். அதுதான் இந்த ராஜ்யத்தின் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் ஆந்திர ராஜ்யத்திலே எல்லை மீறிய அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும்கூட, அரசாங்கம் தன்னுடைய பொறுப்பை, தங்களுக்கு நியாய பூர்வமாக இருக்கும் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். நடைமுறையில் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உணவுப் பொருள் தகுந்த விதமாக, தக்க நிலையில் நம்முடைய கைக்கு வந்து சேரக்கூடாது அளவுக்கு ஆந்திர அரசாங்கம் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கிறது என்று எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு நமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள் நமக்கு வந்து சேரவில்லை. அந்த நிலையிலேகூட, மிகவும் நாணயமான முறையில் நாம் யாருக்குக் கொடுத்து உதவக்கூடுமோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயங்காத நிலையில் கேரளா வானது நம்மிடமிருந்து பறித்துச் செல்கிறது.

இந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள் நிச்சயமாக உணவுப் பொருள்களின் விலை எல்லை மீறிய அளவுக்கு ஏறாமல் தடுத்துவிடமுடியும். ஜனங்களுக்கு நியாயமான அளவுக்கு விநியோகிப்பதற்கு முடியும் என்பது. அதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் என்று அரசாங்கம் யோசித்து இந்த முடிவுக்கு வந்தது. மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கங்களும் கூட இதுபோன்ற விஷயத்தில் அதிகமாக யோசித்துத்தான் இந்த முடிவு செய்தது. ஆனாலும்கூட, இன்றைய நிலையில் அந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேறவில்லை. ஜனங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு, தகுந்த கிரயத்தில் கிடைக்கவில்லை. வாங்கி உபயோகிப்போருக்கு இருக்கும் கஷ்டம் தவிர்க்கமுடியாததாகிவிட்டது. அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் என்று சொன்னால், அந்தத் திட்டம் எதற்காக போடப்பட்டதோ அந்தத் திட்டத்தின் பலன் உண்மையிலேயே கிடைக்கவில்லை, அந்தத் திட்டம் தோற்றுவிட்டது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இன்றையதினம் இந்த அமைப்பு இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ராஜ்ய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் யோசிக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நமக்கு என்று தனியாக ஒரு திட்டத்தை என் திட்ட முடியாது என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மத்திய அரசாங்கத்தில் இன்றிருக்கும் நிலையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்திருப்பதாக நாங்களெல்லாம் நினைக்கிறோம். என்னாலும்கூட, மத்திய அரசாங்கம் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய நியாயமான கோரிக்கைக்குச் செவி கொடுக்க மறுத்தால் உண்மையிலேயே இதைவிட பெரிய பிரச்சனை இன்றைய நிலையில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்க முடியாது. இனியும் இருப்பதற்கில்லை. இந்த தேசத்தில் வேறுசில பகுதிகளில் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் அளவு அவ்வளவு கஷ்டமான நிலை மற்ற இடங்களில் இல்லை என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. அந்தந்த ராஜ்யத்தில் விசேஷ ஏற்பாடு இருக்கிறது. விசேஷ முறைகளை எடுத்துச் சொன்னால், சிந்திக்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க, இந்த ராஜ்யத்தினுடைய பிரச்சனை, உணவுப் பொருளைப் பொறுத்தமட்டில் தன்னந்தனியாக இருந்து இந்த ராஜ்யத்தின் மூன்று கோடி மக்களுக்கும் நியாய பூர்வமான அளவுக்கு அப்பீல் செய்து, இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் கொந்த

24th April 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

ளிப்புக்கு உரிய நிலையிலே, மனதில் பதியக்கூடிய அளவுக்கு விற்கிறவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு நம்முடைய நிலையை சலிஸ்தாரமாக எடுத்துக்காட்டி, இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்ட நிலையைத் தவிர்த்துக்கொள்வதற்கு நாம் தனியாக நின்று நம்முடைய காரியங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்கக்கூடிய கட்டத்தில் வந்திருக்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ராஜ்ய அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றுபட்ட குரலில் இடித்துச் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை இடித்துச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் இடித்துச் சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கும் கோளாறைத் தக்கவிதமாகத் தெரிவித்து தனியாக நின்று நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யம் இன்றையதினம் ஒரு சிக்கலில் இருக்கிறது. இதை மேற்கொண்டு தொடர்ந்து இன்றையதினம் இருக்கும் நிலையிலே இத்தகைய சிக்கலை முற்றிலும் தீர்ப்பதற்கு எந்த அளவு தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டன. எனக்குத் தெரிந்ததம்பட்டில் ரைஸ் மில் டலர்ஸ் நோட்டீஸ் கிடைத்த நேரத்தில் தங்கள் கையில் இருக்கும் ஸ்டாக்கைப்பற்றி தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டாக் தெரிவிக்கப்பட்டவுடனே, அநேகமாக அவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான காலத்தில் அவர்கள் தெரியப்படுத்தின சில நாட்களுக்குள்ளே பணம் அவர்கள் கையில் வந்து சேருவதில்லை. அவர்கள் சரக்கை வாங்கி பலகாலம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அரிசியாகக் கொள்முதல் செய்வதில் நல்ல அரிசியாகக் கிடைக்காமல் சுகாதாரக் கோளாறான அரிசி வாங்கக்கூடிய துரப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைத்து நெல்லாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாச அய்யர், ஏன் ஒரு விளம்பரப்படுத்தி நெல்லை வாங்குவதற்கு முடியாது என்று கேட்டார்கள். இன்றையதினம்கூட விளம்பரம் இருக்கிறது. யார் நினைத்தாலும் ரைஸ் மில்காரர்கள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கலாம். நேரடியாகவும் கொடுக்கலாம். கொடுக்கும் அளவு விலை வீழ்ச்சி இல்லை. 50 ரூபாய்க்கு மூட்டையை வாங்கி 38 ரூபாய்க்கு யாரும் சப்ளை செய்வதற்கு வரமாட்டார்கள். அரிசியாக சப்ளை செய்வதில் இருக்கும் அனுசூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதில் கிடைக்கும் ஆதாயத்தை மறுப்பதற்கில்லை. மில்லர்கள் அரிசி சப்ளையின் ஆதாயத்தைப் பயன்படுத்தும் நிலையில்தான் ஓரளவுக்கு சர்க்காருக்கு அரிசி கிடைக்கிறது. நெல்லானால் இத்தகைய நிலைமையுடனே இருந்திருக்க முடியாது. இரண்டு லட்சம் டன் எந்த அளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அதைச் செய்ய முடியவில்லை, கோளாறு இருக்கிறது என்பதை நம்மால் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. திட்டப்படி நம்மால் நிறைவேற்றமுடியவில்லை. இன்றையதினம் அதிகமான விலைவு ஏற்பட்டாலும் பருவகாலத்தில்கூட கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை என்றால், எந்த அளவு நம்முடைய இலக்கை நாம் அடைய முடியும் என்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்ததம்பட்டில், அரிசியை உணவாக உபயோகித்து வருகிறோம். சிலர் கோதுமை, இதர தானியங்கள் உபயோகிப்பதை விடுத்துக்கூட அரிசியை உபயோகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஜனங்களும் ஓரளவுக்கு தக்கவிதமாக பத்து வருஷ காலத்திற்குள்ளாக சக்தியில் வளர்ச்சியடைந்திருப்பதன் மூலமாக அரிசியை அதிகமாகக்கூட அருந்தகிறார்கள். ஆகவே அரிசித்தேவை மேலும் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. கனடா தேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் மிச்ச உணவை இந்த நாட்டுக்கு இலவசமாகக் கொடுப்பதற்கு முன்வந்தாலும்கூட, அவற்றை ஏற்றி வருவதற்கான வாடகைப் பணத்தை நாம் கொடுக்க முடியுமா என்று கவனிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

[Sri M. S. Selvarajan] [24th April 1959]

ஆகவே இதை சமரஸிக்க எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், நாம் அவர்களிடமிருந்து உணவுப்பொருள்களை வாங்கிவருவதுபோல் நாமும் அவர்களுக்கு நம்முடைய கைத்தறித் துணியை அனுப்பி வைக்கலாம். கதர் போன்றவைகளையும் அனுப்பி வைக்கலாம். அவைகளை அனுப்பி எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நாம் விலை சலுகை காட்ட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு சலுகை காட்டலாம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் யோசனை சொல்லி வேறு நாடுகளுக்கு நமது நாட்டிலுள்ள கைத்தறி, கதர்த்துணிகளை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக நமக்கு வேண்டிய அந்நியச் செலாவணியைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். உணவு தரும் நாடுகளுக்கு இலவசமாகக் கூட கொடுக்க முன் வரலாம். அவர்கள் நமக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்க முன் வரலாம். இதில் ஏற்படும் பண நஷ்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் பொறுத்துக்கொள்ளலாம். இதன் மூலம் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பயங்கர நிலையைப் போக்கிக்கொள்ளலாம். நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உணவு நெருக்கடியைப் பார்த்தால் அது ரொம்பவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. இன்னும் அதிகப் படியான நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு எதிர் நோக்கி இருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. இதைத் தீர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பயங்கர நெருக்கடியைப் போக்க எந்த அளவு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பணியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் அரிசியின் விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு மூன்று மாத காலமாகிறது. இந்த மூன்று மாத காலத்தில் விலைவாசி எந்த அளவில் குறைந்திருக்கிறது. போன பிப்ரவரி மாதம் விலைவாசி புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 417-ஆக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு வருஷமான பிறகு பார்த்தால் இந்த பிப்ரவரி மாதம் 419 ஆக இருக்கிறது. கணரோல் ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு மூட்டை அரிசி 37½ ரூபாயாக விற்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் அதன் விலை 48 ரூபாயாக இருக்கிறது. இன்னும் ஐம்பது ரூபாய்க்குக்கூட விற்கப்படுகிறது. கட்டுப்பாட்டுக்கு முன்னதாக படி அரிசி 15 அணு முதற்கொண்டு 1-1-0 வரை விற்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் 1-5-0 ஆக விற்கப்படுகிறது. தஞ்சை குண்டு சம்பா பழங்கல் அரிசி படி ஒன்றுக்கு 14 அணு வாக விற்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் அதன் விலை ரூ. 1-3-0 ஆக விற்கப்படுகிறது. இப்பொழுது விற்கப்படுகிற விலையைப் பார்த்தால் பச்சை அரிசிக்கும் புழுங்கல் அரிசிக்கும் அதிகப்படியான வியாசம் இருப்பதாகவே இல்லை. வியாசம் 2½ அல்லது மூன்று அணுக்கள்தான் இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை தோல்வி அடைந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம் கேரள ராஜ்யத்திற்கு அரிசி போகிறது என்றும், ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு அரிசி வரவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மார்க்கெட்டில் பத்து லட்சம் டன் சர்ப்ளஸ் இருந்தும் கூட கேரளாவிற்கு இரண்டு லட்சம் அரிசி போனாலும் கூட இங்கு எட்டு லட்சம் டன் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தும் அரசாங்கத்தாரால் இரண்டு லட்சம் டன் கூட சேகரிக்க முடியவில்லை. ஆனால் பதுக்கல் இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் விலைவாசி ஏன் குறையவில்லை? விலை இறங்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஷோனல் சிஸ்டம் புல இடங்களில்

24th April 1959] [Sri N. K. Palanisami]

எற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது இங்கே சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் அதை எடுத்து விட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சரப்பிளஸ் மாகாணத்தை வைத்துக்கொண்டு சோனால் சில்லம் அமைத்திருக்கிறார்கள். டெபிசிப்டாக இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து போகலாம் என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ப்ரோக்யூர் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. அதற்கு இந்த சர்க்காரும் ஒத்துக்கொண்டது. அந்த நிலைமையில் ஆந்திராவிலுள்ள வியாபாரிகள் எல்லோரும் ஸ்டோர்க் செய்தார்கள், கொள்முதல் செய்யமுடியாது என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு ப்ரோக்யூர் செய்தார்கள். அதன் காரணமாக மற்ற மாகாணங்களுக்கு அரிசி வாக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே இந்த லோனால் வலிஸ்டத்தினால் கேடுதல் கிளையாது. ஆனால் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் லோனால் சில்லம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை, எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஸ்டேட் ட்ரேடிங் வாக்கூடிய காலத்தில் லோனால் சில்லம் இருந்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதனால்தான் லோனால் வலிஸ்டத்தை எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட லோனால் கவுன்சில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் தனித்தனியாக இயங்கிக்கொண்டு தான் வருகிறது. மற்ற மாதாணங்களில் எந்த அளவில் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். லோனால் கவுன்சிலை எடுத்துவிட்டால் டெபிசிப்டாக இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் அரிசி போக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுவிரும். அரிசி வேண்டும் என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு அரசியல் வாங்க முன் வருவார்கள். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகப்படியான பயங்கரமான் நிலைமை ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே லோனால் கவுன்சிலை எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த நிலைமைக்கு நாம் போகக்கூடாது. இன்னும் பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் ஸ்டேட் ட்ரேடிங் வேண்டும் என்று எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இது வருவதற்குள்ளாகவே வியாபாரிகள் உஷாராக இருக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். சாதாரணமான விவசாயிகள் யாரும் விற்காமல் இருப்பது இல்லை. அவர்கள் தங்களுடைய விளைச்சலை விற்பதுதான் ஆக வேண்டும். ஆனால் யார் விற்காமல் இருப்பார்கள் என்றால் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள்தான் விளைச்சலை விற்காமல் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அறுவடையான காலத்தில் விற்காமல் எப்பொழுது அதிகப்படியான விலை விற்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அப்பொழுது விற்பதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். ஆறு அல்லது எட்டு மாதங்கள் வைத்துக்கொண்டு அதற்குப்பிறகுதான் விற்க ஆரம்பிப்பார்கள். சர்க்கார் விலையைக் கட்டுப்பாடு பண்ணும்போது அதிகப்படியாக விற்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். முத்தையா செட்டியார் போன்ற பெரிய பணக்காரர்கள் அறுவடை காலங்களில் தானியங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு விலை அதிகமாக விற்கக்கூடிய காலத்தில் அவற்றை விற்க முற்படுவார்கள். ஆனால் சாதாரண விவசாயிகள் அப்படி இல்லாமல் அறுவடையானவுடனேயே விற்க முற்படுவார்கள். அப்படி விற்குல்தான் அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்துகொள்ளமுடியும். அப்பொழுது பணம் படைத்தவர்கள் அவற்றை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க முற்படுவார்கள். அதற்காகத்தான் ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் உண்மை நிலை என்ன என்று நமக்கு எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் ஸ்டேட் ட்ரேடிங் அவசியம் வர

[Sri N. K. Palanisami] [24th April 1959.]

வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால் பொருளாதாரத்தில் மகத்தான நெருக்கடி இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெருக்கடி ஏற்பட்ட சமயத்தில் மார்க்கெட்டில் போதுமான உணவு கிடையாது. பல இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அன்கண்ட்ரோல் பீ மார்க்கெட் இருந்தால் அங்குள்ள வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க முற்படுகிறார்கள். அறுவடை காலத்தில் எல்லா வியாபாரிகளும் ஒன்று கூடி வீனேச்சலைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி தகுந்த காலத்தில் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க முற்படுகிறார்கள், அதன் மூலமாக லாபம் அடையப்பார்க்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை தொடர்ந்து நடக்கக்கூடாது. அதனால் திட்டப்பிரகாரம் சாதாரணமாக வாங்கக்கூடிய நிலைமை போய்விடும். அதனால்தான் ஸ்டேட் டிரேடிங் அவசியம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக அரசாங்கம் சாதாரணமாக லாபத்தைக் கருதாமல் “நோ லாஸ் நோ பிராபிட்” என்ற முறையில் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். வியாபாரத்தை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஸ்டேட் டிரேடிங்கைக் கொண்டு வரவேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு லைசென்சு கொடுப்பது என்பது இடைக் கால ஏற்பாடு அல்ல. 75 பங்கு கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் மூலமாக கோடி ரூபாய் நஷ்டமடைந்தாலும் அதனால் அவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லை. இதனால் பற்றாக்குறை இடங்களுக்கு நன்மை ஏற்படலாம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் பல ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் போதுமான உணவுப் பொருள்கள் கிடையாது. பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பல இடங்களில் ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(The Deputy Speaker sounded the gong.)

I may be given five minutes more, Sir.

DEPUTY SPEAKER: No, I cannot allow five more minutes. The hon. Member can take two minutes more. He is only repeating what he has already said.

SRI N. K. PALANISAMI: ஆகவே இன்றையதின ஏற்பாட்டின்படி சர்க்காருடைய கொள்கையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இது சம்பந்தமாக கார்போரேஷனுக்கு சட்டம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன, மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலமாக சர்க்கார் வேலையைச் செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல; அறுவடை காலங்களில் 75 பங்கு ப்ரோக்யூர் செய்யாமல் அரைவாசி ப்ரோக்யூர் செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஸ்கேர்சிட்டியைப் போக்க வேண்டும். அறுவடை காலங்களில் ரிக்விசிஷன் செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல; போதுமான ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்கார் கண்ட்ரோல் செய்ய முடியும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகத்தான் மேலும் மேலும் ஸ்டேட் டிரேடிங்கைச் செய்ய முடியும். இது முக்கியமான விஷயம். அதுமட்டுமல்ல முக்கியமான விஷயம். கன்னியாகுமரி போன்ற ஜில்லாவில் மொத்த வியாபாரிகள் தப்பான பிரசாரங்களைச் செய்து ஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் டிரேடிங் என்பதே தப்பது என்ற முறையில் கருத்தை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் மக்களிடையே ஒரு தெளிவான எண்ணம் உண்டாவதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நேற்றையதினம்கூட பல வியாபாரிகள்

24th April 1959] [Sri N. K. Palanisami]

வந்திருந்தார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் பொதுமக்களிடையே செய்து வருகிற பிரசாரத்தினால் ஒரு பெரும் அபாயம் ஏற்பட இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Deputy Speaker, Sir, so far as our State is concerned, in the matter of food production, we have made tremendous progress during the last ten years. I would like to remind the hon. Members of the House that Madras State at the commencement of the First Five-Year Plan was deficit in the matter of food just like Kerala. We were deficit by about 50 per cent. So the Government gave top priority for food production schemes in the First Five-Year Plan and allotted 28 crores of rupees for the construction of various irrigation projects in the State. As a result of this, tremendous progress was made in the matter of food production and to-day we are producing nearly 46 lakhs tons of foodgrains as against our normal requirements of about 48 lakhs tons. It is believed and hoped that this gap would be filled before the end of the Second Five-Year Plan period. However, I would like to remind the Government that out of the 46 lakhs tons of foodgrains produced by us, only 34 lakhs tons are rice and the balance of 12 lakhs tons are other foodgrains. Therefore, the Government should take into consideration the fact that the population is slowly taking to rice eating and giving up consuming other kinds of foodgrains. Rice is only the chief foodgrain consumed by the generality of the population. Our target should, therefore, be to produce not only 36 to 38 lakhs tons of rice but 48 lakhs tons of rice to meet the requirements of the entire population. Unless and until our State reaches this production of 48 lakhs tons of rice, we cannot claim to be self-sufficient in the matter of foodgrains and will continue to be deficit in the matter of food production.

Coming to the measures adopted by the Government for reducing the price of foodgrains, I must say but for the measures taken by the Government the prices would have gone up to such an extent that the average citizen in the State would not be in a position to purchase rice and fill his stomach. Hon. Members should remember what the price of rice was before measures were taken by the Government to check rise in prices. Was it not Rs. 2 per pucca in several districts of our State? After suitable measures were taken by the Government, did not the price come down to annas 12 or 13? This is a patent fact which we have all noticed. These measures met a grave crisis which would otherwise have developed in our State. But for the timely action of the Government the price would have risen to such an extent that perhaps there would have been famine in many parts of our State. However, I would in this connection like to point out to the Government that after the price of rice came down and assumed a more or less normal level, somehow or other, the price has slowly gone up. We are told that in

3-30
p.m.

[Sri T. T. Daniel] [24th April 1950.]

Tirunelveli the price of one kottai or 112 Madras measures of rice has gone up to Rs. 45 to Rs. 50 as against the Government rate of Rs. 37 to Rs. 39. The price of raw rice has also gone up to the extent of Rs. 29 to Rs. 33. These are all glaring facts and we must seriously consider how these prices are going up. Though we may blame the Government, it is the merchants who actually play the trick behind the back of the Government. The policy formulated by the Government is correct. But when the policy is implemented, the merchants adopt methods to surmount or defeat the policy of the Government. Then, if the Kerala Government had also fixed the maximum price for paddy as our Government had done, we would not be faced with the present situation. As a sister State, as a Member of the Zonal Council, they should have fixed the maximum price for paddy as soon as this State fixed a maximum price for paddy. Clearly it was a mistake on their part not to have done so. Because they failed to fix the maximum price, the merchants in Kerala began to offer fancy prices for the producers in our State and it is no wonder that lakhs and lakhs of tons are flowing into Kerala State through the various gateways of our State. With so much rice moving into the State, I doubt whether it is only the requirement for a year or for more years that the Government of Kerala are stocking the rice. So far as the Zonal Council is concerned, this creates complicated problems. We have no doubt to treat the Kerala State as a sister State. We cannot say that that State should look after itself. That way we cannot find a solution for this difficult problem. That is not also the way in which we should look at this problem. I would request the Government to look at the problem with a human consideration and sympathy and look at the whole problem from a broad stand-point and find a satisfactory solution for the problem that actually faces us as well as the Kerala Government. If Kerala is to be left to itself to solve the problem, it is my confirmed opinion that it cannot solve it. The people of Kerala will have to die of starvation. That is the position of Kerala. Rightly or wrongly the position has come to that. It is because of this peculiar position that the Central Government also thought it wise to constitute the Zonal Council in which all the States became partners. It is the duty of the Central Government to ask the Kerala Government to state its requirements of rice, the amount of deficit and the kind and quantity of food required by them to make up the deficit. If such an estimate of their food requirements is furnished by the Kerala Government, it is the duty of the Central Government to find their requirements from some where, from some other State or even from foreign countries, and supply it to them in time. If that is done, the Kerala merchants would not be tempted to go to other States and offer fancy prices to producers in other States and create difficulties there. I would request hon. Members to put this State in the same position as that of Kerala, which is deficit by 50 per cent and then say

24th April 1959]

[Sri T. T. Daniel]

whether merchants here would not transgress and go into other States and offer fancy prices and get rice to meet the requirements of the people of this State.

I would, therefore, request—I have already stated it repeatedly—that if the Central Government desires that the Zonal Council should be allowed to continue, then for every year the Government of the Kerala State should make a clear and categorical demand of their exact wants. The Central Government should try to find out ways and means of supplying rice in time. Otherwise, these difficulties and crisis will again and again develop and they in turn create difficulties for the poor people of our State.

Then I come to another matter. So far as commission agents are concerned, I understand that they are encountering some peculiar difficulty. They are also asked to measure out a certain quantity of foodgrains which they have had in their stock. So far as these commission agents are concerned, I think, they are only intermediaries. They do not make any purchase nor do they make any sale. As long as their position is the position of intermediaries, they should be exempted from this policy of asking the commission agents also to keep stocks and measure out a particular quantity out of their stocks to the Government.

Coming to the price of paddy, several hon. Members of this House have correctly pointed out that the Government should also find out ways and means of reducing the cost of production, the cost of manure and the cost of all other necessities for the production of foodgrains.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. Now the hon. Member, Sri Krishnaswami Naidu, will speak.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உணவு நிலைமையைப்பற்றி அடிக்கடி இந்தச் சபையினுடைய விவாதத்திற்கு வருவது சந்தோஷத்திற்குரிய ஒரு காரியமாகும். இப்படி விவாதத்திற்கு வருவதன் காரணமாக நல்ல தொரு முடிவு ஏற்படும் என்கிற சந்தோஷம் நமக்கு இருந்தாலும் கூட நம் மனதில் எழக்கூடிய கவலைகள், குழப்பங்கள்—அதற்கு ஏற்றற்போல நாட்டிலும் ஒரு நிலைமை உருவாகிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால் நாம் அனைவருமே ஒருவகையில் அதிகக் கவலை கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. “கல்யாணம் ஆனால்தான் பைத்தியம் தெளியும். பைத்தியம் தெளிந்தால்தான் கல்யாணம் ஆகும்” என்கிற ஒரு பழமொழியை சில விஷயங்களுக்கு உதாரணமாகச் சொல்வது உண்டு. அந்த நிலைமையிலே விலைகள் குறைய வேண்டும். எல்லோருக்கும் அரிசி கிடைக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறபோது, விலையைக் குறைக்கப்போகும்போது அரிசித் தட்டுப்பாடு என்ற குரல் எழுகிறது. எல்லோருக்கும் நியாயமான விலைக்கு அரிசி கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகளிலே வெற்றி ஏற்படவேண்டுமானால் அரசியல் கட்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் உள்பட—எல்லோரும் உண்மையான தகவல்களை அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கத்திற்கு தெள்ளத்தெளிய எடுத்துத்தர வேண்டும். நியாயமான எண்

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[24th April 1959]

ணத்தோடு—சரியான முறையில்—அப்படிப்பட்ட விவரங்களைச் சேகரித்துத் தராததும் ஒரு குறைதான் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கமும் கூட இப்போது தயாரித்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு நாட்டில் நெல் விலை என்னவாக இருக்கிறது, உற்பத்திச் செலவு என்னவாக இருக்கிறது, அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலை என்ன இதனால் ஏற்படுகிற தாரதம்மியம் என்ன என்கிற உண்மையான புள்ளி விவரங்களை அவ்வப்போது சேகரித்தாக வேண்டும். நாட்டில் உண்மையாகவே ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டாக வேண்டும். இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் அவசியம் அந்த மாறுதலைச் செய்தாக வேண்டும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். “நெல் விலை குறைந்தால் புல் விலை குறையும்” என்பதாகச் சொல்வது எதுகை மோழையைப் பொறுத்துப் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் உண்மையில் அரிசியின் விலையைப் பொறுத்தா அவை இருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் அரிசியின் விலை ஏறிவிட்டது என்று ஒரேயடியாக நாம் பேசுவதற்கு முன்னால் நம் ராஜ்யத்தைத் தவிர, வேறு எந்த ராஜ்யத்திலாவது குறைவாக நெல் விலை, அரிசி விலை இருக்கிறதா—இங்குள்ளதைவிடக் குறைந்த விலைக்கு எந்த ராஜ்யத்திலாவது விற்கப்படுகிறதா என்கிற புள்ளி விவரங்களையும் சேகரித்து எந்த அங்கத்தினராவது கொடுத்திருந்தால் அது இன்றைய விவாதத்திற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருந்திருக்கும். அந்த ராஜ்யத்தில் இன்ன விலைக்கு அரிசி விற்குபடுகிறதே, இங்கும் என் குறைக்கக்கூடாது என்று கேட்டால் அது ஓரளவுக்கு இங்குள்ள விவசாயிகளின் தார்பீக உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடியதாக இருக்கும். இன்றையதினம் வெளி ராஜ்யங்களில் இந்த ராஜ்யத்தை விட அதிகமான அளவுக்கு விலை இருந்து கொண்டிருக்கும்போது இங்கே அரசாங்கம் மிகக் குறைவான விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்றால் இது ஓரளவு மக்களிடையே அதிருப்தியைத் தான் உண்டாக்கும். அப்படிப்பட்ட அதிருப்தி ஏற்படுவதும் நியாயம் தான். ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை என்ன, இதர ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டு நம் ராஜ்யத்திலும் என்ன விலைக்கு நியாயமாக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பதையும் யோசித்தாக வேண்டும். அரிசி படி 12½ அணவுக்கு விற்கப்படுவதுதான் நியாயம் என்பதாக கலெக்டர்கள் கூட ஜில்லாக்களில் பேசி வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அப்படி 12½ அணவுக்கு விற்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை கடவுளுடைய அவதாரமாகவே நான் கருதுகிறேன். கர்ணம் என்னவென்றால் எப்படி 12½ அணவுக்குக் கொடுக்க முடியும்? அதிலும் எந்த ரகம் அரிசி? பல விஷயங்களை நாம் யோசித்துப் பார்த்தாகவேண்டும். விவசாயி நூறு படி நெல் அரைத்தால் 50 படி அரிசி கூடக் கொண்டு வரமாட்டான். வியாபாரிகள் என்றால் அதைவே 57 படியாகக் கூடக் காட்டுவார்கள். அது வியாபார சாமர்த்தியம். இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் சாகுபடிச் செலவு என்ன, சாகுபடி ஆகும் தானியம் எவ்வளவு, விவசாயிகளது சொந்த உபயோகத்திற்குப் போய் விடுவது எவ்வளவு, மார்க்கெட்டுக்கு வரக்கூடிய அளவு என்ன, வந்து கொண்டிருக்கிற அளவு என்ன, எப்படி கள்ள மார்க்கெட்டில் கொண்டுபோகப்படுகிறது, பொது மக்களுக்கு இன்றைக்கு என் அச்சம், கவலை எல்லாம் உண்டாகிறது, போதுமான அளவு நாட்டில் சாகுபடி இல்லையா என்பதையெல்லாம்—பத்திரிகைகளிலும் சரியான முறையில் வருவது இல்லை. சரியான ஆராய்ச்சியும், விவரமும் சேகரிக்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என் மனதில் ஒன்று தோன்றுகிறது. நியாயமான விலையை நிர்ணயித்துவிட்டு, ரீடைல் ப்ரையைஸும் நியாயமாக நிர்ணயித்துவிட்டு கேரள ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான அரிசியை தார்பீகமான முறையில் அரசாங்கமே கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு மற்றபடி இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு இருந்ததுபோலவே

24th April 1959] [Sri R. Krishnasami Naidu]

கட்டுப்பாடு இல்லாமல் கொள்முதல் செய்வதற்கும் விற்பதற்கும் அனுமதித்துவிட்டால் என்ன என்று என் சிறிய அறிவுக்குப் படுகிறது. ஆனால் நான் சொல்வதுதான் தீர்க்கதரிசனமான முறை, இதில் கஷ்டமான நிலைமை ஒன்றும் உண்டாகாது என்று நான் சொல்லத்தயாரில்லை. என் மனதில் தோன்றுவதைச் சொல்கிறேன். இப்படிச் சொல்வதனால் அரசாங்கம் இப்போது எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கையில் இருந்து பின் வாங்கியதாக ஆகாது என்று கேட்கலாம். அதோடு நான் ஒன்று கேட்கிறேன். 12½ அணவுக்குத்தான் விற்க வேண்டும் அல்லது 14 அணு, அல்லது 1 ரூபாய்க்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு இன்றுள்ள நிலைமையில் இதற்குள் நெல் சாகுபடி செய்ய முடியுமா என்று கேட்கிறேன். வாதங்கள் செய்யலாம். ஆனால் உண்மை நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எங்கள் ஸ்டீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்காவில் முதல் தரமான அரிசியை படி 14 அணவுக்குத்தான் அரைத்து விவசாயியே தன் வீட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியும். எப்படி வியாபாரிகள் இந்த விலைக்குக் கொடுக்க முடியும்? உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளாத முறையில்—அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்—இன்றைய விவாதத்தில் அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டதே என்பதாக வெறும் பேச்சுப் பேசுவது கூட அத்தனை பொருத்தமாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்த்து விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். எந்த எந்த இடத்தில், எந்த எந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து—சர்க்காருக்கும் கொள்முதல் தலைவலியைக் குறைத்துக்கொண்டு—நியாயமான விலை நிர்ணயித்து எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல், கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திவிடலாம். இப்படிச் சொல்வது நியாயமான யோசனையாக இருக்காது என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையில் இருந்து பின் தங்கிவிட்டோம் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. இப்படிப்பின்தங்கி, தளர்ந்து கொடுப்பதும் சோதனை காலத்தில் நல்ல பலனை அளிக்கும். தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் உள்ள விவசாயிகளை இன்றைய தினம் கட்டைச் சம்பா போன்ற அரிசியை தாங்களே அரைத்து 12½ அணவுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பார்க்கலாம். ஆகவே கட்டுப்பாட்டைக்கொஞ்சம் தளர்த்துவது நல்லதா என்கிற யோசனையை சர்க்கார் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடுகூட இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சட்ட சபைக்குள்ளும் சரி, வெளியிலும் சரி “நான் ஜில்லாவுக்குப் போக அஞ்சுகிறேன்” என்பதாகவெல்லாம் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். பத்திரிகைகளில் எழுதுவதோ, மறைமுகமாகத் தலையங்கம் எழுதுவதோ உள்ள நிலைமையை மிகைப்படுத்தப்பட்டு வீணை பதியை உண்டாக்குவதற்குத்தான் பயன்படும் தவிர நிலையைக் கட்டுப்படுத்த உதவாது. எல்லாப் பணங்களுடைய விலைவாசியையும் கட்டுப்படுத்தி—நாட்டில் சீரான நிலையை உண்டாக்குவது எப்படி என்பதை அறிந்து நாம் நியாயமான முறையில் ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டும் என்கிற முறையில் யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய பிரச்சினைகளில் முக்கியமான பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சினை. இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும் அரிசிப் பஞ்சம், உணவுப் பஞ்சம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வளவு காலம் என்ன நிலைமை இருந்து வந்தது என்று பல மதிப்புக்குரிய நண்பர்கள் பேசினார்கள். பல விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும் கட்டுப்பாடு வைக்கிறது. இந்தக் கட்டுப்பாடு இருக்கும் வரை இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். விலைக் கட்டுப்பாட்டை நிர்ணயிக்கும் போது அரசாங்கம் உற்பத்திச் செலவை அதற்குத் தக்கபடி நிர்ணயிக்கிறார்களா

[Sri V. Subbiah] [24th April 1959]

என்று பார்க்கவேண்டும். உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் உணவு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் விவசாயிகள் பேரில் எந்த விதக் கட்டுப்பாடும் இருக்கக்கூடாது. அப்படி கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருந்தால் 60, 70 தினங்களில் லட்சக்கணக்கான குறுகிய காலப் பயிர்களைப் பயிரிட முடியும். இந்த நாட்டில் எதற்காகப் பஞ்சம் இருக்கவேண்டும்? ஒரு கோட்டை நெல் 50 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏன் ஏற்படவேண்டும்? தப்பான முறையிலே விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். அரசாங்கம் போடக்கூடிய அவ்வளவு வரியையும் அந்த விவசாயிகள் சமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மோனியம் சல்பேட், நைட்ரேட், பாஸ்பேட், யூரியா போன்ற ரசாயன உரங்களை என்ன விலைக்கு விவசாயி வாங்குகிறான்? 50 ரூபாய்க்குக் கள்ன மார்க்கட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் வண்டிப்படை வாங்க மெட்ரஸ் கந்தசாமி கோயில் பக்கத்தில் இருக்கும் கடைகளுக்கு வந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. நான்கு ரூபாய் விற்பது இன்றையதினம் 10 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. விவசாயக் கருவிகளின் நிலைமை என்ன? மெஷின் ஸ்டார்டர்களுக்கு உருண்டையான ஸ்பார்டர்களைக் கொடுத்துவிட்டு அதைக் கம்பியாக அடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். டாடா கம்பெனியில் தண்ணீர் இறைக்கும் சால் கேட்டால் எம்.எஸ். அரை அங்குலம் ப்ளேட்டைக் கொடுத்துவிட்டு நீயே செய்துகொள் என்று அரசாங்கம் கூறினால் விவசாயி எப்படி உற்பத்தி செய்ய முடியும்? எதிர்காலத்தில் என்ன நிலைமை ஏற்படப் போகிறதோ என்ற பயம் உண்டாகிறது. தஞ்சை போன்ற பிரதேசங்களில் எல்லாம் பணத்தை அள்ளிக் கொடுக்கிற கரும்பு, புகையிலை போன்ற பொருள்களைப் பயிரிடப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலைமையைத்தான் அரசாங்கம் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

எங்கள் பகுதி பஞ்சப் பிரதேசமாக, வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கு நெல் கிடைப்பதே இல்லை. உண்மையில் அது “மில்லெட் ஏரியா”. அந்த இடத்தில் எப்படி நெல் கிடைக்க முடியும்? அதற்கு என்ன செய்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம்? அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பஞ்சாவத் தொழிலாளர்கள், உத்யோகஸ்தர்கள் ஆகியவர்களுக்கெல்லாம் வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கி விநியோகிக்கலாம். ஏகமாக விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதால் உற்பத்தி பெருக வழியில்லை. எந்த வித சலுகையும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. மகாத்மா காந்தியவர்கள் உப்புச் சத்தியாகிரஹம் செய்தார்கள். இன்றைக்கு உப்பு மூட்டை 10 அணவுக்கு விற்கும் நிலைமை இருக்கின்றது. இந்தக் கட்டுப்பாட்டை யெல்லாம் எடுத்துவிட்டால் இன்னும் 70 தினங்களில் இந்தப் பற்றக் குறையைத் தீர்த்துவிடலாம் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Sri Authimoolam will now speak and he will take only five minutes and finish.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாகாணத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற படி உணவுப் பஞ்சம் கிடையாது. நமக்குப் போதிய அளவு உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. ஆந்திராவைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் முதல் 5 லட்சம் டன் வரை அரிசி உபரியாக இருக்கிறது. நாம் ஏன் இந்த விஷயத்தில் குழப்பமடைய வேண்டுமென்று தெரியவில்லை.

இதன் காரணமாக ஏழைகளிடம் ரொம்ப அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் நடந்த முனிசிபல் தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்கள் நாமினேஷன் போடவே பயந்து கொண்டிருந்தார்கள். இலகுவாக அவர்

24th April 1959] [Sri D. S. Authimoolam]

களைத் தோற்கடித்துவிடலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது என்பதை இந்த அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக ஆந்திர சர்க்கார் இந்திய சர்க்காரோடு எந்த வித மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள்? கட்டுப்பாடான ரேட்டையும், நேஷனல் டெவலப் மெண்ட் சொன்னால் அதையும் அமுல் நடத்துவார்கள் அங்குள்ளவர்கள். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மந்திரிகள் இந்திய சர்க்கார் என்ன சொன்னாலும் உடனே நிறைவேற்றிவிடவேண்டுமென்று துடிக்கிறார்கள். நல்ல பிள்ளை என்ற பெயர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று “ஹேஸ்டி” யாக காரியங்களைச் செய்வதால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் கஷ்டங்கள் ஆர்டிபிஷியலாக ஏற்படுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நாம் இப்பொழுது செய்யவேண்டிய காரியம் ரொம்பச் சின்னக் காரியந்தான். லெலி சில்லத்தில் இந்த 2 லட்சம் டன்னையும் கொள்முதல் செய்துவிடலாம். அதோடு உற்பத்தியாளர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும். வாங்குபவர்களுக்கும் விலை கூடக்கூடாது. உற்பத்தியாளர்களுக்கு சர்க்கார் ஏன் போனஸ் கொடுக்கக்கூடாது? அப்படிச் செய்தால் தான் உற்பத்தியாளர்கள் உற்சாகமாக இந்த நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள். இதைப் பற்றித் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கேரளாவில் அரிசிப் பற்றாக்குறை என்று சொன்னால் எந்த விலைக்கு அவர்கள் வாங்குகிறார்கள்? அப்படி வாங்குவதால் நாம் ரைஸ் மில் காரர்களிடம் ப்ரொக்யூர் செய்ய முடியாது. அந்தச் சர்க்காரின் விளம் பரத்திற்காகப் பேசவில்லை. அவர்கள் இந்தத் தொகையை எப்படிச் சரிக் கட்டுகிறார்கள்? “எக்ஸ்பிரியன்ஸ்” உள்ள சென்னை சர்க்கார் ஏன் இந்த முறையில் காரியம் செய்யவில்லை? உணவு விஷயத்தில் சீரான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எனக்கு 5 நிமிஷந்தான் கொடுத்ததால் இதோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of order, Sir, 16 அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபைக்கு வரவில்லை. அவர்கள் பேசக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் எல்லாருக்கும் சரி சமமாக பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் போல் எதிர்க் கட்சியில் 4 பேர்தான் பேசியிருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order. The hon. Member will resume his seat.

(Sri V. K. Kothandaraman was still standing and heard to say something in Tamil.)

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member will resume his seat. The Hon. Minister will proceed.

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of order, Sir. Is the conduct of the hon. Member (Sri Kothandaraman) in order?

DEPUTY SPEAKER : It is not.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எங்களுக்கும் சரிசமமாக “டைம்” கொடுக்க வேண்டும். நியாயம் செய்ய வேண்டுமென்று தான் நியாயத்தை நான் கேட்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member will resume his seat. The Hon. Minister may proceed.

[Indonesian Text (D. 162)]

[24th April 1959]

4-00
p.m.**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபா

நாயகர் அவர்களே, உணவு நிலைமையைப் பற்றி இன்று இந்த விவாதம் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களுக்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்று நான் கூறியதுபோல் உணவு நிலைமையைப் பற்றி அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கம் விளக்கிக்கொண்டு வருகிறது என்றாலும் மீண்டும் மீண்டும் நிலைமையை எடுத்துக் கூறும் சந்தர்ப்பத்தை நான் எப்பொழுதும் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில், உணவு நிலை சலபமாக அடியோடு தீர்க்கப்படக்கூடியதல்ல என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆகவே அப்போதைக்கப்போது நிலைமையை எடுத்துக்கொள்வது அவசியமாகிறது. இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கவலை இருப்பது போல் வெளியில் உள்ள பொதுமக்களுக்கும் கவலை இருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளையும் கேட்டு இந்த நிலைமையை மேலும் சீர்படுத்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடுமா அல்லது நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிற நடவடிக்கைகள் தவறுதலானவையல்லாமல் கூட பரிசீலனை செய்வதற்கு இது ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பமாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தைக் கிளப்பிய போது அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கு நிலைமை மிகவும் “கஞ்மி” இருக்கிறது, “பிரிக்கேரியல்” லாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். உணவு நிலை கவலைக்கிடமானதாகவும், அபத்தனானதாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். “ஸ்கேர்வீட்டி” இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த இரு விஷயங்களைப் பற்றியும் நான் முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு நிலைமை இன்னும் சீராகவில்லை என்றால் அது எல்லோருக்கும் கவலையைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் நாம் நிலைமையை மிகைப்படுத்திச் சொல்வது சரியல்ல. யுத்த காலத்தில் சொல்வார்கள், நாம் எதையும் மிகைப்படுத்திச் சொல்லக் கூடாதென்று. நம்மை அறியாமல் நாம் மிகைப்படுத்திச் சொல்லும்போது அது மற்றவர்களுக்கு வேறு விதமான உணர்ச்சிகளைக் கிளப்பி விடுகிறது. பயங்கரமான உணர்ச்சிகளைக் கிளப்புவது சரியல்ல. சில நாச சக்திகள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. அந்த நாச சக்திகள் இவைகளைப் பயன்படுத்தப் பார்க்கிறது. சுயநலச் சக்திகள் அவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறது. எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. நிலைமை அடியோடு சீராகவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமை மோசமாகியில்லை. “கஞ்மி அல்லது பிரிக்கேரியல்” என்ற நிலைமையிலில்லை. உணவு கிடைக்காமல் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்ற சொல்வதற்கில்லை. நான் அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள நிலைமையைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டோன் இருக்கிறேன். இன்று அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் கிடையாது. அரிசி விலை அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் விஷம்போல் மேன் மேல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. முன்பு, அரிசி விலை அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் முக்கியமான உத்தேசம் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான். ஏனெனில் உற்பத்தி செய்பவர்களும், அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களும் எல்லோரும் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. உணவு தானியங்களின் விலையைக் குறைத்தால்தான் நிரந்தரமான கேடிமம் ஏற்படாது. அரிசியின் விலை, அதிகப்படும்போது மற்ற தானியங்களின் விலையும் அதிகப்படுகிறது. அப்பொழுது நமது திட்டங்களையும் சீராக நடத்த முடியாது. ஆகவே இதை நன்கு சமாளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஸ்டேட் டிரேடிங் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம் என்று மத்திய அரசாங்கமும், நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸிலும் ஏற்பாடு செய்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நாம் உத்தேசிக்கும் அளவு விலை குறையவில்லை. ஆனால் விலைகள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது

24th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்பதை எந்த புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பழனிசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களோ, இந்த லிவிங் இண்டக்ஸ் எந்த யந்திரத்தை வைத்து அதைத் தயார் செய்தார்களோ, அந்த இயந்திரம் மூலம் எனக்கு கிடைத்திருக்கும் தகவலை நான் சொல்கிறேன். சென்ற ஏப்ரல் நாலாம் தேதி முடிவடைகிற வாரத்தில் உள்ள ரீட்டேல் ப்ரைஸ், முதல் ரகம் அரிசியும் நெல்லும், இரண்டாவது ரகம் அரிசியும் நெல்லும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் என்ன விலையில் இருந்தது என்ற விவரம் என்னிடம் இருக்கிறது. நமது கவலை எல்லாம் இரண்டாவது ரகத்தைப் பற்றித்தான். ஏனெனில் அதுதான் ஏழை மக்கள் வாங்கும் ரகம். முதல் ரகத்தின் விலையும் இருக்கிறது. இரண்டாவது ரகத்தைப் பார்த்தால், மதராஸ் படி ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை, சாதாரணமாக. சிற்சிலயிடங்களில் இரண்டாவது ரகத்தில் மூன்று நான்கு வகைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூரில் நான் விசாரித்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். சென்னை படி ஒன்றுக்கு 13 அணு புழுங்கல் அரிசி. 72 நயா பைசா என்றும் இருந்திருக்கிறது. இன்னொரு ரகம் 78 நயா பைசா, இன்னொரு ரகம் 78 நயா பைசா, இன்னொரு ரகம் 1 ரூபாய் 6 நயா பைசா இரண்டாவது ரகத்தில் இருக்கிறது. ஆக, 81, 72 1.6 என்றிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பற்றியதும் இருக்கிறது. சென்னையில் அரிசி ரூ. 1-5 அணு விற்கிறது என்று சொன்னார்கள் பழனிசுவாமி அவர்கள். ஆனால் சென்னை நகரில் பச்சை அரிசி உயர்ந்த ரகம் 1-6 நயா பைசா, 1-22, என்றிருக்கிறது. இரண்டாவது ரகம் 75 நயா பைசா ஒரு ரகம், ஒரு ரகம் 1 ரூபாய், ஒன்று 87 நயா பைசா, ஒன்று ரூ. 1-9 நயா பைசா என்றிருந்தது அந்த வாரத்தில். உதகையில் கூட நேற்று கூட நான் விசாரித்தேன். ரீட்டேல் ப்ரைஸ் புழுங்கல் அரிசி இரண்டாவது ரகம் சென்னை படி ஒன்று ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இதற்கு உயர்ந்த ரக அரிசியாகியிருந்தால்கூடதல் ஒன்றல்லது இரண்டு அணு கூடுதல் இருக்கும். ஹில் ஸ்டேஷனில் கூட இன்று அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இல்லை. அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் தேவையைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அவதிப்படுவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற ப்ரொக்யூர்மென்ட் திட்டத்தின் கீழ் ஓரளவு ஒதுக்கி வைத்து தொழிலாளர்கள் கோவாப்ப ரேட்டிவ் ஸ்டோர்ஸ்க்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வால்பாரையில், யானைலைக்கு சென்றிருந்தேன், இங்குள்ள ப்ளான்டேர்ஸ் அஸோஸியேஷன் கூட அவர்கள் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் என்று. அவர்கள் தேவை முக்கியமாக கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. இங்கு போதுமான ஸ்டாக் இருக்கிறது. மேற்கொண்டும் தஞ்சையில் இருந்து இவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைப் பிரகாரம் அரிசி வாங்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மீண்டும் என்னை இன்று சந்திப்பார்கள். அவர்களுக்கு எவ்விதமான கவலைக்கும் இடமில்லை. ஆனால் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. அதை இன்னும் குறைக்க வேண்டும். அதற்கான அடிப்படை நடவடிக்கைதான் இந்த ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல். விலை குறைய வேண்டியது அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர். விலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் கையாள்கிற வழி இந்த ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் ஏற்படுத்தியிருப்பது. ப்ரைஸ் கண்ட்ரோலை நாம் எப்படி நிறைவேற்றுவது? எட்டளவில் நாம் ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் போட்டு விட்டால் போதும். அது நிறைவேற்றப்படவேண்டும் அதை நிறைவேற்ற ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய வேண்டும். தான்யம் வாங்கி வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்பதல்ல நோக்கம். ஆனால் பின்னால் அவசியம் ஏற்படுகிறபோது நியாயவிலைக் கடைகள் வைக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். எப்பொழுது அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது நியாயவிலைக் கடைகள் வைத்து கொடுக்க வேண்டும். நியாயவிலைக் கடைகள் எங்கும் இருக்க

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th April 1959]

வேண்டும். அரசாங்கம் வைக்கும் நியாயவிலைக்கடைகளில் மட்டும் நியாய விலை, மற்றக் கடைகளில் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம் என்று இருப்பது கூடாது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆகவே தான் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறோம். விலையை நாம் கண்டி ரோல் செய்திருக்கிறோம். அப்படி விலை நிர்ணயிப்பதிலே அதிகப்பட்ச விலையை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது குறைந்த விலை இன்னும் அதிகமாக குறையவில்லை என்று பொதுவாக ஒரு அதிருப்தி. ஆனால் நான் சொல்லுவேன், 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்னால் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால்—இப்பொழுது போகின்ற போக்கை கவனித்து நான் சொல்லுகின்றேன்—இன்னும் விலை அதிகமாக இருந்திருக்கக்கூடும், பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆகவே, நாம் கேரளாவுக்கு நெல் போவதை தடுக்க மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப் போடு நடவடிக்கை எடுத்ததால், ஓரளவுக்கு இந்த விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளினால் ஒன்றுமே பிரயோசனம் இல்லை, பயன்றற்பு போய்விட்டன என்று சொல்லுவதற்கு இடமே இல்லை. இப்பொழுது விலை இந்த நிலைமையில் இருப்பதற்குக் காரணம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தான். அதோடு நான் திருப்தி அடையவில்லை. அது இன்னும் சீராக நடைபெறவில்லை என்பதை உணர்ந்துதான், மேலும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்பதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

நான் இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். எதோ “ஸ்டேட் டிரேடிங்” ஆரம்பித்தோம் அது சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் இது ஒரு “ஹாப் ஹார்டெட் மெஷர்”, ஏதோதானே என்று எதோ செய்கிறார்கள், மனப்பூர்வமாக அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டுமே தவறு என்றுதான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். “ஸ்டேட் டிரேடிங்” இன்னும் நாம் பரிபூரணமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதை அவ்வளவு சுலபமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. “நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில்” “ஸ்டேட் டிரேடிங்” செய்யவேண்டும், இல்லையென்றால் இப்பொழுது இருக்கிற நிலையை நாம் சீராகக் முடியாது என்பதை நன்றாக உணர்ந்து ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அவசரப்பட்டு ஒன்றும் முடிவு செய்துவிடவில்லை. அவர்கள் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்துத் தான் ஸ்டேட் டிரேடிங் செய்வது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். “ஸ்டேட் டிரேடிங்” செய்வது என்று முடிவு எடுத்தவுடன், ஸ்டேட் டிரேடிங் எப்படிச் செய்வது என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்தார்கள். அந்த நிபுணர் குழு அதுபற்றி ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையும் சென்ற நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. மற்ற ராஜ்யங்களும் அது பற்றி நன்றாக ஆலோசனை செய்து, ஆராய்ந்து பார்த்து தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்தார்கள். உடனேயே State trading எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அது பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்ட நிபுணர் குழு பூர்வாங்கமாக சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்பரேஷன் வைத்து அதன் மூலம் ஸ்டேட் டிரேடிங் எடுத்துக் கொள்ளுவது என்பதையும், இன்னும் சில விவரங்களையும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பூர்வாங்கமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்று அவர்கள் சொன்னது வியாபாரிகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவது, விலை நிர்ணயம் செய்வது, ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வது என்ற மூன்றும் தான் அவர்கள் இதை சொல்லுவதற்கு முன்னதாகவே, அதை எதிர்பார்த்து நாம் அம்மாதிரி யான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டோம். பிறகு நாம் எதிர்பார்த்த

24th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

படி அவர்கள் செய்த சிபார்சுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, ஸ்டேட் டிரேடிங்கில் இது முதல் படி. இதைச் செய்தால் தான், பின்னால் ஸ்டேட் டிரேடிங்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இதைச் சரியாக செய்யவேண்டும். இதை நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். நாம் செய்துகொண்டு வருவதில் எத்தனையோ இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன, எத்தனையோ எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. இது முற்றிலும் திருப்திகரமாக நடைபெறுகிறது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது ப்ரொக்யூர்மெண்டு என்ன செய்கிறார்கள், மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் ப்ரொக்யூர் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நெல் இல்லை, எங்கே இருக்கிறது என்றெல்லாம் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம் தான். 3, 4 நாட்களுக்கு முன் வரையில் 62,000 டன் வரையில் ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஆகியிருக்கிறது. நாம் எதிர்பார்த்தது 2 லட்சம் டன் என்று பொதுவாக போட்டோம். ஒரு வருஷத்திற்கு 10 லட்சம் டன் மார்கெட்டில் ஸர்பிளஸ், அதில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு 2 லட்சம் டன் எடுத்துக்கொள்ளலாம் வருஷத்திற்கு என்று திட்டம் போட்டோம். இந்த அறுவடையிலே 62,000 சொச்சம் டன் 3, 4 நாட்களுக்கு முன்பு வரையில் ப்ரொக்யூர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்பார்த்தது லட்சம் டன். லட்சம் டன் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்துவிடலாம். எப்பொழுது அவசியமோ அப்பொழுது யூர்மாங்காமல் வேறு யாரையும் எதிர்பார்க்காமல் நியாய விலைக் கடைகளை வைத்து நடத்தமுடியும். லட்சம் டன் இருந்தாலே நடத்த முடியும். லட்சம் டன் வரவேண்டுமென்று கூட இல்லை. எப்பொழுது, எங்கு நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அவசியம் ஏற்படுகின்றதோ, அப்பொழுது தயங்காமல் நியாயவிலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தலாம். அதுதான் ப்ரொக்யூர்மெண்டின் நோக்கம்.

இப்பொழுது “ஸோனே”ப் பற்றி சொன்னார்கள். “ஸோனே” என்றால் ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு தானியம் போவதை தவிர்ப்பது என்பது தான். இந்த அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற அரசியல் சட்டப்படி “எஸென்ஷியல் கமாடிட்டீஸ் ஆக்ட்” என்ற ஒரு சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் அமுல் நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு தானியங்கள் போகலாமா, அல்லது அதைத் தடுக்கவேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்க மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் தான் உத்தரவு போடவேண்டும். நான் முன்பு சொன்னதுபோல் தென்மண்டலத்தின் மூலம் ஒரு முக்கியமான அனு கூலம் இருந்துவருகிறது. அதாவது, தென் மண்டலத்திற்கு அப்பால் இந்த ராஜ்யங்களிலிருந்து தானியங்கள் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு பெர்மிட் இல்லாமல் போகமுடியாது. அது ஒரு பெரிய அனுக்கூலம். அதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை. அது மட்டும் போதாது. தென்மண்டலத்திலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒரே மாதிரியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் தான் இது சரியாக இருக்கும். தென் மண்டலத்தைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் பற்றாக்குறை இல்லை. எல்லாவற்றையும் கூட்டிப் பார்த்தால் தேவைக்கு தகுந்த உற்பத்தி இருக்கிறது என்று கணக்கில் சரியாக இருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும், “ப்ரொக்யூர்மெண்டு” அல்லது “பிரைஸ் கண்ட்ரோல்” எந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும், நான்கு ராஜ்யங்களும் ஒரே மாதிரியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அதுமாதிரி செய்யப்படுவதில்லை. அதைத் தான் நான் முன்பு இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமும் தெரிவித்திருக்கிறோம் இது சரியாக நடைபெறவில்லை என்று. ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் தனி மண்டலமாக இருந்தால் நல்லது என்று ஆந்திர ராஜ்யமும் அபிப்பிராயப்பட்டது. நான் கலந்தபொழுது, மற்ற இரண்டு ராஜ்யங்களும் கூட அதை ஒப்புக்கொண்டன. அதற்குப்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[24th April 1959]

பிறகு அவர் மாற்றிக்கொண்டார்கள். நான் பேசியபொழுது தென் மண்டல முறை சரியாக நடக்கவில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆந்திர ராஜ்யமும், மற்ற ராஜ்யங்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். எங்களிடம் 5, 6 லட்சம் டன் உபரியாக இருக்கிறது, தென் மண்டலமாக இருந்தால் நாங்கள் ப்ரொக்யூர் செய்ய தயாராக இல்லை, தனித் தனி ராஜ்ய மண்டலமாக இருந்தால் ப்ரொக்யூர் செய்ய கீறோம், உங்களுக்கு வேண்டிய நெல்லுர் அரிசியைக் கொடுக்கிறோம் கேரளாவிற்கும் கொடுக்கிறோம் என்று ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்கார் சொன்னார்கள். அப்பொழுது மற்ற ராஜ்யங்களும் சரி என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு ஒரு கவலை. தனித்தனி மண்டலமாகப் பிரிந்து விட்டால், அரிசி வராமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று கவலை அவர்களுக்கு. தென்மண்டலமாக இருந்தாலும் சரி, தனி ராஜ்ய மண்டலமாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுப்போம். நமது ராஜ்யம் வேறு, மற்ற ராஜ்யம் வேறு என்று வேறு ராஜ்யம் பட்டினி கிடப்பதை யாரும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கமாட்டார்கள். எந்த ராஜ்யமாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் பொறுப்பு உண்டு. தனியாகப் பிரிந்து விட்டால் கேரளாவுக்கு கொஞ்சம் குறைவாக போகும். இப்பொழுது அதிகமாகப் போய்ற்று. அதனால் கவலைப்படவில்லை. நாம் கேரளாவிற்கு எப்பொழுதும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஒரு லட்சம் டன் கொடுக்கிறோம். 1½ லட்சம் டன் கூட கொடுக்கலாம். தனி மண்டலமாக பிரிந்துவிட்டால் ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு அரிசி அதிகமாக வரும். கேரளாவிற்கும் கொடுக்கிறோம் என்று ஆந்திரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், தனித்தனி மண்டலமாக இருந்துவிட்டால் அந்தந்த ராஜ்யத்திற்கு வேண்டியதை கணக்குப்பார்த்து அந்தந்த ராஜ்யத்தில் ஸ்டேட்டிபிகேட்டிங்குக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஸ்டேட்டிபிகேட்டிங்கை எதிர்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அது சரிப்பாது. ஸ்டேட்டிபிகேட்டிங்கு மூலம் இருக்கிற தானியத்தை சேகரித்து மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுக்கலாம், மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்தும் வாங்கலாம். அதுதான் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த ஏற்பாடு. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதுதான் நல்ல ஏற்பாடு என்று இப்பொழுது எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கேரள அரசாங்கம் முதலில் பேசும்பொழுது சரி என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு ஒரு கவலை. இப்பொழுது தஞ்சாவூர் அரிசி அங்கே போகிறது, ஆந்திராவிலிருந்தும் போகிறது, போதாவிட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தையும் கேட்கலாம், எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், தனித்தனி ராஜ்ய மண்டலமாக பிரிந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு அரிசி வருமோ, என்னவோ என்று ஒரு கவலை. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் தங்கள் பொறுப்பு அதிகமாகப் போய்விடுமோ என்று அவர்களுக்கும் சங்கடமாக இருக்கிறது. நாம் அதையெல்லாம் ஆராய முடியாது. தென் மண்டலத்தையே வைத்துப் பார்க்கலாம், உங்களுக்கு அரிசி கிடைக்காவிட்டால் நாங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுவது, இப்படியெல்லாம் பேச்சு இருக்கிறது. நான் இப்பொழுது விளக்குவதெல்லாம் என்னவென்றால் இப்பொழுது இது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதோ அவர்கள் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்வது என்பது இல்லை. தென் மண்டலமாக இருந்தால் இந்த வகையிலே செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். எங்களுடைய அபிப்பிராயம் தனி மண்டலமாக இருந்தால் நலம் என்பது தான், அதையும் எப்படிச் செய்வது என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது பிரச்சனையெல்லாம் விலையை குறைக்கவேண்டும். விலையைக் குறைப்பதற்கு விலைக் கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டும். பிரைஸ் கண்டி ரோல் செய்தால் தானியங்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு விலை கொஞ்சம் குறைகிறது. இந்தக் கண்டி ரோல்

24th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

இல்லாமல் இருந்தால் அதிக விலை கிடைக்கிறது. விலைக் கட்டுப் பாட்டினால் அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய விலை ஓரளவுக்குக் குறைகிறது. விலை குறைந்தால் அவர்களுக்கு கஷ்டம் தான். ஒரு பெரிய வியாபாரி, ரொம்ப அனுபவப்பட்டவர் அவர் சொன்னாராம். இந்தத் தடவை எவ்வளவு லாப நஷ்டம் என்று கேட்பொழுது இரண்டு லட்சம் நஷ்டம் என்று சொன்னாராம். எப்படி என்று கேட்டால், “முன்னால் 6 லட்சம் லாபம் வந்தது, இந்த வருஷம் 4 லட்சம் தான் லாபம் வந்தது, அதனால் 2 லட்சம் எனக்கு நஷ்டம்” என்று சொன்னாராம். அம்மாதிரி சொல்லுவது சகஜம். நான் ஒன்றும் குறையாகவோ, அல்லது பரி காசமாகவோ சொல்ல வில்லை. விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக லாபம் சம்பாதிப்பவர்கள் அல்ல. ஆனால், அவர்களுக்கும் கட்டுபடியாகவேண்டும். கொஞ்சம் விலை குறைந்தால் அவர்களுக்கு கஷ்டம் தான். ஆனால், மற்ற அம்சத்தையும் பார்க்கவேண்டும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் ஏழை மக்கள், “ரிடைல் பிரைஸ்” எங்களுக்கு கட்டுபடியாகாது, விலை அதிகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். முன்னால் நியாய விலைக் கடையிலே அரிசி படி 11½ அணுவுக்கு விற்பனையாகி இருந்தோம்.

இப்போது நிர்ணயித்திருக்கிற விலையின்படி ரீட்டெயில் விலையில் 13 அல்லது 13½ அணுவுக்குத்தான் விற்க முடியும். அதற்குமேல் விற்க வேண்டும் என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். தான்யங்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் வேண்டுமானாலும் இப்போது நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் நடுத்தர மக்கள் வாங்கக்கூடிய அளவில் இப்போது இருக்கின்ற விலையை அதிகப்படுத்தி 15 அணு என்றோ ஒரு ரூபாய் என்றோ நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று இந்த சபையிலே இருக்கின்ற யாரும் சொல்ல முன் வர மாட்டார்கள். இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் 13 அணு என்றுதான் நிர்ணயிக்க முடியும். அதற்கு மேல் விலையை ஏற்ற முடியாது. இதைப் பற்றி Food Advisory Committee-யில் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் கவனிக்கவில்லை என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த விலையை நாம் மட்டும் நிர்ணயித்துவிடவில்லை. ஆந்திரா, மைசூர், கேரளம் முதலிய ராஜ்யங்களுடன் கலந்து ஆலோசித்துத் தான் இந்த விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மற்ற ராஜ்யங்களில் கூட இதன் அடிப்படையில்தான் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது மிகவும் குறைந்த விலை என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், பின்னால் ஒரு காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகாத முறையில் விலைவாசிகள் வருமானால் அந்த சமயத்தில் குறைந்த பட்ச விலையை நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. நாமும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இப்போதுள்ள விலையைவிட இன்னும் குறைந்த அளவில் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று வருகின்ற காலத்தில் அப்போதும் எதிர்ப்பு இருக்கும் என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்திச் செய்கின்றவர்களுக்கு இன்று நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய விலை குறைவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கலாம். விலை எந்த சமயத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. விலை திடீரென்று ஏறும், இறங்கும். ஆகவே எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயித்திருக்கின்ற நேரத்தில் இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் கொஞ்சம் ஆத்திரத்தோடு சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு வாங்க வேண்டிய சாமான்களின் விலை எல்லாம் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதுமட்டுமல்ல, தான்யங்கள் வாங்க வேண்டுமென்றால்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[24th April 1959]

அதுவும் விலை உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது, மூட்டை 48 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்று வாங்கவேண்டியிருக்கின்றது என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்னார்கள். பின்னால் அவர்களே சொன்னார்கள், விவசாயிகளுக்கு இப்போது நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் பேசினார்கள். இந்த விலையானது அடிக்கடி மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஹாட் அண்ட் கோல்ட் மாதிரி, உதகையில் இருக்கும் சீதோஷணத்தை மாதிரி, சில சமயங்களில் வெயில் அடிக்கிறது, கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளாக குளிர் வந்து விடுகிறது, அதே நிலைமையில் விலையும் அடிக்கடி மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையைப்பற்றி அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று நம்புகிறேன், எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. கண்டிப்பான ரேஷன் இருந்து கொண்டிருந்தது, ப்ரொக்யூர்மென்ட் எல்லாம் கண்டிப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தது, லெவி லிஸ்டம் இருந்து கொண்டிருந்தது, திறமையான முறையில் கண்ட்ரோல் முறை நடந்துகொண்டிருந்தது, அந்த சமயத்திலும்கூட கள்ள மார்க்கெட்டில் தான்யங்களை விற்பனைக்கு கொண்டுதான் இருந்தார்கள் பலர். சென்னை நகரத்தில் பார்த்தால் கூட கூடையாக தான்யங்கள் விற்பனைக்குப்பதை நானே பார்த்திருக்கிறேன். இதற்காக போடப்பட்டிருந்த தண்டனைகளை எல்லாம் பலர் அனுபவிக்கவும் செய்தார்கள். அந்த சமயத்திலும்கூட நெல் எல்லாம் நாட்டில் தான் இருந்துகொண்டிருந்தது. அதே முறையில்தான் இன்று நம் நாட்டிலுள்ள நெல் எங்கேயும் போய்விட வில்லை. இன்றைக்கு 65 ஆயிரம் டன் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். இந்த நிலைமையிலும் ஓரளவு கோளாறுக்கு அரிசி போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அது வாஸ்தவந்தான், ஆனாலும் நம் நாட்டில் நெல் இல்லாமல் இல்லை. விவசாயிகளின் நெல்லை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் விற்பதற்கு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் விலை உயராதா என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு இருக்க முடியும்? எப்படியும் விற்பது தான் ஆக வேண்டும். வியாபாரிகளிடத்தில் நெல் ஒன்றும் இல்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள், வியாபாரிகளிடத்தில் தான்யங்கள் அதிகமாக இல்லை. அவர்களுக்கு இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்தார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், வியாபாரிகளிடத்தில் நெல் இல்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. எனக்குத் தெரியும், இந்த பகுதிக்கு அடுத்ததாக இருக்கும் ஜில்லாவை சேர்ந்த ஒரு வியாபாரியிடத்தில் ஒரு லட்சம் மூட்டை தான்யங்கள் இருந்தது. அவைகள் பல பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இவர் வால்பாறை பிளாண்டேஷன் அலோவியேஷனுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டியவர். இவரிடத்தில் போய் தான்யங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, சர்க்கார் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற முறைகளினால் எங்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே என்னால் உங்களுக்கு சப்ளை செய்ய முடியாது என்று பிளாண்டேஷன் அலோவியேஷன் நிர்வாகஸ்தர்களிடத்தில் சொல்லிவிட்டதாக எனக்கு தகவல் வந்தது, அதோடு அவர் பல இடங்களிலும் மூட்டைகளை சேமித்து வைத்திருக்கிறார், அதை சர்க்கார் கண்டு பிடித்து எடுக்க வேண்டும் என்றும் தகவல் கிடைத்தது. அந்த தகவல் கிடைத்த பின்னால் மறைத்து வைத்திருந்த தான்யங்களை எல்லாம் ரெக்விஸிஷன் செய்ய வேண்டும் என்று ஆர்டர் போட்டோம். இவ்விதம் ஆர்டர் போட்டதற்குப் பின்னால் அந்த வியாபாரியே எங்களிடம் ஓடி வந்தார். நான் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை, ரைஸ்-மில்லில் அரைப்பதற்காக வைத்திருந்தேன், ரைஸ் மில்லில் அரைத்து அரிசியாக கொடுக்கலாம் என்று எண்ணியிருந்தேன் என்று பல சமாதானங்களை சொன்னார். அவ்விதம் சொன்னதில் உண்மையிலேயே என்பது அவர் ரைஸ் மில்லில் மூட்டைகளை

24th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

வைத்திருக்கவில்லை என்பதிலிருந்து தெரிந்தது. பின்னால் இதற்கு தனியாக வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படியிருந்தாலும் இந்த வியாபாரியிடத்தில் ஒரு லட்சம் மூட்டைகள் இருந்தது என்பது உண்மை. ஆகவே வியாபாரிகளிடத்தில் தான்யங்களே இல்லை என்று சொல்லுவதை நம்புவதற்கில்லை. சிலரிடத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் பெரும்பாலும் வியாபாரிகளிடத்தில் தான்யங்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதே போன்றுதான் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளிடத்திலும் தான்யங்கள் இருக்கின்றது. வியாபாரிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கு அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கவில்லையே என்ற வருத்தம் இருக்கலாம், அந்த வருத்தம் இப்போது எதிர்ப்பாக மாறுகிறது. இப்போது இருக்கின்ற விலை நியாயமாகத் தான் இருக்கிறது என்று எத்தனையோ வியாபாரிகளும் என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், விவசாயிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிகமாக லாபம் கிடைக்கவில்லையே என்ற வருத்தத்தின் காரணமாக இந்தக் கொள்கையைப்பற்றி வேண்டுமானால் எதிர்க்கலாம். அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படுவதற்கில்லை. கடைசியாக பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்காக ஒன்றும் செய்ய வில்லை என்று. அரசாங்கம் இந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்வது, அரசாங்கத்திற்கு வேறு எந்த வேலையும் இல்லாமல் அல்ல, இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சனையை எப்படி தீர்ப்பது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்துதான் விலை அதிகப்படக்கூடாது, அதை தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் விலையை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்து விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அதோடு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குவதற்காக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் பற்றாக்குறை என்பது இல்லை. ஆந்திராவை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களும் தேவைக்கு அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அதோடு ஒன்றரை லட்சம் டன் தான்யங்கள் வெளியே கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தென் ராஜ்யங்களுக்கு மட்டுமல்ல, வங்காளத்திற்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுக் கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் பத்திரிகை மூலம் பார்த்திருப்பார்கள், ஆந்திர முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், ஆந்திராவிலிருந்து கேரளத்திற்கு அதிகமாக அரிசி போய்க் கொண்டிருக்கிறது, அதன் காரணமாக விலை அதிகமாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று கவலைப்படக்கூடிய முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே விலை உயர்வு ஏற்படுவது என்பது பற்றாக்குறை ஏற்படுவதினால் அல்ல, பற்றாக்குறை இல்லாத ஆந்திராவில்கூட விலை அதிகமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரிகிறது. இந்த விலை நிச்சயமாக குறைந்துதான் ஆகவேண்டும். விலை எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஏகதேசம் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்ற அளவில்தான் அகில இந்திய நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் கூட்டத்தில் ஸ்டேட் டிரேடிங்-பைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை அதிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் நிச்சயித்தார்கள். அந்த முடிவை நாமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே வியாபாரிகளைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்காக நாம் இந்த கொள்கையை கொண்டு வரவில்லை. வியாபாரிகள் மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், அதன் மூலமாகத்தான் தங்களுடைய வியாபாரம் பெருகும் என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். தங்களுடைய லாபம் குறைந்து விடுமே, அதற்கு என்ன செய்வது என்று மட்டும் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தங்களுடைய லாபத்திற்கு குறுக்கே யார் நின்றாலும் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. அவ்விதம் ஏற்படுகின்ற ஆத்திரம் எதிர்ப்பாக மாறுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் இங்கே கூட வந்திருப்பதாக பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் என்னிடம்கூட வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை சொல்லுகிறார்கள். அதில் உண்மையிலேயே ஏதாவது

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[24th April 1959]

குறைகள் இருந்தால் அதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாக முயற்சி செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அரசாங்கத்திலிருந்து அடிக்கடி உத்தரவுகள் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த உத்தரவுகள் எல்லாம் புதுப்புது உத்தரவுகள் அல்ல. முதலாவதாக போடப்பட்ட உத்தரவில் ஏதாவது சங்கடங்கள் இருந்தால், அதில் ஏதாவது சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால் அவைகளை நீக்குவதாக, விளக்கம் கொடுக்கின்ற முறையில் பல உத்தரவுகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

4-30
p.m.

புதிய புதிய உத்தரவு ஒன்றும் இல்லை. சலுகை எவ்வளவு தூரம் அளிக்கக்கூடுமோ—விவசாயிகளுக்கோ அல்லது வியாபாரிகளுக்கோ—அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் புதிது புதிதாக உத்தரவு போடுகிறோமே தவிர, வேறு வகையிலே, குழப்பம் ஏற்படக்கூடிய அளவிலே எவ்விதமான உத்தரவும் ஸிவில் ஸ்பைன்ஸ் இலாகா மூலம் போடப்படுவதில்லை.

உதாரணமாக, மில்லிலே அரிசி குத்துகிறவர்களுக்கு கொஞ்சம் சலுகை இருக்கிறது. இவ்வளவு சலுகை இருந்தாலும் அவர்களுடைய எதிர்ப்பு செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிர்ணயித்திருக்கும் விலை கொஞ்சம் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது என்று நெல் விற்கக் கூடியவர்களும் நெல் வியாபாரிகளும் சொன்னார்கள். அதை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தோம். அதிலே கொஞ்சம் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று புலப்பட்டது. சமீபத்திலே ஒரு உத்தரவு போட்டோம். வண்டிச் சத்தம் இருக்கிறது என்றார்கள். இப்பொழுது நாம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்குமேலே மணங்குக்கு 45 நயே பைசே அதிகப்படுத்துவது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். டெலிவரி கொடுப்பதற்கு 55 நயே பைசேதான் வருகிறது. நெல் வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் நெல்லாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். நெல் அதிகமாக வாங்குவதுதான் நமக்கும் பிரியம். அரிசி கெட்டுப்போய்விடும் என்பது வாஸ்தவம். நெல் வியாபாரி சொல்வதில் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று ஏற்பட்டது. 45 நயே பைசே மணங்குக்கு கணக்குப்பார்த்து அதை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் நெல் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை இல்லை, அரிசிக்குத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மேலும், கணக்குப் பார்த்து, எப். ஓ. ஆர். டெலிவரி என்று செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் நேரடியாக தானியங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வந்தாலும் 45 நயே பைசேவும், பத்து நயே பைசேவும் அந்த அனுசூலம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது. விவசாயிகள் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இம்மாதிரி நிறைவேற்றுகின்ற நடவடிக்கைகளிலே, அந்த வியாபாரிகள் என்னிடம் வந்து பேசினார்கள். இன்று மாலையிலும் வந்து பேசப் போகிறார்கள். ப்ளாண்டர்ஸ், ஒர்க்கர்ஸ் ரெப்ரஸண்டேடிவ்கள் வருகிறார்கள். நாம் எல்லோரும் கேட்கிறோம். எதில் நியாயம் இருக்கிறதோ, எதிலே அவசியம் இருக்கிறது என்று புலப்படுகிறதோ அந்த வகையிலே தான் உத்தரவுகளை மாற்றுகிறோம்.

அரிசி வாங்குவதிலே எச்சரிக்கை செய்தார்கள். எச்சரிக்கை செய்தவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டுகிறேன். எங்களுக்கும் அந்தக் கவலை இருக்கிறது. எச்சரிக்கையை நல்ல மனதோடு, அரசாங்கத்திற்குக் கஷ்டம் வரக்கூடாது என்று செய்தால் சரி. ஆனால், “எண்டா இதைச் செய்கிறாய்? இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு சும்மா இரு” என்ற நோக்கத்தோடு பயப்படுத்தக்கூடிய அளவிலே எச்சரிக்கை செய்வதிலே பயன் இல்லை. அரிசி வாங்கி வைத்து, அது கெட்டுப் போனால், நஷ்டம் ஏற்படும், அபராதம் ஏற்படும், குறைபாடு ஏற்படும் என்பதுபற்றி எங்கடே கவலை இருக்கிறது. ஆகையால், கூடிய வரையில் அரிசி வாங்குவதிலே விவசாய இலாகா

24th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

மார்க்கெட்டிங் ஆபீசர்களைக் கொண்டு தரத்தைப் பார்த்துத்தான் வாங்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதெல்லாம் பார்த்து வாங்குகிறோம். பாதி நெல்லாக வாங்குகிறோம். நெல் கெட்டுப்போகாது என்பதற்காக அரிசி வாங்குவதையும் அப்போதைக்கப்போது கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம். வாங்கி சேமித்திருக்கும் அரிசி கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலைமை எப்போதாவது ஏற்படும் என்று தோன்றினால், பார்த்துக்கொண்டே வருகிறோம். அதை உடனே விற்பதற்குக்கூட செய்கிறோம். அம்மாதிரியான நிலை ஏற்பட்டால் எடுத்து கட்டுப்பாடான விலைக்கு விற்று விடுகிறோம். அதிலும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம்.

ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதில், 75 பங்கு வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஐம்பது சதவிகிதம் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் என்று வைத்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், தொழிலாளர்களுடைய கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ், பள்ளிக் கூடங்கள், கல்வி ஸ்தாபனங்கள், ஹாஸ்டல்கள் இவைகளுக்கு வேண்டிய உணவுத் தேவை, மற்ற ஸ்தாபனங்களின் உணவுத் தேவை, இதற்கெல்லாம் 25 சதவிகிதத்தை அப்படியே அவர்களுக்கு விற்று விடுகிறோம். எடுத்துக் கொண்டு எங்கேயோ போவது இல்லை. என்னிடம் பார்த்த பிரமுகர்களுக்குச் சொன்னேன். நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டு போகவில்லை. இங்கே விற்கிறவர்களுக்குப் பற்றுக்குறை நிலைமை தெரியும். எங்கேயோ வெளியிலே போவது இல்லை. இருபத்திநான்கு சதவிகிதம் இங்கேயே சுற்றிவருகிறது. கட்டுப்பாடு விலைக்கு விற்கவேண்டும். “கட்டுப்பாடு விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்றால், அதிக விலைக்கு நாங்கள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். நேற்று சொன்னேன். என்னிடம் வந்த பிரமுகர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். கட்டுப்பாடு விலைக்கு நெல் வேண்டுமென்றால் அதற்குப் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறோம். நெல் வியாபாரிக்கு நாற்பத்தைந்து நயே பைசே அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். வியாபாரிகள் வாங்கிக் கொள்ள முடியும். அப்படியும் வாங்குவதற்குக் கஷ்டம்இருந்தால், நாங்கள் எங்களுடைய அதிகாரிகளைக் கொண்டு, இன்னரைஸ் மில், இவ்வளவு கபாசிடி, எவ்வளவு வேண்டும் என்று கணக்கிட்டு அரிசியை நாங்கள் கண்ட்ரோல் ப்ரைசுக்கு வாங்க ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்பொழுது புதிய ஏற்பாட்டின்படி உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி 25 சதவிகிதம் வாங்குவதிலே கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ், மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுப்பதோடுகூட, சிற்சில இடங்களில் குறிப்பிட்ட ரீடெயில் வியாபாரிகளுக்கு இந்த கண்ட்ரோல் ப்ரைசுக்கு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் நியாய விலைக் கடைகள் வைக்காமலேயே இப்போதே சிற்சில இடங்களில் ரீடெயில் வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு, நியாய விலைக்கு விற்கவேண்டும், அதிலும் அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதை கலெக்டர் கவனிக்க வேண்டும் என்று நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

ஆந்திராவிலேயிருந்து வருவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே பச்சை அரிசி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. சாதாரணமாக வருவதில்லை. அங்கே அவர்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் சொல்லி வருகிறது. “ஸோனல் கவுன்சில் இருந்தால் நாங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அரிசியாக வரைவழைக்கிறோம். “அரிசியாக வரவழைப்பதில், நீங்கள் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யவேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். வெளியிலே இருந்து வருகிறது. ப்ரொக்யூர்மெண்ட் பண்ணுவதில்லை. ஆந்திராவிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[24th April 1959]

காலையிலே வந்தவர்கள் சொன்னார்கள்—“நாங்கள் நெல்லை வாங்குகிறோம், மில்லிலே குத்துகிறோம். அதற்குப் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் வேண்டாம்” என்று சொல்கிறார்கள். நான் நேற்று சொன்னேன். “தஞ்சாவூர் நெல் இருக்கிறது, அதைக் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுக்க நாங்க ஏற்பாடு செய்கிறோம், நீங்கள் அங்கே போய் வாங்க வேண்டாம்” என்று. ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வாங்க வேண்டுமென்றால், ஆந்திரா அரிசி என்று தெரிகிறது. நெல்லைக் குத்தினால், எது ஆந்திரா அரிசி, எது மற்ற அரிசி என்று எப்படித் தெரியும்? சில வியாபாரிகள், அதிகமாகப் புகார் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன ஆத்திரம் என்றால், என் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்ய வேண்டும்? என்பது. ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யாவிட்டால் விலையைத் தூக்கலாம் என்பது அவர்களுக்கு. விலையைத் தூக்கி விற்பனையும் விவசாயிகளுக்குப் பணம் வருகிறதா என்றால் விவசாயிகளுக்குப் பணம் வரவில்லை. அதுகூட இல்லை. இவர்கள் விற்பது மட்டுமல்ல, இன்னும் அதிக விலைக்குக் கேட்டால், கேரளாவுக்கு அளவு கடந்து விற்பதுகொண்டிருக்கலாம் என்பது, விற்பது கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு வியாபாரம் நடக்கவேண்டும். எங்கே போனால் என்ன, எங்கே வந்தால் என்ன, யார் அதிகம் கொடுக்கிறார்களோ அங்கே போகட்டும் என்பது வியாபாரிகளுக்கு. அதைத் தவிர்ப்பதற்குத்தான் 50 சதவிகிதம், 75 சதவிகிதம் என்று நாம் வைத்திருக்கிறோம். கண்ட்ரோல் ப்ரைசுக்கு வாங்கும்போது கண்ட்ரோல் ப்ரைசுக்கு நெல் அவர்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். இதெல்லாம் அவர்களுக்கு திருப்தி அளிப்பதில்லை. “எங்களுக்கு மில் கூலி கிடைத்தால் போதும்” என்று சில இடத்திலே சொல்கிறார்கள். சில பேருக்கு இதில் திருப்தி இல்லை. இஷ்டம் போல் விற்கலாம் என்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு உபதேசம் செய்ய முற்படுகிறார்கள். நாம் என்ன செய்வது? “ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம் சும்மா இருங்கள்” என்று நமக்கு யோசனை சொல்கிறார்கள். சில விவசாயிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல விற்கலாம் என்று நினைக்கலாம். கொஞ்சநாள் அது நன்மை போல தெரியும். அதன் பிறகுதான் அதனுடைய விபரீதம் என்ன என்பதை அவர்கள் உணருவார்கள்; தற்காலம் லாபம் கிடைக்கிறது என்பதற்காக வியாபாரிகளைச் சும்மா விட்டு விடவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சும்மாவிட்டால் எங்காவது வியாபாரம் செய்யலாம் என்பது அவர்களுக்கு. அதனால் தான், “ஒன்றும் செய்யாதேயுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். “வெஸ்ட் இன்ட்ரஸ்ட்” என்று சொல்கிறார்களே, அதுதான் இதில் இருக்கிறது. சிலபேர் சொல்வதைக் கேட்டால் மனதுக்குக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்கிறோம். சரியாக நடக்கவில்லை தான். ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் சீராக நடக்கவில்லை என்றாலும், நாம் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் அதிக விலைக்கு விற்பதாக இருந்தால் 50 அல்லது 75 சதவிகிதம் ஆகிவிடும். இதனால்தான் அவர்களுக்குக் குழப்பம் வருகிறது. ஏழுபத்தைந்து சதவிகிதம் நாம் வாங்குவதென்றால் விலையை இன்னும் அதிக வெற்றிகரமாகக் கண்ட்ரோல் செய்யலாம். இதெல்லாம் செய்வதால்தான் ரீடெயில் ப்ரைஸ் இம்மாதிரி இருக்கிறது.

இப்போதே நியாய விலைக்கடைகள் வைக்கலாமே என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கரையாளர் சொன்னார்கள். நியாய விலைக் கடைகளை உடனடியாக வைப்பதென்றால், இப்பொழுது வைப்பது சரியல்ல என்பது அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால், ரொம்பக் கவலையோடு நிலைமையைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் முன்பு கூறியது போல் வியாபாரிகளிடம் வாங்கி சிற்சில இடங்களிலே குறைந்த அளவுக்கு ரீடெயில் ப்ரைஸ் வைப்பது என்று இப்பொழுது ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

இதற்குப் பின்னால் நிலைமை மோசமரகலாம். நெருக்கடி ஏற்பட்டாம். அப்பொழுது தேவையானால் நியாய விலைக் கடைகளை ஆரம்பிக்கலாம்.

24th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

பெரிய நெருக்கடி வரும்போது அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். அவசியம் இல்லாத சமயத்தில் நியாய விலைக்கடைகளை ஆரம்பிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அப்பொழுது நியாய விலைக் கடையை ஓரளவுதான் வைக்கலாம். ஏற்கனவே நாம் 100 அல்லது 200 நியாய விலைக் கடைகளை ஆரம்பித்தோம்; அது கடைசியில் 96 ஆக குறைந்தது. அப்படியிருந்தும் உணவு விலை குறையவே இல்லை. இதைப்பற்றி எவ்வளவோ தடவை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். நியாய விலை கடைகளை ஆரம்பித்தால் மட்டும் விலை குறைந்துவிடாது என்று கண்டு பிடித்தோம். நியாயவிலை கடைகள் வைத்தால் ரொம்பவும் எழைகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் அவைகள் உபயோகப்படுகின்றன. எழைகளுக்குத்தான் ஓரளவு நிவாரணம் கிடைக்கிறது. இன்றைக்கு அதன் கணக்கைப்பார்த்தால் ஒரு சிலருக்குத்தான் அது பயன்படுகிறது. எல்லோருக்கும் பயன்படுவதாக இல்லை. நடுத்தர வகுப்பினருக்கு அது அவ்வளவாக பயன்படவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நியாய விலைக்கடைகளை வைத்தால் அதில் மட்டும் ரக அரிசிதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் நடுத்தர வகுப்பினர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவைகள் ஒரு சிலருக்குத்தான் பயன்படுகிறது. நாம் ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அது எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடியதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சில நடுத்தர வகுப்பினருக்கு பச்சை அரிசி சாப்பிட்டு பழக்கம் இல்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் நியாய விலைக்கடைகளில் நல்ல முறையில் அரிசி சப்ளை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படுதான் வருகிறது. அவர்களால் மட்டும் ரக அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட முடியாது. அதனால் நடுத்தர வகுப்பினர் பூராவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். விலையைக் குறைக்காவிட்டால் நிலைமையை சீராக்க முடியாது. ஆகவே அவசியம் ஏற்பட்டால் எதைச் செய்யவும் தயங்க மாட்டோம். நாம் எதைச்செய்தாலும் அது விவசாயிகளுக்குப் போகாமல் வியாபாரிகளுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. வியாபாரிகள் நியாய விலைக்கு விற்கவேண்டும். என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. நியாயமாக அவசியமான விலைக்குத்தான் அவர்கள் விற்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களிடமிருந்து ப்ரொக்யூர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்போர்ஸ் பண்ணி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிச்செய்தால் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. இது வரையிலும் நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் ஒரு பலனும் அளிக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் திருச்சியிலுள்ள நிலைமையைப்பற்றி சொன்னார்கள். திருச்சியிலுள்ள குறைகளைப்பற்றி அடிக்கடி என்னிடம் வந்து சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அங்கு விற்பனை வரியைக்கூட கட்டாமல் கள்ளத்தனமாக அரிசியை விற்பதுகொண்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. ஆனால் திருச்சியின் பெயரைச் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. அங்கே போய் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்தால் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. அங்கு கொள்ளை லாபம் அடிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அங்குள்ள வியாபாரிகள் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்கிறார்கள். நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்து அவர்களுடைய உபதேசத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களிடத்தில் விரோத மனப்பான்மைதான் இருக்கிறது. லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே கருத்தில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே போய் கேட்டால் பல பிரச்சனைகளைக் கிளப்புகிறார்கள். அவர்களை அனுசரித்து பல பத்திரிகைகளும் எழுதுகிறது. இதைப்பற்றிசூட எதிர்ப்பு கட்சி தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அதாவது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரிருந்து ரிடயரான சிப் இன்சினியர்கூட, ஏ. ஆர். வெங்கடாச்சாரிகூட சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கையைப்பற்றி கண்டித்து எழுதியிருப்பதாக

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[24th April 1959]

குறிப்பிட்டார். அப்படி எழுதியவர்கள் ஏ. ஆர். வெங்கடாச்சாரி இல்லை. ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அதாவது ஏ. ஜி. வெங்கடாச்சாரிதான் அப்படி எழுதியிருக்கிறார். அவர் சொல்லியதில் நமக்கு ஒரு கவலை ஏற்பட்டது. கடைசியில் அவர் சொல்லியபடி இல்லை என்று தெரிய வந்தது. இன்னும் உணவு பொருள்களின் விலை குறையவே இல்லை அது குறைந்ததான் வேண்டும். அதைக் குறைப்பதற்கு வேறு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு சம்மா இருக்கலாம் என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது குற்றம் குறைகள் இருந்து அதை எடுத்துச் சொன்னால், அது நியாயமாக இருந்தால், அது உருப்படியான யோசனைகளாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றத்தையாராக இருக்கிறோம். விலை குறையவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. கனம் ஸ்ரீ நிவாசய்யர் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப்பற்றி சொன்னார். இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை ஏன் தீவிரென்று கொண்டு வந்தீர்கள் என்று கேட்டார். இதை நாங்கள் அவசரமாகக் கொண்டு வரவில்லை. அவசியம் ஏற்பட்டதால்தான் கொண்டு வந்தோம். தஞ்சையில் குருவை சாகுபடி காலத்தில் விலை அதிகமாகத்தான் இருந்தது. சாதாரணமாக அங்கே அறுவடை காலங்களில் விலை குறைந்து போகும். ஆனால் இப்பொழுது அறுவடையானாலும் விலை குறையவில்லை. பார்க்கலாம் என்று பொறுத்திருந்தோம். அதில் ஒன்றும் பரிகாரம் ஏற்படவில்லை. நிலைமையை நன்றாக கவனித்துப்பார்த்த பிறகுதான் பிரொக்யூர்மென்ட் நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டோம். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்குத்தான் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. அதுவசியமாக காலதாமதம் ஏற்படவில்லை. சிலர் கண்ட்ரோல் வருவதற்கு முன்னாலேயே விற்றுவிட்டார்கள் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைத்துவிட்டது. கண்ட்ரோல் வந்த பிறகு விற்பனையர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. முதலில் விற்பனையர்களுக்கு லாபம் வரத்தான் வரும். சட்டம் வருவதற்குள் அதிகப்படியான லாபத்திற்கு விற்பனை விட்டால் அது அவர்களுடைய அதிகரிப்பும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். துவரை, மற்ற உணவுப் பொருள்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை வெளியிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னென்றால் இங்கு அதற்கு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்றுதான் அதை வரவழைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. குருணையைப்பற்றியும் கூறினார்கள். அதையாவது வெளியிலிருந்து வரவழைக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்படி அதை வரவழைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம்மிடத்தில் அரிசி இல்லாமல் இருந்தால் அதை வரவழைக்கலாம். நம்மிடம் அரிசி இல்லாமல் இல்லை. அரிசி வேண்டிய அளவு இருக்கும்போது குருணையை வெளியிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பற்றாக்குறை இருக்கும்போது அதை வரவழைக்கலாம். பருப்பு வகையருக்கள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை வாங்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மொத்தத்தில் அரசாங்கம் நிலைமையை கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. எவ்வாறு மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமோ அந்த அளவில் அளிக்க தயாராக இருக்கிறது. அதில் வேண்டிய அளவில் கவனமும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் உணர்வேண்டும். வியாபாரிகள் லாபம் சம்பாதிப்பதையே கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்

24th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

துழைக்க வேண்டும். இம்மாதிரி அவர்கள் எதிர்ப்பு காட்டினால் அது அவர்களுக்கு நல்லது அல்ல என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். அவர்களும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : On a point of explanation, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உற்பத்தி செலவு ஜாஸ்தியாக அதாவது காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்திவிட்டு காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் கூடுதலாக இருந்தால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் அவர்களுடைய காஸ்ட் அப் ப்ரொடக்ஷனை குறைக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலையை மட்டும் கட்டுப்பாடு செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தால் தான் விவசாயிகள் நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். முன்னுக்குப் பின் ஒன்றும் தெரியப்படுத்தவில்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ப்ரொக்யூர்மென்ட் வந்த பிறகும் அரிசி விலை குறையவே இல்லை. புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் விலை உயர்ந்து இருக்கிறதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஏதாவது பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது விலை அதிகரித்து இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஒன்று அல்லது இரண்டு இடங்களில் அதிகப்பட்டு இருக்கலாமேயொழிய மொத்தமாகப் பார்த்தால் பட்டணம்படிக்கு ஒரு அணு அல்லது இரண்டு அணு குறைந்துதான் இருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முதலில் பேசியதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லி விட்டார். அதற்கு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏ. ஜி. வெங்கடாச்சாரியார் என்பதற்கு பதிலாக ஏ. ஆர். வெங்கடாச்சாரியார் என்று நான் தப்பாக சொல்லியிருந்தால் அதை திருத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சி தலைவர் சில விஷயங்களை மிகைப்படுத்திச் சொல்லுகிறார் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். மிகைப்படுத்திச் சொல்வது என்பது “exaggerate” பண்ணி சொல்வது என்பதுதான். அப்படி “exaggerate” பண்ணி ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட வழக்கம் என்னிடம் இதுவரையிலும் கிடையாது. அந்த முறையில் நான் சொல்லவில்லை. நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த காலத்தில் என்னிடம் வந்து அநேகம் பேர்கள் சொன்னார்கள், முறையிட்டார்கள். நானே இரண்டொரு இடங்களில் சென்று பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்துதான் சொன்னேனேதவிர மிகைப்படுத்திச் சொல்லவில்லை. அப்படி மிகைப்படுத்திச் சொல்வதற்கும் அவசியம் இல்லை. ஆனால் இன்னும் அதிகமான கஷ்ட நிலைமை ஏற்பட்டு எங்கும் ஸ்டார்வேஷன் டெத் (Starvation death) ஏற்பட்ட பிறகுதான் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி மிகவும் கவலையோடு நீனைப்பார்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும். அதேசமயத்தில் விலைகள் குறைய வேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் நியாய

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[24th April 1959]

விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி, எல்லோருக்கும் நியாயமான விலைக்கு அரிசி வழங்கவேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய கருத்தும். இதில் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை அதை விட பன்மடங்கு அக்கறை எதிர்கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு இருக்கிற தென்பதை வற்புறுத்திக்கூறு விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறோம், இப்படி இல்லாமலும் செய்யலாம். ஆனால் வியாபாரிகளைப்பற்றி குறை கூறினார்கள். உற்பத்தியாளர்களைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் நியாயமான விலை என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதுள்ள விலையே கட்டுபடியாகிறது என்று சில உற்பத்தியாளர்கள் சொன்னார்கள் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்களே தவிர அப்படிச் சொன்னவர்கள் யார் என்பதை அவர் சொல்லத் தயாரில்லை.

(THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் நல்ல விவசாயிகள்தான்.) முக்கியமாக எங்களுடைய கருத்து என்னவென்றால் புட் கமிட்டியிலும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போதும் சொல்லவிரும்புவது சிமிண்டு, இரும்பு, மோட்டார்சார் முதற்கொண்டு எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத்தேவையான கருவிகள், உரங்கள் முதலிய எல்லாவற்றின் விலையும் ஒரே அடியாக உயர்ந்தகிடக்கிறது. அவைகளை என் விலை நிர்ணயம் செய்ய வில்லை. நீங்களேதான் அநேகம் மாடல் விதைப்பண்ணைகள் வைத்திருக்கிறீர்களே அந்த இடத்திலேயே பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளத்தைத் தள்ளிவிடுங்கள். பாக்கி எரு, விதை, சர்குபடிச் செலவு, களை யெடுக்கும் செலவு, அறுவடைச் செலவு ஆகிய எல்லாம் என்ன ஆகிறது, அதில் விளையக்கூடியவை எவ்வளவு, உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ப நியாயமாக என்ன விலைக்கு உற்பத்தியை விற்பது அவனுக்குக் கட்டுபடியாகும் என்று கணக்குப் போட்டீர்களா? இப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலை சாகுபடிச் செலவு ஒரேயடியாக உயர்ந்திருக்கிற நேரத்தில் சரியாக இல்லை என்று நாங்கள் சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அநேகம் பேர்களும் பல ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருடைய வார்த்தைகளையும் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள் என்றாலும் ஒரு சிலருடைய வார்த்தைகளையாவது நம்பலாம். அவர்களையே வேண்டுமானாலும் கேட்டுப்பாருங்கள். இன்னசெலவு ஆகிறது, இன்ன விலைக்கு விற்கலாம் என்பதாக அப்படி ஒரீக்கவுட் ஒரு எக்கருக்கு பண்ணி விலை நிர்ணயம் செய்தால்தான் நியாயமாக இருக்கும். (ஸ்ரீ சிதம்பர பாரதி என்ன விலைதான் நியாயமாக இருக்கும் என்று நீங்களே தான் சொல்லுங்கள்) நான் சொல்வானேன். உங்களிடத்தில் மாதிரிப் பண்ணைகளே நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே ஆக்சவலாக ஒரீக்கவுட் பண்ணிப்பார்த்து நீங்களே சொல்லலாம். நீங்களே நியாயமான ஒரு விலையை நிர்ணயிக்கலாம். அவ்வாறு பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது இப்போது ப்ரொக்யூர்மெண்டு பண்ணுகிறபோது திண்டிவனம், செஞ்சி முதலிய தாலுக்காக்களில் லீட்டுக்குள் புகுந்தே நெல்லை அள்ளி வருவதாகத் தெரிகிறது. கேட்டால் அமைச்சர் அப்படி இல்லை என்கிறார். ஆனால் அங்கே இப்படி நடக்கிறதே என்று கேட்டால் கலெக்டர் உத்தரவு, என்கிறார்கள். இப்போது சர்க்காருடைய கொள்கைப்படி 2 லட்சம் டன் தான் தேவை. அதைக் கொள்முதல் செய்துகொண்ட பிறகு பாக்கி தானியங்களும் மார்க்கட்டில் இருக்கும். நிறைய பெயர் ப்ரைஸ் ஷாப் (Fair price shops) ஏற்படுத்தினால் விலை நிச்சயமாகக் குறையக் கூடும். எங்கு பார்த்தாலும் நியாயவிலைக் கடைகள் வைத்தால்தான் விலை இறங்கும். அதை சர்க்கார் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th April 1959]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

ஆந்திர அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு மிகவும் உதவி செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். நானும் அவர் முதலைக் கண்ணீர் விடுகிறதைப்பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். அங்கிருந்து வருகிற அரிசியின் விலை ஜாஸ்தியாகத்தான் இருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் நான் ஒன்று சொல்வேன். முதலில் ஜோனல் கவுன்ஸிலை விட்டு நம் ராஜ்யம் வெளியேறவேண்டும். இனி அதில் நாம் இருப்பதில் பிரயோஜனமே இல்லை. உங்களுக்கு கடஸ், ருப்த் இருந்தால் இதைப் பற்றி நன்றாக வலியுறுத்திக் கூறிவிட்டு ஜோனல் கவுன்ஸிலைவிட்டே வெளியேறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைவிட்டு வெளியேறி நம் ராஜ்ய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்து, மேலும் எங்கு பார்த்தாலும் நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி, தானியத்திற்கும் உற்பத்திச் செலவுக்கும் ஏற்ப நியாயவிலையை நிர்ணயித்து உடனடியாக இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri N. K. Palanisami and some other hon. Members rose.

DEPUTY SPEAKER : There cannot be any discussion at this stage.

The resolution moved by hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar was talked out.

DEPUTY SPEAKER : I adjourn the House till 1 p.m. on Monday, the 27th April 1959.

4-49
p.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports and other papers.

* 9. *Speech of the Hon. Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity, commending the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for 1959.60 for the consideration of the House.*

[24th April 1959]

[24th April 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 143 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th April 1959, page 333 supra.]

Statement showing the grants received from the Central Government during 1958-59, the purpose for which received and the amounts so far utilized.

Clauses (a) and (b)—A sum Rs. 184.52 lakhs has been received from the Government of India as grant assistance to the end of January 1959. The amounts and the purposes for which they were received are as shown below :—

Purpose.	Amount received.
(1)	(2)
RS.	
I. GRANTS RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF INDIA.	
A. Animal Husbandry—	
(1) Eradication of rinderpest (arrears for 1956-57)	9,409
(2) Key Village Scheme (1955-56)	16,647
B. Fisheries—	
(1) Salt Subsidy Scheme (1952-53 and 1953-54)	62,735
C. Co-operation—	
(1) Development of Co-operative Farming (arrears for 1956-57)	1,296
D. Community Development and National Extension Service—	
(1) Four National Extension Service. Blocks of 1954-55 series and 25 blocks of 1956-57 series—Expenditure incurred for the half-year ending 31st March 1958.	9,50,000
(2) Local Development works—Expenditure incurred by the Government of Madras for the period from 1956-57 final adjustment of grants for 1956-57 (Non-Plan).	30,77,000
E. Industries—	
(1) Scheme for the cultivation of essential oil plants	5,000
F. Education—	
(1) Youth Camps and Labour Service	13,846
(2) Campus Works Projects	43,500
G. Technical Education—	
(1) Development of Government College of Technology, Coimbatore.	1,43,474
(2) College of Engineering, Guindy	90,422
(3) Post-graduate courses in Engineering and Technology ..	2,00,000

24th April 1959]

Purpose.

Amount
received.

(1)

(1)

2)

Rs.

I. GRANTS RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF INDIA—*cont.*

H. Health—

(1) Contribution towards training of Health Visitors to the State Maternity and Child Welfare Programme.	30,000
(2) Training of Public Health Engineering Staff. (Arrears of 1957-58).	23,200
(3) Establishment in Teaching Hospital of Child Guidance and Clinics and Psychiatric Departments. (Adjustment based on actual expenditure.)	55,000
(4) All-India Dental Council (Adjustments based on actual expenditure.) (Non-Plan.)	2,608

J. Handlooms—

(1) Adjustment of arrear claims on rebate up to 31st March 1958	31,18,326
---	-----------

K. Miscellaneous—

(1) Central assistance to State for increasing the emoluments of low paid employees (Non-Plan).	90,00,000
(2) Research on Basic and Fundamental problems relating to River Valley Projects and Flood Control Works.	1,10,000

Total—I. Grants received from the Government of India. 1,69,52,463

II. GRANTS RECEIVED FROM STATUTORY BODIES.

A. Khadi and Village Industries Commission—

(i) Village Industries—

(1) Handpounding of paddy (Implements subsidy)	5,000
(2) Handpounding of Attachakki (Implements subsidy)	15,320
(3) Village oil	1,14,000
(4) Bee-keeping	26,160
(5) Gur and khandasari	50,000
(6) Handmade paper	2,500
(7) Leather industry	31,000
(8) Handpounding of paddy and attachakki in Community Project Areas.	18,660
(9) Bee-keeping in Community Project Areas	33,750
(10) Gur and khandasari in Community Project Areas	8,400
(11) Village oil industries in Community Project Areas	70,750
(12) Village pottery	42,220
(13) Soap-making industry in Community Project Areas of Madras State during 1958-59.	5,000
(14) Development of village oil industry balance of grant during 1957-58 sanctioned in 1958-59.	400
(15) Village industries—Cotton ginning and spinning industry—Establishment of two units.	9,624
(16) Assistance for starting of Gramodyog sales depot	29,010

[24th April 1959]

Purpose.

(1)

Amount
received.

(2)

RS.

II. GRANTS RECEIVED FROM STATUTORY BODIES—cont.

A. Khadi and Village Industries Commission—cont.

(i) Village Industries—cont.

(17) Village Pottery Industry—	
One building material unit	10,760
One glazed pottery unit	19,500
(18) Reimbursement of excess expenditure for handpounding of paddy industry during 1956-57.	
	60
(19) Village Industries—Leather industry—Establishment of a Central Marketing depot.	
	50,160
(20) Development of handmade paper unit—	
Shenbagaputhur	15,000
Gandhigram	7,500
(21) Improvement of ghani	
	22,500
(22) Rebate on oil	
	94,500
(23) Ghani Seeds	
	18,750
(24) Management charges	
	64,000
(25) Palngur industry	
	2,58,595
(26) Assistance for handmade paper unit—Machinery and Equipment.	
	5,000
(27) Soap-making industry—Ten D Class Units	
	5,000
(28) Gur and Khandasari	
	36,750
(29) Handpounding of rice	
	22,630
(30) Leather Industry	
	24,750
Tanneries—	
150 new pits	30,000
110 old pits	5,500
(31) Development of village pottery—supply of potters' wheels in Community Projects and National Extension Service areas.	
	10,450
(32) Pottery Industry	
	21,160
(33) Match Factories	
	6,000
Total—(i) Village Industries	
	11,90,359

(ii) Khadi Schemes—

(1) Intensive Khadi Scheme	
	40,000
(2) Khadi Vidyalaya	
	18,025
(3) Ambar Charka Scheme	
	2,24,755
Total—(ii) Khadi Schemes	
	2,82,780

Total—A. Khadi and Village Industries Commission 14,73,139

B. Indian Central Cotton Committee—

(1) Karunganni Cotton Scheme	
	231
(2) Breeding an early variety of cotton suitable as seasonable crop in rice fallow lands.	
	1,640
(3) Scheme for multiplication and distribution of K 5 cotton seeds.	
	4,544

24th April 1959]

Purpose. (1)	Amount received. (2) RS.
II. GRANTS RECEIVED FROM STATUTORY BODIES—cont.	
B. Indian Central Cotton Committee—cont.	
(4) Scheme for multiplication and distribution of C 1 and 336 B Cotton.	3,346
(5) Improvement of Tirunelveli Karunganni cotton.	3,958
(6) Breeding unirrigated Cambodia cotton.	3,162
Total—B. Indian Central Cotton Committee	16,881
C. Indian Central Oil Seeds Committee—	
(1) Establishment of Oil Pressing Demonstration Units in Community Project areas.	583
(2) Castor Cultivation—Castor Planting Programme—Re-mittance of Grant for 1958-59.	2,500
Total—C. Indian Central Oil Seeds Committee	3,083
D. Indian Tobacco Committee—	
(1) Improvement of Meenampalayam Tobacco in Coimbatore district.	1,800
E. Indian Council of Agricultural Research—	
(1) Scientific Aid to pepper Industry	4,475
(2) Model Agronomic Experiments, Aduthurai	226
(3) Research on Pests and Diseases affecting cashewnut plantations.	52
(4) Wool Utilisation Centre, Coimbatore.	216
Total E. Indian Council of Agricultural Research	4,969
Total—II. Grants Received from Statutory Bodies	14,99,872
Grand total—Assistance received from the Government of India.	1,84,52,335

Clause (c).—The amounts of grant relating to the following items have been fully utilized :—

Purpose. (1)	Amount received. (2) RS.
Animal Husbandry—	
(1) Eradication of Rinderpest	9,409
(2) Key Village Scheme	16,647
Fisheries—	
Salt Subsidy scheme.	62,735

[24th April 1959]

Purpose. (1)	Amount received. (2) RS.
GRANTS RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF INDIA—cont.	
Co-operation—	
Development of Co-operative Farming	1,296
Community Development and National Extension Service—	
(1) Four National Extension Service Blocks of 1954-55 series and 25 Blocks of 1956-57 series—Expenditure incurred for the half-year ending 31st March 1958.	9,50,000
(2) Local Development Works—Expenditure incurred for the period from 1956-57—Final adjustment of grants for 1956-57.	30,77,000
Industries—	
Scheme for the cultivation of essential Oil Plants	5,000
Health—	
(1) Contribution towards training of Health Visitors to the State Maternity and Child Welfare Programme.	30,000
(2) Training of Public Health Engineering Staff	23,200
(3) Establishment in Teaching Hospitals of Child Guidance Clinics and Psychiatric Departments.	55,000
(4) All-India Dental Council	2,608
Handlooms—	
Adjustment to arrear claims on rebate upto 31st March 1958 ..	31,18,326
Miscellaneous—	
Central assistance to State for increasing the emoluments of low paid employees.	90,00,000
GRANTS RECEIVED FROM STATUTORY BODIES.	
<i>Khadi and Village Industries Commission.</i>	
Village Industries—	
Development of Village Oil Industry—Balance of Grant due for 1957-58 adjusted in 1958-59.	400
Reimbursement of excess expenditure of handpounding of paddy industry in 1956-57.	60
Indian Tobacco Committee—	
Improvement of Meenampalayam Tobacco in Coimbatore district (Grant for 1957-58 adjusted in 1958-59).	1,800
Total ..	1,63,53,481

Regarding the other items the assistances have been received as advance grants. The extent of utilisation against these grants will be known only after the entire expenditure incurred to the end of the year is reconciled and adjustments effected by the Accountant-General in the accounts of the year.

24th April 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 144. asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th April 1959, page 334 supra.]

Name of district.	Value of hand-loom goods sold during the Deepavali season from 16th October to 15th November 1958.	Value of stock with the weavers co-operative societies as on 15th November 1958.
(1)	(2) RS.	(3) RS.
1 Tiruchirappalli	7,54,551	2,65,437
2 North Arcot	4,32,870	1,46,457
3 Chingleput	2,24,036	1,76,187
4 Tanjore —	4,14,143	2,42,662
5 Salem —	35,58,647	12,95,675
6 Ramanathapuram	54,33,887	9,01,999
7 Madras	1,01,733	37,135
8 South Arcot	4,72,869	1,13,981
9 Tirunelveli	13,58,595	6,51,917
10 Kanyakumari	7,67,319	2,24,099
11 Madurai	14,05,409	5,42,061
12 Coimbatore	16,32,748	10,36,393
13 The Nilgiris	Nil.	Nil.
14 Madras State Handloom Weavers Co-operative Society.	45,87,116	86,68,322

(No weavers' co-operative societies in the Nilgiris district.)

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 149 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th April 1959, page 338 supra.]

(a) and (b). The particulars of irrigation schemes under investigation in Kanyakumari district and in Shencottah taluk of Tirunelveli district and the present stage of the schemes are furnished below:—

I. Irrigation Schemes in Kanyakumari district—

(1) *Poigai Scheme.*—A preliminary investigation already conducted has revealed that a reservoir across the Poigai river will be uneconomical. Hence, an alternative scheme for diversion of the Chungan Odai into the Poigai through Erappayar

[24th April 1959]

was examined. An estimate for Rs. 1.42 lakhs has been received from the Chief Engineer for Irrigation. The Board's remarks on the revenue aspects are awaited.

(2) *Ponni Voikal Lift Irrigation Scheme*.—The scheme is estimated to cost Rs. 5,82,000. Plans and estimates for the scheme have been prepared and they are under scrutiny by local Public Works Department officers.

(3) *Thirunainar Lift Irrigation Scheme*.—The Lift Irrigation Scheme was dropped after investigation as the ayacut is to be served by Muttom channel extension.

(4) *Periakulam Lift Irrigation Scheme*.—The scheme was dropped after investigation, as the ayacut is to be served by the extension of ayacut under Cheramangalam major channel.

(5) *Mambazhathurai Scheme*.—The scheme is under investigation.

(6) *Nilapparai Scheme*.—The scheme has been included under extension of ayacut under

(7) *Chittar Pattanamkal Scheme*.—The scheme comprises (i) chittar Dam No. I, (ii) Chittar Dam No. II, (iii) Thipparappu Regulator, (iv) Raising of F.R.L. of Pachiparai Dam. This scheme is under investigation and plans and estimates are also under preparation.

(8) *Extension of Athikadi channel under Kodayar Project*.—Estimate Rs. 1,79,000. Area benefited 806 acres. Certain particulars called for from the Collector are awaited by the Chief Engineer for Irrigation. On receipt, necessary action will be taken to sanction the scheme.

(9) *Extension of ayacut under Kottayadi channel*.—Estimate Rs. 2,60,000. Area benefited 474 acres (new). The estimate has been received and the Board's report on revenue financial and Grow More Food aspects are awaited.

(10) *Remodelling and extension of ayacut under Thickenancode and Chennamvilai branches*.—Estimate Rs. 1,30,000. The estimate has been scrutinized by the Chief Engineer for Irrigation and is being recast by the Superintending Engineer.

(11) *Extension of ayacut under Muttom channel*.—Estimate Rs. 94,000. The estimate is under examination by the Chief Engineer for Irrigation.

(12) *Improvements to Chempakulam and Champakulam channel*.—Estimate Rs. 2,80,000. The estimate is under scrutiny by the Chief Engineer for Irrigation.

(24th April 1959]

(13) *Theroorkulam tank—Desilting and reclamation.*—Estimate Rs. 80,500. The estimate has been received from the Chief Engineer for Irrigation. The Boards report on revenue, financial and Grow More Food aspects of the scheme are awaited.

(14) *Puliyoorkulam tank—Desilting and reclamation.*—Estimate Rs. 26,000. The estimate is under revision by the Superintending Engineer.

(15) *Neyyar II Stage.*—The Government approved in January 1958 the proposal of the Chief Engineer for Irrigation that the second stage of the project that lies in Madras State might be taken up for execution, pending (a) the receipt of the detailed report on the revenue, administrative, financial and Grow More Food aspects of the scheme from the Board of Revenue and (b) a decision on the question of allocation of cost of the main works, sharing of waters, framing of rules of regulation, etc., that might be discussed with the Engineers of the Kerala State. An estimate for Rs. 41 lakhs for the work taken exclusively in this State has been received from the Chief Engineer for Irrigation and it is under consideration.

(16) *Vilathurai Lift Irrigation.*—The Chief Engineer for Irrigation has submitted an estimate for Rs. 7,53,000 for the approval of the Government. As this is a combined water, supply cum-irrigation scheme, the remarks of the Chief Engineer, Public Works Department (General) and the Board of Revenue (Food Production) on the revenue aspects have been called for and they are awaited.

II. Schemes in Shencottah taluk—

(1) *Mottai Reservoir Scheme.*—Estimate, Rs. 1,65,000. The Chief Engineer for Irrigation has submitted plans and estimates for approval and the matter is under consideration. The report of the Board of Revenue on revenue, financial and Grow More Food aspects of the scheme are awaited.

(2) *Formation of a tank across Gundar.*—Estimate, Rs. 4,85,000. The estimate is under scrutiny by the Chief Engineer for Irrigation.

(3) *Formation of a tank near Puliyarai village.*—Estimate, Rs. 5.71 lakhs. The estimate is under scrutiny by the Chief Engineer for Irrigation.

